

**YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

128654

**SANAYİ ve LİMAN KENTLERİNİN YENİLENMESİ,
HALİÇ KİYI BÖLGESİ ve HALİÇ TERSANELERİ İÇİN
KENTSEL DÖNÜŞÜM SENARYOSU**

Mimar Devrim İŞIKKAYA

**TC YÜKSEKOĞRETİM KURULU
DOĞUMANTASYON MERKEZİ**

**F.B.E Mimarlık Ana Bilim Dalı Bina Araştırma ve Planlama Programında
Hazırlanan**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Tez Danışmanı : Doç.Dr. Tülin GÖRGÜLÜ

**Doç. Dr. Tülin GÖRGÜLÜ
Doç. Dr. Zeynep ENAL**

*Tülin Görgülü
Zeynep Enal*

İSTANBUL, 2002

128654

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
ŞEKİL LİSTESİ.....	i
ÖNSÖZ.....	iii
ÖZET.....	iv
ABSTRACT.....	v
1.GİRİŞ.....	1
1.1. Dünya Sanayi Kentlerinin İletişim ve Finans Kentlerine Dönüşümü.....	1
1.2. Tezin Amacı ve Kapsamı.....	6
1.3. Tezin Yöntemi.....	6
2. AĞIR SANAYİ TESİSLERİ ve YAKIN ÇEVRELERİİNİN DÖNÜŞÜM PROJELENDİRİLMESİ.....	7
2.1. Garlar, Antrepolar, Ağır Sanayi Tesisleri ve Yakın Çevreleri Dönüşüm Proje Örnekleri.....	9
2.1.1. Münich Gar Bölgesi Dönüşüm Projesi, Almanya.....	9
2.1.2. St. Louis Union Tren İstasyonu Dönüşüm Projesi, ABD.....	9
2.1.3. Bockenheimer Antreposu Dönüşüm Projesi, Almanya.....	10
2.1.4. Pirelli Üretim Tesisleri Dönüşüm Projesi, Milano, İtalya.....	11
2.1.5. Sandwich Şehir Dönüşüm Projesi, Amsterdam, Hollanda.....	12
2.1.6. Boulange Renault Üretim Tesisleri Dönüşüm Projesi, Fransa.....	12
2.1.7. Volkswagen Otomobil Üretim Tesisleri Dönüşüm Projesi, Wolfsburg, Almanya.....	13
2.1.8. Hüttenberg Maden Arıtma Tesisleri Dönüşüm Projesi, Avusturya.....	14
2.1.9. Adidas Üretim Tesisleri Dönüşüm Projesi, Nürnberg, Almanya.....	15
2.1.10. IBA Emscherpark Dönüşüm Projesi, Almanya.....	17
2.1.10.1. Emscherpark Bölgesi'nin Tanımı.....	17
2.1.10.2. Yeniden Projelendirme Stratejileri.....	18
2.1.10.2.1. Ütopyalar.....	18
2.1.10.2.2. Stratejilerin Temel Taşları.....	18
2.1.10.2.3. Yarışma Projelerinin Hedefleri.....	18
2.1.10.3. Projelendirme Analizleri.....	18
2.1.10.3.1. Peyzaj Proje Çalışmaları.....	18
2.1.10.3.2. Genel Ekolojik Yapılandırmalar.....	20
2.1.10.3.3. Çalışma Alanlarının Projelendirilmesi.....	20
2.1.10.3.4. Kentsel Alanlar ve Kamu Binalarının Projelendirilmesi.....	20
2.1.10.3.5. Konut Alanlarının Projelendirilmesi.....	21
2.1.10.4. Endüstri Kültürü ve Turizm.....	22
2.2. Gar, Antrepo, Ağır Sanayi Tesisleri ve Yakın Çevreleri Dönüşüm Projelendirme Yöntem ve Planlama İlkelerinde Tespit Edilen Ortak Yaklaşımlar.....	24
1. LİMAN KENTLERİNİN YENİLENMESİ, LİMANLARIN ve YAKIN ÇEVRELERİİNİN	

DÖNÜŞÜM PROJELENDİRİLMESİ.....25

3.1.	Limanın Tanımı ve Gelişim Süreci.....	25
3.2.	Liman Bölgeleri Dönüşüm Proje Örnekleri.....	26
3.2.1.	Helsinki Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Finlandiya.....	26
3.2.2.	Napoli Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, İtalya.....	27
3.2.3.	Hamburg Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Almanya.....	28
3.2.4.	Amsterdam Titanic Triumph Projesi, Hollanda.....	29
3.2.5.	Geestacht Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Hollanda.....	30
3.2.6.	Rotterdam Schouwburgplein Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Hollanda.....	31
3.2.7.	Rotterdam Kop Van Zuid Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Hollanda.....	32
3.2.8.	Antwerpen Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Belçika.....	34
3.2.9.	Manhattan Chelsea Liman Bölgesi, New York, ABD.....	35
3.2.10.	Aalborg Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Danimarka.....	36
3.2.11.	Cenova Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, İtalya.....	36
3.2.12.	Tokyo Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Japonya.....	38
3.2.13.	Sidney Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Avustralya.....	40
3.2.14.	Marsilya Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Fransa.....	40
3.2.15.	Sainte Nazaire Bordo Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Fransa.....	41
3.2.16.	Barselona Vigo Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, İspanya.....	42
3.2.17.	Namur Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Fransa.....	42
3.2.18.	Duisburg İçliman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Almanya.....	43
3.2.19.	Buenos Aires Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Arjantin.....	44
3.2.20.	Osaka Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Japonya.....	45
3.3.	Liman Bölgeleri ve Yakın Çevreleri Dönüşüm Projelendirme Yöntem ve Planlama İlkelerinde Tespit Edilen Ortak Yaklaşımlar.....	46

4. TERSANE ve YAKIN ÇEVRELERİİNİN DÖNÜŞÜM PROJELENDİRİLMESİ.....47

4.1.	Tersanelerin Kapatılma Sebepleri ve Dönüşümün Tanımı.....	47
4.2.	Tersane ve Yakın Çevrelerinin Dönüşüm Projeleri.....	47
4.2.1.	Nantes Tersane Bölgesi Dönüşüm Projesi, Fransa.....	47
4.2.2.	Dublin Tersane Bölgesi Dönüşüm Projesi, İrlanda.....	48
4.2.3.	Melbörn Tersane Bölgesi Dönüşüm Projesi, Avustralya.....	49
4.2.4.	Boston Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, ABD.....	50
4.2.5.	Keroman Tersane Bölgesi Dönüşüm Projesi, Fransa.....	51
4.2.6.	Londra Tersaneleri ve Yakın Çevreleri Dönüşüm Projeleri.....	53
4.2.6.1.	Bölgelerin Ekonomik ve Sosyal Yapısı.....	53
4.2.6.2.	Londra Tersaneleri ve Yakın Çevreleri Planlama İlke ve Kararları.....	55
4.2.6.3.	Kurulan Alt Bölgeler ve Dönüşüm Projeleri.....	56
4.2.6.3.1.	London Bridge City Bölgesi.....	56
4.2.6.3.2.	Wapping Bölgesi.....	56
4.2.6.3.3.	Butlers Wharf, Shadler Bölgesi.....	56
4.2.6.3.4.	Bermondsey Bölgesi.....	56
4.2.6.3.5.	4.2.6.3.5. Isle of Docks Bölgesi.....	56
4.2.6.3.6.	Surrey Docks Bölgesi.....	57
4.2.6.3.7.	Royal Docks Bölgesi.....	57
4.2.6.4.	Yeni Projeler.....	60
4.2.6.5.	Restorasyon Projeleri.....	62
4.3.	Tersaneler ve Yakın Çevreleri Dönüşüm Projelendirme Yöntem ve Planlama İlkelerinde Tespit Edilen Ortak Yaklaşımla.....	62

5.	AĞIR SANAYİ TESİSLERİ, LİMAN BÖLGELERİ, TERSANELER ve YAKIN ÇEVRELERİ DÖNÜŞÜM PROJELERİ YÖNTEM ve PLANLAMA İLKE ve KARARLARINDA TESPİT EDİLEN ORTAK YAKLAŞIMLAR.....	62
6.	İSTANBUL HALİÇ KIYI BÖLGESİ' NİN KENTSEL NİTELİKLERİ BAKIMINDAN DÜNÜ ve BUGÜNÜ.....	63
6.1.	Haliç Kıyı Bölgesi'nin Coğrafi Konumu.....	63
6.2.	Haliç Kıyı Bölgesi İçin Tarih Boyunca Alınmış Planlama ve Uygulamaya Yönelik Bazı Kararlar.....	64
6.3.	Haliç Bölgesi' nde Korunacak Tarihi Eserler.....	67
7.	HALİÇ TERSANELERİ ve YAKIN ÇEVRELERİ.....	75
7.1.	Osmalı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti' nde Tersane Geleneğ.....	75
7.2.	Haliç ve Camialtı Tersaneleri' nin Bugünkü Konumu.....	78
7.3.	Haliç ve Camialtı Tersaneleri' ne Bağlı Binalar ve Tüm Değerli Teçhizatlar.....	79
7.3.1.	Haliç ve Camialtı Tersaneleri' ne Bağlı Binalar.....	79
7.3.1.1.	Divanhane.....	79
7.3.1.2.	Zindan.....	79
7.3.1.3.	Çorlulu Ali Paşa Cami.....	79
7.3.1.4.	Tersane Mahzenleri.....	80
7.3.1.5.	Tersane Karhaneleri.....	80
7.3.1.6.	Tersane Kışlaları.....	80
7.3.1.6.1.	Kalyoncular Kışlası.....	80
7.3.1.6.2.	Azaplar Kışlası.....	80
7.3.1.6.3.	Kalafatçılar Kışlası.....	80
7.3.1.7.	Eğitim Yapıları.....	81
7.3.1.8.	Müze.....	81
7.3.1.9.	Atelyeler.....	81
7.3.1.10.	Duvar.....	81
7.3.1.11.	Havuzlar.....	81
7.3.2.	Haliç ve Camialtı Tersaneleri' ne Bağlı Teçhizatlar.....	82
7.3.2.1.	Kızaklar.....	82
7.3.2.2.	Vinçler.....	82
7.4.	Haliç ve Camialtı Tersaneleri' nin Bugünkü Durumları ve Faaliyet Koşulları.....	83
7.4.1.	Haliç ve Camialtı Tersaneleri' nin Fiziksel Durumu.....	83
7.4.2.	Haliç ve Camialtı Tersaneleri' nin Kullanım Koşulları.....	83
7.4.3.	Haliç ve Camialtı Tersaneleri 'nin Ekonomik Durumu.....	84
8.	İSTANBUL HALİÇ KIYI BÖLGESİ ve HALİÇ TERSANELERİ İÇİN YENİ KENTSEL GELİŞİM SENARYOLARI.....	86
9.	SONUÇ.....	93

KAYNAKLAR.....	97
EKLER	
Ek 1. İstanbul Kenti Mevcut Durumu Gösterir Haritalar.....	100
Ek 1.1. İstanbul İlçelerindeki Ağırlıklı Sanayi Sektörlerini Gösterir Harita.....	100
Ek 1.2. İstanbul İlçe Nüfus Artış Hızlarını Gösterir Harita.....	101
Ek 1.3. İstanbul Kentinde Arazi Kullanışını Gösterir Harita.....	102
Ek 2. İstanbul Kenti İçin Önümüzdeki On Yıl İtibarıyle Gelişim Senaryolarını Gösterir Haritalar.....	103
Ek 2.1. Batı Ağırlıklı Gelişimi Öngören Senaryo Haritası.....	104
Ek 2.2. İstanbul' un Doğu-Batı Yakalarında Dengeli Gelişimi Öngören Senaryo Haritası.....	105
Ek 2.3. İstanbul' da Doğal Yapının Korunmasını Öngören Senaryo Haritası.....	106
Ek 2.4. İstanbul' da Tarihi ve Kültürel Çevrenin Korunmasını Öngören Senaryo Haritası.....	107
Ek 2.5. İstanbul' da Altyapı Yatırımlarının Olmaması ve Göçün Devam Etmesini Öngören Senaryo Haritası.....	108
Ek 2.6. İstanbul' da Sanayinin Gelişimini ve Kirletici Sanayinin Desentralizasyonunu Öngören Senaryo Haritası.....	109
Ek 3. İstanbul'un Önümüzdeki On Yılı İçin Kentsel Gelişim Alternatif Plan..	110
Ek 4. Haliç Kıyı Bölgesi Siluet Fotoğrafları.....	111
Ek 5. Haliç Tersaneleri Fotoğrafları.....	112
ÖZGEÇMİŞ.....	113

ŞEKİL LİSTESİ

Sayfa

Şekil 2.1.	Almanya Völklingen' de Maden İşleme Fbrikası, (IBA katalogu, 1999).....	8
Şekil 2.2.	Münih Gar Bölgesi Dönüşüm Projesi, (Hornecker, 2000).....	9
Şekil 2.3.	St. Louis Union Tren İstasyonu dönüştürülmüş hali, (Wettbewerbe, 1989)....	10
Şekil 2.4.	Bockenheimer Antreposu dönüşüm proje alanı, (Wettbewerbe, 1989).....	11
Şekil 2.5.	Bockenheimer Antreposu dönüşüm projesi iç mekn, (Wettbewerbe, 1989)....	11
Şekil 2.6.	Sandwich Şehir dönüşüm proje maketi, (Molen, 1999).....	12
Şekil 2.7.	Boulonge Renault Üretim Tesisleri, (JFP, 1997).....	13
Şekil 2.8.	Boulonge Renault Üretim Tesisleri dönüşüm proje alanı, (JFP, 1997).....	13
Şekil 2.9.	Volkswagen Otomobil Üretim Tesisi dönüşüm proje alanı, (Stun., 1998)....	14
Şekil 2.10.	Volkswagen Otomobil Üretim Tesisleri dönüşüm proje maketi. (Stun., 1998)....	14
Şekil 2.11.	Hüttenberg Maden Aritma Tesisleri dönüşüm projesi, (Wettbewerbe, 1997)....	15
Şekil 2.12.	Hüttenberg Maden Aritma Tesisleri dönüşüm proje perspektifleri, (Wettbewerbe, 1997).....	15
Şekil 2.13.	Nürnberg Adidas Üretim Tesisleri dönüşüm projesi vaziyet planı, (Ballhausen, 1997).....	16
Şekil 2.14.	Emscherpark Bölgesi, (IBA Kataloğu, 1999).....	23
Şekil 2.15.	Emscherpark Bölgesi bisiklet yolu, (IBA Kataloğu, 1999).....	23
Şekil 2.16.	Emscherpark Bölgesi Piazza Metallica dönüşüm projesi, (IBA Kataloğu, 1999).....	23
Şekil 2.17.	Almanya Völklingen' de maden işleme fabrikası, (IBA Kataloğu, 1999).....	24
Şekil 3.1.	Napoli Limanı, (Boeri, 1999).....	28
Şekil 3.2.	Hamburg Liman Bölgesi dönüşüm proje maketi,(Duncan, 1999).....	29
Şekil 3.3.	Titanic Triumph Binası planı, (Buchanan, 2000).....	30
Şekil 3.4.	Titanic Triumph Binası, Amsterdam, (Buchanan, 2000).....	30
Şekil 3.5.	Geestacht Liman Bölgesi dönüşüm projesi vaziyet planı, (Friedrich, 2000)....	31
Şekil 3.6.	Rotterdam Schouwburgplein dönüşüm proje maketi, (Geuze, 1996).....	32
Şekil 3.7.	Rotterdam Kop van Zuid kullanım dönüşümüne uğramış vinç(Bergen,1993)...	33
Şekil 3.8.	Rotterdam Kop van Zuid dönüşüm projesi vaziyet planı, (Bergen, 1993).....	34
Şekil 3.9.	Manhattan Chelsea Liman Bölgesi, (Novaselic,1996).....	35
Şekil 3.10.	Aalborg Limanı, Danimarka, (Wettbewerbe, 1989).....	36
Şekil 3.11.	Aalborg Liman Bölgesi dönüşüm projesi, (Wettbewerbe, 1989).....	36
Şekil 3.12.	Cenova Limanı için R.Piano'nun dönüşüm projesi, (Boeri, 1997).....	37
Şekil 3.13.	Cenova Limanı için R. Koolhaas' in dönüşüm projesi, (Boeri, 1997).....	38
Şekil 3.14.	Cenova Limanı için Sola Morales' in dönüşüm projesi, (Boeri, 1997).....	38
Şekil 3.15.	Tokyo Liman Bölgesi, (Mancke, 1996).....	39
Şekil 3.16.	Sidney Liman Bölgesi vaziyet planı, (Zaoui, 1997).....	40
Şekil 3.17.	Marsilya Limanı antrepoları dönüşüm proje planları, (Cres, 1997).....	41
Şekil 3.18.	Sainte Nazaire Bordo Limanı prje perspektifi, (JFP, 1997).....	41
Şekil 3.19.	Barselona Vigo Limanı vaziyet planı, (Llano, 1998).....	42
Şekil 3.20.	Barselona Vigo Limanı dönüşüm proje maketi, (Llano, 1998).....	42
Şekil 3.21.	Belçika Namur Limanı dönüşüm proje planları, (Baumann, 1999).....	43
Şekil 3.22.	Duisburg İçlimanı dönüşüm proje vaziyet planı, (Escher, 1999).....	44
Şekil 3.23.	Osaka Limanı, Japonya, (Nadal, 2001).....	45
Şekil 4.1.	Nantes Tersane Bölgesi dönüşüm proje perspektifi, (Stich, 1999).....	48
Şekil 4.2.	Dublin Tersane Bölgesi dönüşüm projesi, (Internet, 2001).....	49
Şekil 4.3.	Melbörn Tersane Bölgesi dönüşüm projesi, (Internet, 2001).....	50

Şekil 4.4.	Boston Limanı dönüşüm projesi, (Mambro, 1998).....	51
Şekil 4.5.	Keroman Tersane Tesisleri planı, (Yarışma Kataloğu, 1999).....	52
Şekil 4.6.	Keroman Tersane Tesisleri dönüşüm projesi, (Yarışma Kataloğu, 1999).....	52
Şekil 4.7.	Londra Tersane Bölgesi vaziyet planı, (Basatemür, 2001).....	54
Şekil 4.8.	Londra Tersane Bölgesi, (Basatemür, 2001).....	54
Şekil 4.9.	Londra Tersane hava fotoğrafı, (Chaline, 2001).....	55
Şekil 4.10.	Millenium Dom Projesi, (Adam, 1998).....	61
Şekil 4.11.	Modern Tate Gallery, (Powell, 1999).....	61
Şekil 4.12.	Dönme Dolap projesi, (Powell, 1999).....	61
Şekil 4.13.	Londra Tersaneleri için Benjamin Marston' un dönüşüm projesi, (Pevsner, 1999).....	61
Şekil 4.14.	R. Rogers' in Royal Albert Teranesi dönüşüm projesi, (Adam, 1998).....	61
Şekil 6.1.	Haliç Bölgesi' nin İstanbul' daki yeri, (İstanbul Ansiklopedisi).....	65
Şekil 6.2.	Haliç Çevresindeki Endüstri Bölgeleri, (Ayalp, 1975).....	67
Şekil 6.3.	20. yüzyıl başı Haliç görünümü, (İstanbul Ansiklopedisi).....	68
Şekil 6.4.	Eyüp Mezarlığı' ndan Haliç Görünümü, (İstanbul Ansiklopedisi).....	68
Şekil 6.5.	Haliç Bölgesi' nde tarihi yapı ve yerleşimlerin planı.....	69
Şekil 6.6.	Haliç Bölgesi yeşil alanların planı.....	70
Şekil 6.7.	Haliç Bölgesi konut alanları planı.....	71
Şekil 6.8.	Haliç Bölgesi ticaret alanları planı.....	72
Şekil 6.9.	Haliç Bölgesi ulaşım planı.....	73
Şekil 6.10.	Haliç Bölgesi tersane yerleşim planı.....	74
Şekil 6.11.	Haliç Bölgesi Tersane yerleşimleri vaziyet planı.....	75
Şekil 7.1.	Haliç Bölgesi tersanelerin gelişimini gösterir planlar, (Müller-Wiener, 1994).....	78
Şekil 7.3.	Haliç Tersanesi vaziyet planı, (Staj Tutanağı, 1993).....	82
Şekil 7.4.	Haliç Tersanesi.....	83
Şekil 7.5.	Haliç Tersanesi.....	85
Şekil 7.6.	Haliç Tersanesi.....	85

ÖNSÖZ

Tez çalışmam boyunca beni yönlendiren danışman hocam sayın Doç.Dr. Tülin Görgülü' ye, tezin alan çalışmasında yardımcılarını esirgemeyen sayın Erol Aksoy ,Hakan Hoşgündör ve Akif Alatan Beyefendilere ve çalışmamı gerçekleştirmemde büyük etkisi olan annem ve babama teşekkür ederim.

ÖZET

Geçtiğimiz yüzyılın özellikle son çeyreği itibarıyle bir çok gelişmiş ülke, sanayi, tarih ve kültür bakımından önde gelen, zengin büyük kentlerini, değişen sosyokültürel, teknolojik ve ekonomik şartların dünyasındaki kentsel rekabete sokabilmek amacıyla yeniden tasarladılar; böylece bir çok sanayi kenti, iletişim ve finans kentine, birer dinamik, çok katmanlı kullanıcılı, çok işlevli dünya merkezine, yeni çok uluslu davetkar imajlara dönüştü, bu yönyle ülkelerine yeni gelir kaynakları sağladı.

Bu dinamik, çok işlevli, sosyal ve fiziksel değişim; bir çok gelişmiş ülke kentinde, kentin merkezine yerleşmiş ve yeni üretim ve ticaret ortamında işlevini yitirmiş, kentin gelişimini engelleyen limanlar ve sanayi tesislerinden başlatıldı.

Gelecek yüzyılın kentlerin yüzü olacağı görüldüğünde, İstanbul'un da geçireceği her türlü kentsel alt ve üstyapısal değişikliklerle bu yarışa katılabileceği ve ancak bu şekilde var olabileceği apaçık ortadadır.

Kent içinde bulunduğu konum, barındırdığı coğrafi özellikler, tarihi ve ideolojik mekanlar, anıtsal değeri yüksek özel ve kamusal yapı stoğu ve sahip olduğu, acilen sıkı bir kentsel alt ve üst yapı dönüşüm müdahalesi bekleyen endüstriyel tesisleri ve tersaneleri ile Haliç Bölgesi, İstanbul' un kentsel dönüşümünün merkezinde durmaktadır.

Çeşitli nedenlerle işlevsiz bırakılmış Haliç Tersaneleri, geçirecekleri çok yönlü, işlevli, sosyal ve fiziksel kentsel dönüşüm ile hem kendi başına kentli için yaşanabilir yeni sosyal ve özel mekanlardan biri olmaya, hem de Haliç Bölgesi' nin yeni bir kentsel konum ve iddia edinmesinde başrolü oynamaya aday olacaktır.

Anahtar kelimeler: çok işlevlilik, yenileme, tersaneler, liman, sanayi yerleşkeleri

ABSTRACT

Aspecially in the last quarter of the century we passed, most of the high developed countries had to envisage their cities of historical, cultural and industrial richness, from the beginning, inorder to let them take part in the big competition of the new teqnological, economical, social and cultural conditions world's cities.

On this way, so many industrial cities had turned in to te cities of communication and finance, they had been the dinamic, multifunctional, international new world centers, new images and the new financial sources for their countries.

This multifunctional, physicall, and sociological city planning changes had beginned right with the old industrial institutions, ports and docks, which had been out of order, out of the game,because they were preventing the city development with their daily attitude.

If it can be provide, that the coming century is the "cities century ", then it is the clear fact, that İstanbul should take part in this competition, after some infrastructural changes of the whole city.

From this point, the Haliç district with its geographical, historical, ideological and cultural characteristics and its monumental public buildings, docks, industrial buildings and its infrastructural city problems, is laying in the center of this change.

It seems to be also clear, that the Haliç Docks, which do almost not work anymore, after he multifunctional, social and phsical change, can be the nominee of being the new public space for the İstanbul citizens and also can play the leading role on Haliç District's new urban location and insistence.

Key words: renovation,industrial districts,docks,ports,multi functional

1. GİRİŞ

1.1. Dünya Sanayi Kentlerinin İletişim ve Finans Kentlerine Dönüşümü

İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesiyle beraber Avrupa'nın büyük bölümünde, ABD ve Avustralya'nın bazı kıyı bölgelerinde ve Japonya'da harab hale gelmiş savaş ağır sanayii ve hatta savaş kentlerinin ve kent merkezlerinin barışın ve teknolojik devrimlerin sağladığı değişen dünyayla birlikte, sosyal ve fiziksel yönden yeniden ele alınması gerekliliği ortaya çıktı. Artık bir çok Avrupa ülkesinde işlevsiz kalmış, işlevsizliğine ve çevreye verdiği ekolojik zarara rağmen şehir merkezlerinde yer alan sanayi tesisleri, sanayi üretim mekanizmaları, ürünleri, sanayinin kente sosyal ve fiziksel ilişkisi, bir kentin yaşaması ve yeni yaşama kaynakları üretmesi bakımından, savaş sonrası ilk yirmi yıllık periyotta oluşmuş yeni dünya düzeni ve gerçekleriyle beraber yeniden düşünülmeliydi. Avrupa neredeyse ikiyüz yıllık sanayi mirasını yeniden değerlendirmenin biçimini uzun vadeli olarak, kentin değişen cehresi, kent fikrinin ve kavramının değişen içeriği ile birlikte yeniden ve bütüncül bir şekilde kurgulamalıydı. İki yüzyıllık sanayi kentleri bu kimliklerini bir an önce terk etmek ve yeni kimliklere bürünmek zorundaydı.

Özellikle Avrupa genelinde bu durumu kaçınılmaz kıyan, başlıca genel geçer sebepler şunlardı:

- Avrupa Kıtası işlenebilir endüstriyel hammadde kaynakları bakımından hızla fakirleşmekteydi.
- Savaş sonrası Avrupa nüfusu yaşılmış ve uzunca bir dönem yaşlı kalmıştı. Genç nüfus ise artık başka hayatları döslüyor, sanayinin ağır mühendislik kolları yerine başka meslekleri tercih ediyorlardı. Bu da Avrupa genelinde işgücünün azalması, var olan işgücünün de pahallanması anlamına gelmesi demekti. Bir bakıma herkesin general olduğu bir toplum oluşturmaktaydı.
- Ağır sanayi tesisleri çevreye büyük ekolojik zararlar vermektedir ve Avrupa'lı artık bununla yaşamak istemiyordu.

- Avrupa ve ABD gibi bölgelerde ve dünyada değişen yaşam standartları , çalışma ortamı , yaşama pratikleri ve bekłentiler , üretim biçimleri , ürünler ve ürünlerin kullanımı , sosyal ilişkiler , bekłentiler , konumlar ve ideolojilerin büyük ölçüde değiştiği apaçık gercekti.
- Yaşamsal kalitenin artmasıyla beraber bir fabrika yanında yaşamama , ya da bir fabrikaya gitmemeye isteği doğmuştu.
- Avrupa genelinde para kazanma kaynaklarının büyük ölçüde değişimi söz konusu idi.Bir zamanlar sanayisi ile zenginleşmiş Avrupa, artık imaj (spor,kültür,turizm) ve ya bilgi (eğitim, bilişim) satıyor ya da bir üretimin son noktasında bulunup paketleme yapıyor.(Bugün bir çok ilaç üreten Türkiye ilaçları Avrupa'ya satıyor,Avrupa ilaçları paketliyor , kendi firmasının damgasını vuruyor ve tüm dünyaya – Türkiye dahil- satıyor)

İşte bu sebelerin sonucu olarak Avrupa ve kısmen ABD ekonomileri için yeni çıkış yolları bulmak , işlevsiz kalan sanayi bölgeleri ve sanayileri için yeni dünya senaryoları üretmekte geç kalmadı.

Gelişmiş Avrupa ülkeleri sanayilerini diğer kıtalarda , az gelişmiş ancak işlenmeye hazır zengin endüstriyel kaynaklara sahip ülkelerde yeniden kurma kararı aldı.(Öteki coğrafyalar büyük sermaye gruplarının bekledikleri karlılık oranlarını vaad edebilecek konuma gelmiş oluyorlardı 20.yyın sonunda.(Bilgin, 2000)Böylece ucuz iş gücü ve doğal pazar ortamı çoktan ve yeniden sağlanmış oldu(post colonial ortam).Belki üretimin son bölümü (paketeleme) ya da üründen doğan son ürünün (hafif bir işlemle) oluşturulması gelişmiş ülkelere kalıyordu(suyun başını ve sonunu tutmak).

Avrupa kıtasında yer alan ve bahis edilen sebepler sonucu işlevini yitirmiş bir çok ağır sanayi tesisinin ve limanların, toplumun ihtiyacını duyduğu zengin yaşam koşullarının sağlanması bakımından ve daralan çevre yaşam kaynakları da göz önünde bulundurularak yeniden programlanması kararı alındı.Avrupalı için yeni hayatın tüm gereklerini sağlayan yeni yaşama ortamları ekonomik bir biçimde – üstelik tarihsel imaj zenginliği boyutu korunarak- (Avrupalı tarihiyle yaşamaya mecburdur,bu tarih hangi tarih olursa olsun) temin edilmiş oldu.(hem içerde hem de dışarıda kazanmak)

Böylece tüm bu işlevsiz kalmış ağır sanayi ve liman tesisleri dünyaya bir biçimde yeniden pazarlanmış(imaj ticareti)ve buralardan yeniden para kazanılmış olunacaktı.

Artık savaş sonrası doğmuş siyasi ortamda bir Alman'ın Paris'e ya da bir İngiliz'in Genova'ya ya da Delhi'ye sahip olamayacağı açıktı,Avrupalı kendi ülkesi içindeki mevcut kaynakları en iyi şekilde değerlendirmek zorundaydı.

İşte bu noktadan itibaren1960'lar, yeni ulaşım imkanlarıyla pekişen ticaret ve turizm ortamı, çok daha dinamik,çok merkezli, çok ziyaretli, ülkeler arası bilişim ve iletişim zenginliğinin habercisiydi.

Bundan böyle,bir yandan durağan çoğunuğun(kentin ev sahipleri) ağır sosyallığının ve alışkanlıklarının,öteyandan her daim geçici azınlığın keşiflerinin, bireylerinin (ziyaretçiler) tekliğinin ve farklılığının yaşandığı ve yaşanacağı kamusal uzay ya da uzayların kesişme noktası olmalıdır artık kent.

Tüm bu olan bitenin sonucunda 20. Yüzyılın ikinci yarısı ile birlikte, uluslararasılaşmış, meta, para ve imgelerden oluşan trafiğin yoğunluğu ve bu anlamda bu trafiğin (kapitalist ilişkilerin) alt birimlere/mekanlara iletilmesini sağlayan yeni bir kentin;dunya kentinin tanımlaması yapılmıyordu.Dünya ölçüğünde finansal hareketlerin yoğunluğu uluslararası yönetim, finans ve üretim birimlerinin kendilerine merkez seçtiği ulaşım ağı açısından önemli konuma sahip bölgeler dünya kenti olabilirlerdi.(Friedman,1986)Artık bu kentlerin birbiryle yarısı önumüzdeki yüzyıl boyunca söz konusu edilecekti.

Bu anlamda İtalyan Sosyal Bilimci ve Tarihçi Umberto Eco'nun da belirttiği gibi yeni dünya,kentlerin rekabet dünyası olacak, bu anlamda da önumüzdeki yüzyılda adeta ikinci "ortaçağ" dönemi yaşanacaktır.

Ancak tüm kişisel ve toplumsal faaliyetlerin bir arada erimesinden peydahlanan dinamizmin,tüm dinamik diyalektiklerin sahne alacağı mekan ve mekanlara ev sahipliği yapamayacak kadar hantal ve yorgunu neredeyse tüm Avrupa kentleri.

Bu durumun kapsamlı biçimde ilk farkına varan;belki de bu durumu en belirgin ölçüde yaşadığı için, Londra'da İngiltere hükümeti oldu.1976 yılında kurulan Büyük Londra Konsili,

yeni dünyanın yarattığı tüm istek ve bektilere cevap verecek YENİ LONDRA'nın oluşum koşullarını belirledi ve YENİ LONDRA için aldığı tüm planlama ilkelerini 10 maddede topladı (Bohigas, 1999):

- Kentsel çevreyi yeniden bir bütün olarak tasarlamak (Her şehir bir mimari projedir).
- Kentin bölgeleri arasındaki tüm kopukluğu gidermek ve kente diğer kentler arasında iletişim kurmak.
- Kenti bir bütün olarak yönetmek.
- Kentin yeniden canlanmasını sağlamak,kente hayat vermek,kenti doğurtmak.
- Yeniliklere sürekli ortam sunmak.
- Değişim için planlamak,değişimi planlamak.
- Sabit ve değişken yoğunluğu dikkate almak, iç ve dış insan-mal transferlerini yeniden organize etmek.
- Çevrenin verimliliğini,üretkenliğini ayakta tutmak.
- Binaların yeniden kullanımlarını sağlamak,binaların programlarını dönüştürebilmek.
- Yatırımcıları kente çekmek ve kente yatırım yapmak.(Finch, 1999)

Böylece kent bir bütün olarak ele alınıyor,bu haliyle de bir bakıma ideolojik ve politik pratiklerin daha sağlıklı ve organize bir biçimde uygulandığı adeta bir fenomene dönüşüyordu.(Finch, 1999)

Bu dönüşüm sadece Londra'da değil, teknolojik yenilenmeye ayak uydurmak, iletişim ulaşım dinamizme ve uluslararası(kentler arası) rekabete ev sahipliği yapmak amacının güdüldüğü Sydney'den Antwerpen'e,Boston'dan Tokyo'ya ya da Genova'dan Rotterdam'a kadar bir çok başka kentte de yaşanmaya başladı.

Bu anlamda bu dönüşüme aday olmak isteyen tüm bölgelerde çok dayanıklı,birbirine entegre,çok işlevli,çok katmanlı kullanımlı ve kullanıcılı kent ve kent merkezleri tasarlama ilke olarak benimsendi.

Ancak bir çok Avrupa ülkesinde 19.yüzyıl başlarından neredeyse günümüze kadar hemen hemen tüm kent merkezlerinin çekirdeğinde yer alan endüstri yerleşimleri ve limanlar gerek geldikleri, getirildikleri fiziksel ve sosyolojik konum (bir zamanlar her türlü sosyal faaliyet için neredeyse tek mekandılar), gerekse de özellikleri itibarıyle (tek işlevli) kurgulanan çağdaş

kent senaryolarına ev sahipliği yapamayacak durumdaydılar.Hatta bu senaryolarda rol sahibi olamayacak kadar ortama ve beklentilere aykırı kaldılar.Bu bölgeler bu halleriyle,şehrin de beklenen yönde değişmesine ve gelişmesine izin vermiyorlardı.

Böylece bir çok şehirde değişimin merkezden dolayısıyla bu bölgelerden, yani endüstriyel tesisler,limanlar ve tersanelerden başlanılması gerektiğine karar verildi.

İşte 1960'lardan bu yana giderek kimliğini yitirmiş, hantallaşmış,monofonksiyonel ve bu duruşlarıyla artık "hiçbir yeri" çağrıştıran bir çok ağır sanayi bölgesi, sahip oldukları tarihi ,estetik ve arkeolojik (Günümüzde endüstri arkeolojisi için en geniş anlamda mekanik araçlarla ve düzeneklerle mal ve / ve ya hizmet üretme etkinliği ve onlar için oluşturulmuş özgül mimariyi bütünsel olarak kendisine konu alan bir bilimsel disiplin tanımı yapılmaktadır.(Tanyeli,1998)Endüstri arkeolojisi sitlerinin,tesislerinin,anıtlarının ve ya verilerinin hem teknoloji tarihi, hem mimarlık tarihi,hem arkeolojik hem de koruma boyutu olduğu kanıksanmıştır.)(Mead, 1998) niteliklerinden dolayı kültürel miras olarak kabul edildi.

Bu yerleşimlerin çok fonksiyonlu (konut , kültürel, sosyal ve turistik boyutlu rekreatif) , kente entegre, davetkar kent merkezlerine dönüştürülmesi fikri Avrupa,ABD ,Avustralya ve Japonya'da sayısız biçimde projelendirildi ve kısmen uygulanmakta.

İşte bu tezdeki amaç , son 25-30 yıldır dünyamızda yaşanan bahis edilen projelendirme sürecini , projelendirme yöntemlerini aktarmak, örneklemek, ve son kertede ülkemizde İstanbul Haliç Bölgesi'nin ve Haliç Tersaneleri'nin mevcut durumlarına dair bilgileri ortaya koymak ve bu bölgeler ve tesislerin gelecekteki değerlendirilme biçimleri konusunda yorumda bulunmaktır.

1.2. Tezin Amacı ve Kapsamı

Bu tezin amacı, 20. Yüzyılın son çeyreğiyle beraber dünya genelinde, yeni sosyo-kültürel şartlardan doğan yeni iletişim, ticaret ve yeni rekabet ortamına paralel olarak çehre değiştiren birçok eski sanayi ve liman kentinin yaşadığı veya yaşamakta olduğu fiziksel ve sosyal değişim sürecini analiz etmek, dephinilen örnekler sonucu karşılaştırmalı olarak çıkarımlarda bulunmak ve yine bu doğrultuda İstanbul şehrinin eski sanayi bölgelerinden Haliç Kıyılarının ve Haliç Tersaneleri'nin geçirdiği sosyal ve fiziksel dönüşümü incelemek, bu bölge ve tersaneler için yeni gelişimin planlama senaryolarını kurgulamaktır.

Avrupa, ABD, Avustralya ve Japonya'nın birçok liman ve sanayi şehirlerinin ve son bölümde tüm Haliç Kıyılarının ve yine Haliç Tersanelerinin son 20-25 içindeki dönüşüm sürecinin şehirsel, sosyal, tarihi, kültürel ve mimari bakımdan ayrıntılı biçimde incelenmesi tezin kapsamını oluşturmaktadır.

1.3. Tezin Yöntemi

Öncelikle tezin savını ve bu savı koymaktaki amacı sergilemek, tezin konusu gereği dünyaya son 25 yıl itibarıyle bir bakışla bu savı ayırtılardırmak, örneklemelerde bulunmak, örnekleri karşılaştırmalı olarak yeniden ele almak ve yorumlamak ve örneklerin değerlendirilmesi ışığında yeni bir bölge için yeni analizlerde bulunmak ve yeni senaryolar üretmek tezin yöntemini oluşturmaktadır.

2.AĞIR SANAYİ TESİSLERİ ve YAKIN ÇEVRELERİNİN DÖNÜŞÜM PROJELENDİRİLMESİ

Dünya genelinde , özellikle Avrupa Kıtası'nda ağır sanayi tesisleri , işleyiş ve konumları bakımından tarihsel süreç içinde üç ayrı nesile ayırlabilmektedir.

1800 – 1910 yılları arasında inşa edilmiş ve işletilmiş ağır sanayi tesisleri , daha çok kentin içinde , ya tek bina olarak ya da kira kışlaları ile birlikte bir kampüs şeklinde konumlandırılmış , elektrikten yoksun seri üretime dayalı ve fakat tamamen kol gücüne bağlı bir işleyişe sahiptiler.

1910 – 1960 yılları arasında , hem kentin içinde hem de periferisinde , fabrika , konut , okul , kilise ve eğlence mekanlarıyla daha çok kampüs şeklinde konumlandırılmış sanayi tesislerinde kol gücünden çok elektrik enerjisine dayalı makine gücüne bağlı seri üretim yapıliyordu. Avrupa 'da ağır sanayi üretiminin, çevreye en çok zarar verdiği ve buna mukabil en çok tercih edildiği dönemin tesisleri, ikinci nesil tesisler olarak adlandırılabilir.

1960 ' lardan günümüze kadar olan dönemde, Avrupa Kıtası'nda ağır sanayi çeşitli nedenlerle (hammadde ve işgücü kıtlığı, çevreye verilen ekolojik zarar, değişen toplumsal bekentiler ve genel refah düzeyi, teknolojik ilerleme) üçüncü dünya ülkelerine ötelenmiştir. Bu dönemde kent dışı planlanmış organize sanayi bölgelerinde , bilgisayar ve makinelere bağlı , çevreye verdiği ekolojik zarar en aza indirilmiş seri üretim yapılmıştır.

İşte yine 1960'larda gerek dünya genelinde sağlanan barış, güven ve iletişim ortamı, gerekse keşif edilen yeni kaynaklarla beraber sanayinin çehre ve ya en azından adres değiştirmesi ile birlikte özellikle Avrupa'nın birçok bölgesinde yer alan ağır sanayi merkezleri, ya işlevini yitirmiş ya da taşınmak zorunda kalmıştır. Özellikle Almanya ve İngiltere gibi ülkelerde başta olmak üzere bir çok Avrupa ülkesinde, işlevini yitirmiş bu tesisler, bu dev metal mirasın yeniden değerlendirilmesi söz konusu edilmiştir.

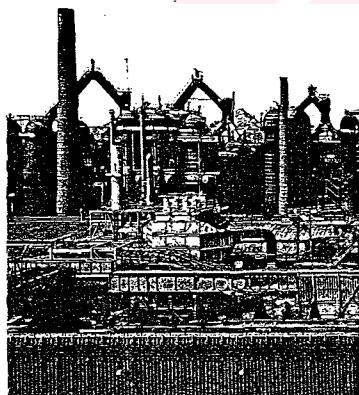
Tek işlevli bu bölgeler çok işlevli ,konut,kültür,eğlence,eğitim,rekreasyon,turizm amaçlı kullanılır, yani yaşanılır yerlere dönüştürülmüştür.

Örneğin UNESCO, Almanya Saarbrücken yakınlarında , Völklingen kasabasındaki kömür madeni işleme tesislerini korunacak kültürel miras listesine aldıktan sonra, dönemin Almanya Hükümeti tüm ülke geneli için ALMAN ENDÜSTRİYEL KÜLTÜRÜ ARAŞTIRMA ve KORUMA KURULUNU kurmuştur.(Mead,1998)Bu kurul Almanya'daki tüm büyük ve çalışmayan maden ocaklarını,maden işleme tesislerini,ağır sanayi tesislerini , kömür ocaklarını ve gazometreleri birer arkeolojik ve mimari anıt , birer sit alanı olarak kabul etmiş ve ettiirmiştir.

Bu tesisler ve yakın çevreleri korumaya alınmış ve bir çoğu için çok amaçlı yeniden kullanım ve sergileme maksadı ile dönüşüm projeleri üretilmiştir.

Tüm projelerde bölgelere ait BELİRSİZLİK – ÇAPRAŞIKLIĞIN , GÜÇ – ENERJİNİN , BÜYÜKLÜĞÜN , KARANLIĞIN ve KULLANILMIŞLIĞIN işlenmesi ön plana çıkarılmıştır.(Mead,1998)

Sadece Almanya'da değil , Avrupa'nın erken sanayileşmiş bir çok kentinde (Leeds'te kumaş fabrikaları , Maastricht'te maden ocakları , Lyon'da sabun fabrikaları , Viyana'da gazhaneler...) bu bölgelerin yeniden projelendirilmesinde aynı koruma , sergileme ve kullanım tavrını görebiliriz.

Şekil 2.1. Almanya Völklingen' de Maden İşleme Fabrikası, (IBA katalogu, 1999)

Tezin bundan sonraki bölümünde Avrupa ve ABD'de kullanım dışı kalmış bazı ağır sanayi işletmeleri ve yakın çevrelerinin yeniden projelendirilmesi ile ilgili örneklerle karşılaştırmalı olarak değerlendirilecek ve yorumda bulunulacaktır.

2.1.Garlar, Antrepolar, Ağır Sanayi Tesisleri ve Yakın Çevreleri Dönüşüm Proje

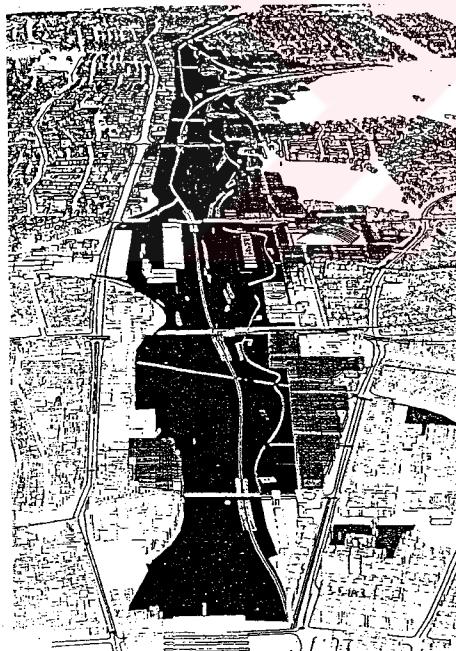
Örnekleri

2.1.1.Münich Gar Bölgesi Dönüşüm Projesi, Almanya

Almanya'nın Münich şehri gar ve vagon üretim bölgesi için 1998 yılında açılan yarışma kapsamında 173 hektarlık bölge, konut alanı , kültür merkezi ve rekreasyon alanları olarak yeniden ele alınmış , Finn Michelin ve Nicholas Hornecker'in projesi bu anlamda uygulamaya değer bulunmuş.

Projede bölgede gelecek için ucu açık bırakılmış çok yönlü bir gelişim öngörülmüş.

Yine yarışma alanı içinde bölge için kıyıda yeni kamusal kapalı ve açık mekanlar , bu kıyıları birbirine bağlayan çelik köprüler,yeni tren tolları ve vagon tamir üniteleri , yeşil dinamik parklar tasarılanmış , kentle proje alanını ve nehri birbirine bağlamak amaç edinilmiş.

Şekil 2.2.Münih Gar Bölgesi Dönüşüm Projesi, (Hornecker, 2000)

Proje 1999 yılında uygulanmaya başlamış.(Hornecker, 2000)

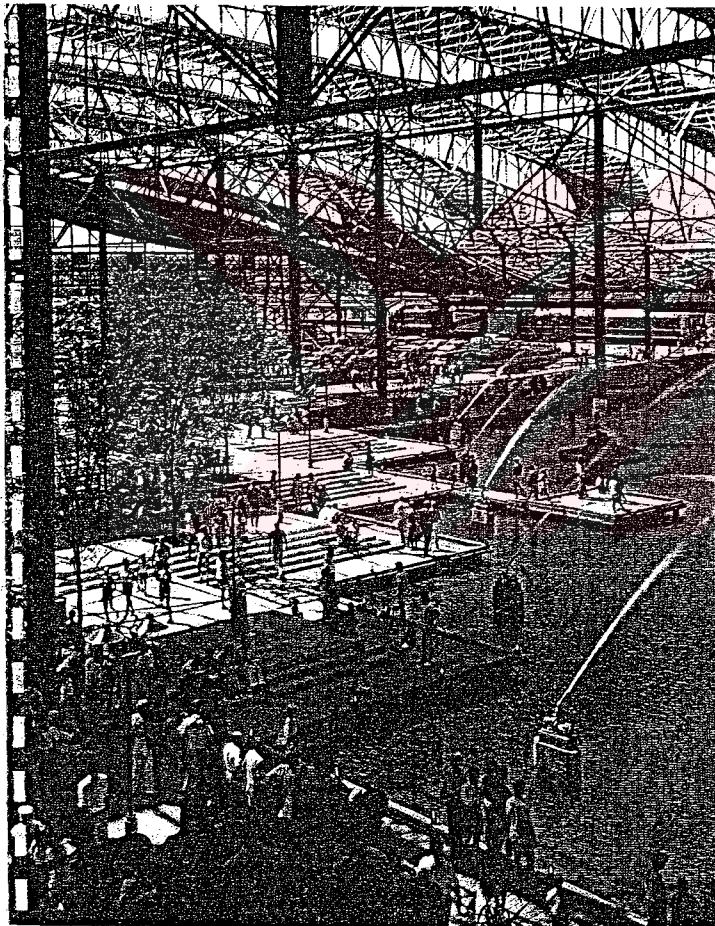
2.1.2.St. Louis Union Tren İstasyonu Dönüşüm Projesi, ABD

1894 yılında inşa edilmiş tarihi gar 1981 yılında alınan bir kararla çok işlevli bir kültürel ve turistik merkeze dönüştürülmüş.

Hellmuth, Obata ve Kassabaum'un imzasını taşıyan projede gar baştan başa restore edilmiş, garın çan kulesi onarılmış.

76354 metrekarelük proje alanını ihtiva eden gar, projede öngörüldüğü üzere alışveriş, eğlence ve konaklama merkezine (550 yatak kapasiteli 5 yıldızlı bir otel) dönüştürülmüş.

1985 yılının ağustosunda projenin uygulaması tamamlanmış. (Wettbewerbe, 1989)

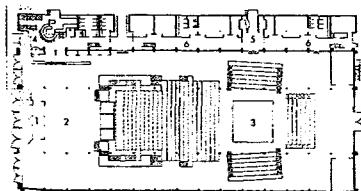
Şekil 2.3. St.Louis Union Tren İstasyonu dönüştürülmüş hali, (Wettbewerbe, 1989)

2.1.3.Bockenheimer Antreposu Dönüşüm Projesi, Almanya

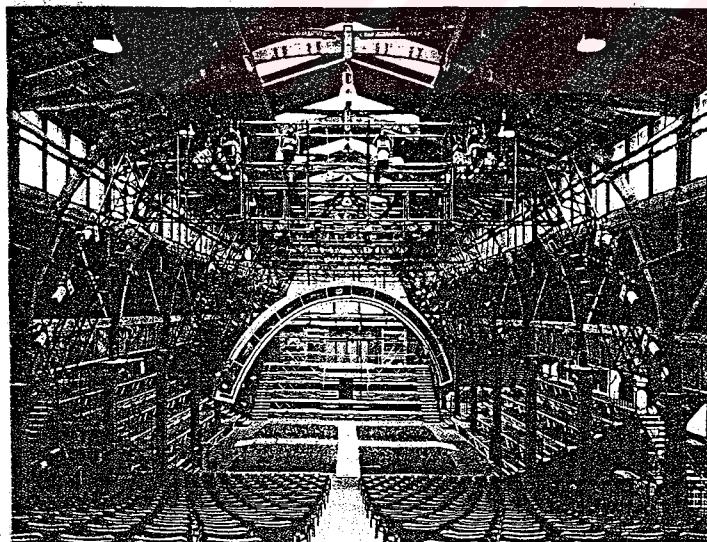
1898-1899 yılları arasında inşa edilmiş, o dönemde kentin ana depolarından biri olan yaklaşık 26000 metrekarelük toplam alana sahip antrepo binası, Klaus Peter ve Karl George

Geiger'in projesi doğrultusunda 1988 yılında hareketli tribünlü tiyatroya dönüştürülmüş.Bu dönüşüm sırasında binanın içi ve kabuğu mümkün mertebe muhafaza edilmiş.

Ayrıca yeni programla birlikte binaya 3800 metrekarelük toplam alana sahip ek bir bina da tasarlanmıştır.Bu ek binanın içinde kafeterya , dükkanlar ve bir adet de lokanta tasarlanmıştır.
(Wettbewerbe, 1989)

Şekil 2.4. Bockenheimer Antreposu dönüşüm proje planı, (Wettbewerbe, 1989)

Şekil 2.5.Bockenheimer Antreposu dönüşüm projesi iç mekan, (Wettbewerbe, 1989)

2.1.4.Pirelli Üretim Tesisleri Dönüşüm Projesi,Milano, İtalya

İki aşamalı olarak açılmış yarışmaya Renzo Piano , Ungers , Botta , Rossi , Gregotti , De Carlo gibi isimler katılmış.

Yarışma sonucu 72 hektarlık üretim tesisleri , üretim , araştırma , konut , eğitim , turizm ve kültür amaçlı teknoloji merkezi olarak yeniden tasarlanmıştır.

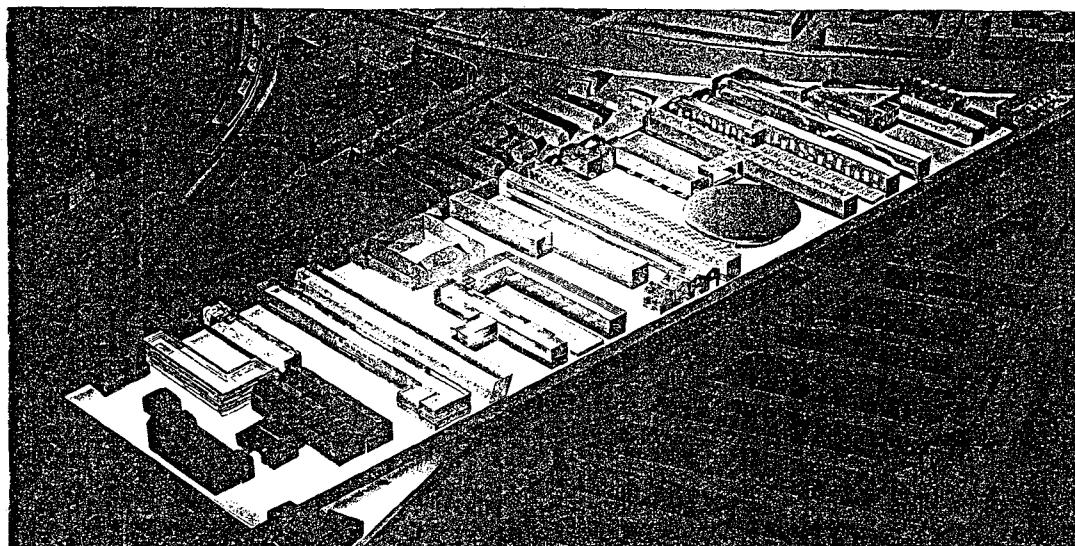
Projede 60000 metrekare konutlara , 100000 metrekare yeşil alana, 297000 metrekare eğitime (üniversite) ayrılmış.Ayrıca bir kongre merkezi ve yeni büro mekanları için alternatif mekanlar üretilmiş.(Wettbewerbe, 1992)

2.1.5.Sandwich Şehir Dönüşüm Projesi,Amsterdam,Hollanda

Amsterdam Polderweg'te , son 50 yılda defalarca el değiştirmiş gaz fabrikalarının bulunduğu bölge (4 tarafı otoyollarla çevrili bir ada) konut , kültür merkezi ve rekreasyon bölgesi olarak yeniden tasarlanmıştır.

Projenin ana teması bölgede bulunan eski endüstriyel anıtları korumak , bölgeyi kente katabilmek ve bu doğrultuda açık strüktürlü yeni bir yerleşim tasarlamak.

Bu anlamda parklar , açık bahçeler , konut , çarşı , büro binaları ve çeşitli konut tiplerinin denendiği yapı blokları planlanmıştır.(Molen, 1999)

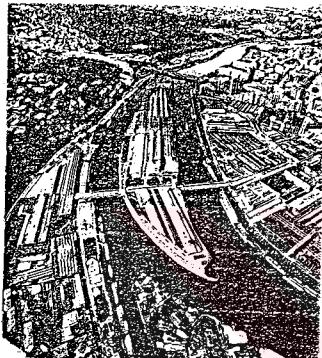
Şekil 2.6.Sandwich City dönüşüm proje maketi, (Molen, 1999)

2.1.6.Boulonge Renault Üretim Tesisleri Dönüşüm Projesi, Fransa

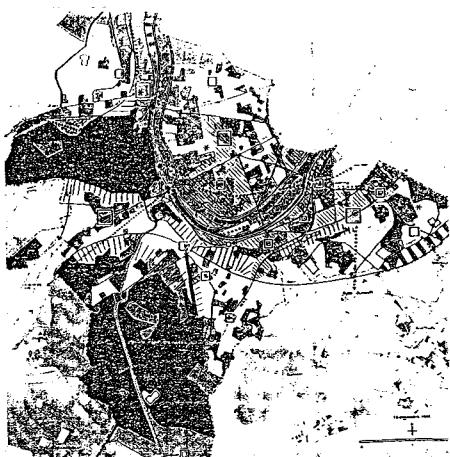
1989 yılında Renault Üretim Tesislerinin kapatılmasıyla boşalan 47 hektarlık alan yeniden ele alınmış ve burası 1997'de kültür parkına dönüştürmek üzere tekrar projelendirilmiştir.

Bu doğrultuda bölge üç ayrı mimari büro tarafından park , kültür merkezi (sergi – eğlence) , hizmet sektörü için büro ve konut alanı olarak yeniden tasarlanmıştır.

Seguin Adasında bulunan (Sen Nehri üzerinde) fabrika otomobil müzesine dönüştürülmüş.
(JFP, 1997)

Şekil 2.7. Boulonge Renault Üretim Tesisleri, (JFP, 1997)

Şekil 2.8. Boulonge Renault Üretim Tesisleri dönüşüm proje planı, (JFP, 1997)

2.1.7.Volkswagen Otomobil Üretim Tesisleri Dönüşüm Projesi,Wolfsburg,Almanya

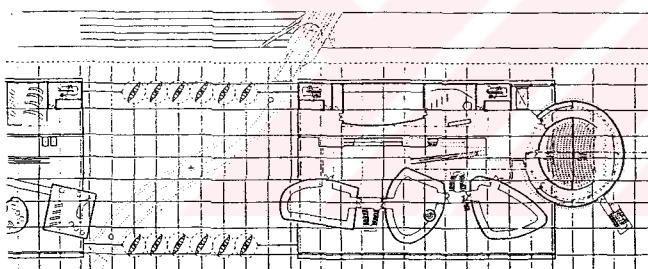
1938 yılında inşa edilmiş VW tesisleri 2.Dünya Savaşında ağır tahribata uğramış.Ancak savaştan sonra almanlar tesisleri tekrar Wolfsburg'un merkezinde kurmuşlardır.

1998 yılına kadar faaliyetini sürdürden tesislerin bulunduğu bölge çok işlevli , halka açık ve kentle entegre bir sosyal merkez olarak yeniden tasarlanmıştır.

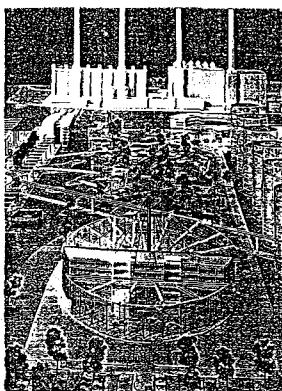
2000 yılında sona eren ve 500 milyon mark harcanarak yapılan çalışmalar sonucu tesislere kongre salonları , otomobil müzesi , beş yıldızlı bir otel , lokantalar , piknik alanları , 60 a 40 metrelilik bir meydan , sergi pavyonları , kafeteryalar , japon bahçesi , yeni yaya yolları ve otoparklar eklenmiştir.

Tesislerin kentle kurduğu bir başka ilişki de tesisin yanından geçen kanalın genişletilmesi sonucu ufak teknelerle ve köprülerle sağlanmıştır.

Henn Architekten tarafından tasarlanmış otomobil müzesinin yanında konuşlandırılmış modern sanatlar müzesi , projenin odak noktasında duruyor.(Stundenbürger, 1998)

Şekil 2.9. Volkswagen Otomobil Üretim Tesisleri dönüşüm proje planı,(Stund., 1998)

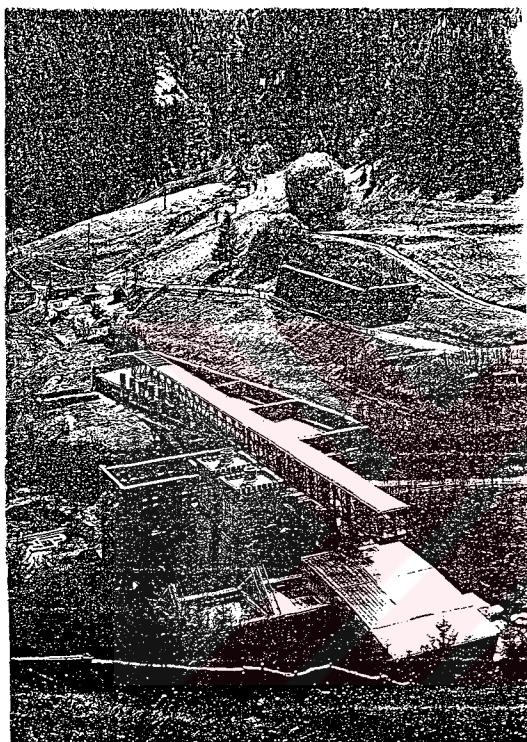
Şekil 2.10.Volkswagen Otomobil Üretim Tesisleri dönüşüm proje maketi,(Stu., 1998)

2.1.8.Hüttenberg Maden Arıtma Tesisleri Dönüşüm Projesi,Avusturya

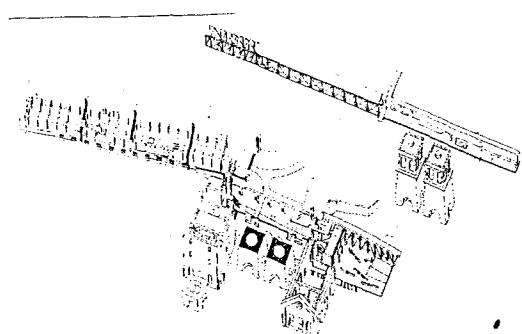
1908 yılında Carithian Dağlarında kurulan 1493 metrekarelük maden eritme tesisleri 1980 yılında önce müzeye dönüştürülmüş, daha sonra bölgede 1995'te Günther Domenig tarafından tesisin sergilelenmesi amacıyla yeni bir müze tasarlanmıştır.

Domenig müzeyi yeni bölümler için imkan veren modüller halinde tasarlamış.

Tesislere yeni yürüyüş bantları , transfer noktaları ve tamamen çelik konstrüksiyon çok amaçlı bir salon eklenmiştir. (Wettbewerbe, 1997)

Şekil 2.11. Hüttenberg Maden Aritma Tesisleri dönüşüm projesi, (Wettbewerbe, 1997)

Şekil 2.12. Hüttenberg Maden Aritma Tesisleri dönüşüm proje perspektifleri. (Wt. 1997)

2.1.9. Adidas Üretim Tesisleri Dönüşüm Projesi, Nürnberg, Almanya

Adidas Fabrikası 1948 yılında Nürnberg yakınlarında Herzogenrauch' ta 1100 kişinin çalışmasını sağlamak bakımından üç katlı olarak kurulmuş.O dönemde Herzogenrauch'ta 2400 kişi yaşıyormuş.Fabrikanın kapasitesini artırmasıyla beraber bölgeyi terk etmek zorunlu hale gelmiş.

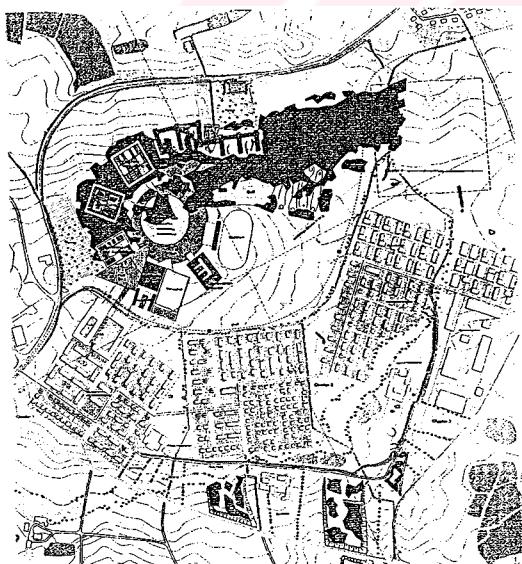
Firma tarafından boşaltılan bölge için 1997 yılında uluslararası mimari proje yarışması açılmış.

Yarışma sonucu 163 hektarlık bölge için golf alanı, park, stadyum, toplantı salonları, sergi salonları, oyun sahaları, bir eğlence parkı ve 400 kişilik bir okul tasarlanmıştır.

Programı yerleştirmek için bölge 4 alt bölgeye ayrılmış:

- konferans ve sergi merkezi
- spor tesisleri
- yönetim
- buluş ve icat merkezi, okul

Ayrıca bölgede bulunan kira kişileri toplu konut bölgesi olarak yeniden değerlendirilmiştir.
(Ballhausen, 1997)

Şekil 2.13. Nürnberg Adidas Üretim Tesisleri dönüşüm projesi vaziyet planı, (Ba. 1997)

2.1.10.IBA Emscherpark Dönüşüm Projesi, Almanya

2.1.10.1.Emscherpark Bölgesi' nin Tanımı

Emscherpark adıyla anılan bölge 70 kmlik uzun, 15 kmlik kısa kenarıyla neredeyse 800 kmkarelük bir alanı kapsamaktadır. Ren Nehri'nin kuzeyinde kalan tam 17 Alman şehrini (Duisburg, Mülheim, Oberhausen, Bottrop, Gladbeck, Essen, Gelsenkirchen, Herten, Herne, Bochum, Recklinghausen, Castrop-Rauxel, Waltrop, Lünen, Dortmund, Berdkamen, Kamen) içine alan bu bölge 19.yy sonu 20.yy başı Almanya'sının ağır çelik, montaj ve maden endüstrisinin yükünü çekmek üzere organize ve inşa edilmiş . 19.yy sonunda bölge nüfusu 3 milyon iken şimdilerde 5 milyon civarında.

Dönemin ilk büyük ölçekli sanayi binalarına ve yine dönemin ilk organize sanayi sitelerine ev sahipliği etmiş bölge, 19.yy sonu itibariyle zamanın popüler konut yerleşim anlayışı olan "bahçeşehir" fikrinin de denendiği alanlardan biri; Essen'deki Margarethenhöhe Yerleşimi gibi.

İkinci Dünya Savaşıyla beraber her açıdan büyük darbe yiyan Almanya 1960'lardan itibaren sanayi üretiminde farklı politikalar izlemek durumunda kalmış. Bir kere insan kaynakları ciddi şekilde tükenmiştir. Savaş sonunda bir türlü genleşmemeyen nüfusuyla başbaşa kalınmıştır. Zaten azalmış olan toplumsal enerji neredeyse yok olmuş konut stoğunu yeniden oluşturmak için tüketilmiştir. Bir zamanların ağır sanayi anıtlarının çoğu savaş sonrası ciddi biçimde zarar görmüştür.

1970'lerde alman endüstrisinde atılan teknolojik adımlar alman sanayisinin ve sanayi yapılarının çehresini değiştirmek amaçlıdır. 1980'lerin Almanya'sı sanayisinde yaptığı değişikliklerle aynı zamanda "doğa ve peyzajını da" geri almak amacındadır.

İşte tam da bu doğrultuda Emscherpark Bölgesi yeniden ele alınmış. 1987 Eylülü'nde dönemin alman şehircilik bakanı Dr. Christoph Zöpel grubuya birlikte Emscherpark'a ve Berlin'e iki gezi düzenlemiştir. Daha sonra 1989 yılında kabinenin oy birliğiyle kabülü sonucu Emscherpark için hazırlanmış 400 proje yürürlüğe konmuş.

Bunların 120 kadarı yarışmalar sonucu karar kılınmış projelerdir. Atılan bu dev adımla 150 senelik Emscherpark'ın çehresi 10 yıl gibi bir sürede değiştirilmiş.

2.1.10.2.Yeniden Projelendirme Stratejileri

2.1.10.2.1.Ütopyalar

- Üretim sürecinin özelleştirilmesi
- Güçlü belediye , sivil toplum örgüt ağı
- Özgürlük
- Yüksek teknolojik üretim gücü
- Yeni bir tabiat (doğa) oluşturmak

2.1.10.2.2. Stratejilerin Temel Taşları

- Kendi ihtiyaçlarını karşılayabilen yeni yerleşim bölgeleri doğurmayan alanlar
- Binaların ve ürünlerin daha uzun süreli kullanımı
- Ürün üretim biçimlerinin ekolojik boyutlara taşınması

2.1.10.2.3.Yarışma Projelerinin Hedefleri

- Bölge peyzajının yeniden yapılandırılması
- Sanayi binalarının bir kültür ögesi olarak saptanması ve korunması
- Ekolojik boyutta tüm bölgenin yeniden yapılandırılması
- Yeni oluşturulacak konut bölgelerinde ve eski konut bölgelerinde bahçeşehir kavramının yeniden irdelenmesi
- Yeni hizmet sektörü ve çalışma mekanlarının oluşturulması
- Yeni sosyal iç ve dış mekanların kurgulanması
- Genel anlamda yapı strütür denemeleri

2.1.10.3.Projelendirme Analizleri

2.1.10.3.1.Peyzaj Proje Çalışmaları

800 kmkarelük Emscherpark'ın 320kmkaresi açık alan – peyzaj yani parklara ayrılmış. Bu anlamda kentlerden arta kalan alanlar yeşil alan olarak değerlendirilmiş. 100 yıl boyunca ağır

sanayi tarafından değişime uğratılmış yeşil alan ve doğanın kendine gelmesi yine bir bu kadar zaman alacak görüşü hakim.

Peyzaj ve yeşil alan düzenlemelerinde alınan planlama kararları şunlardır:

- Peyzajın yeniden üretimi
- Yeni boş alanlar
- Ekolojik iyileştirme ve yenileme
- Kültür ve doğayı birleştirmek
- Bugün parçalanmış duran açık alanların birleştirilmesi
- Doğanın kente entegrasyonu
- Yağmur sularından yararlanmak
- Beton atık su kanallarını peyzaja katmak

Tüm bu kararların doğrultusunda beş tip yeşil alan ortaya çıkmış :

- Endüstriyel park (büyük park alanları : 50 ha)
- Endüstri peyzajında kent parkı (küçük park alanları : 25 ha)
- Endüstri öncesi kültür parkları
- Vahşi endüstri ormanları
- Bölge sembol noktaları

Alınmış olunan proje uygulama prensipleri ve kararları doğrultusunda eski et kesim bölgelerinin bioloji parkına , maden ocaklarının golf sahalarına, sanat galerilerine, oyun alanlarına, kültür parklarına hatta bir eski maden işleme tesisinin yaşıtlar yurduna dönüştürüldüğü görülmektedir.Ayrıca tüm bölge için 230 kmlik bisiklet ve 131 kmlik yaya yolу planlanmıştır.

Schulze – Heil, Bergkamen Ekolojik İstasyon projesi, Seseke Berkamen Parkı, Mechtenberg,Essen, Bochum ve Gelsenkirchen Parkları, Oberhausen Golf Sahaları, Lünen Göllü Parkı sayılabilcek dönüşüm projeleri arasında önde gelenlerdendir.

2.1.10.3.2.Genel Ekolojik Yapılandırmalar

Toplam 350 kmlik dere yatakları açık kanal sistemiyle kontrol altına alınmış.Bu da batıdan doğuya 70 km demek.Genel altyapı onarılmış.Benimsenen genel planlama karar ve uygulamaları şöyle:

- 400 km atık su kanalı döşenmiş.
- Yeni arıtma sistemleri kurulmuş.
- Yağmur suyundan yararlanma sistemleri kurulmuş.

2.1.10.3.3.Çalışma Alanlarının Projelendirilmesi

Genel açıdan amaçlanan Emscherpark'ta üst düzey çalışma ortamlarının sağlanması .

Benimsenen kararlar :

- Genel peyzaj kalitesi
- Şehircilik ve yerleşim kalitesi: İşlev organizasyonu ,mimari kalite ve ekolojik donanım
- Kültürel ve ekonomik aktivitelerin programlanması
- Endüstri ve bina yerleşim stoklarının yeniden kullanımı
- Teknoloji merkezleri oluşturmak

Bu anlamda Holland Madenocağı Bochum Yerleşmesi , Batı Bochum Kent Parkı , Innenhafen Duisburg yerleşimi ve Arenberg Bottrop Yerleşimi , Gelsenkirchen Bilimparkı önemli dönüşüm projeleridir.

2.1.10.3.4.Kentsel Alanlar ve Kamu Binalarının Projelendirilmesi

Bölgede 20.yılın ikinci yarısıyla kendini hissettiren ekonomik ve sosyal erozyonun önüne geçebilmek amacıyla Emscherpark için üretilen tüm proje konularını kapsar.

Genel Strateji

- Birbiriyile ilişkili bir strütür ağında değişik çekim noktaları yaratabilmek.
- İnsanları da kapsayan genel strütür değişimi

- Değişik kültürlü insanları bir araya getiren okullar
- Kültür, spor, rekreatif ve sanatın ön plana çıkarılması
- Ekoloji

Projeler:

Bu anlamda Bergkamen Kent Merkezi, Bottrop Sağlık Parkı ve evleri, Herne 'de Arkeoloji Müzesi ve Köln Tren İstasyonu projeleri önemli projelerdir.

2.1.10.3.5.Konut Alanlarının Projelendirilmesi

Toplam 3000 konut yenilenmiş , 2500 adet yeni konut yapılmış. Emscherpark konut projeleri dört ayrı koldan yürütülmüş:

- Eski tip bahçeşehir örneği konut yerleşimlerinin yenilenmiş.
- 100 – 250 konut kapasiteli yeni bahçeşehirler kurulmuş.
- Yaşlılar ve tek yaşayanlar için 30 konutlu küçük kompleksler tasarlanmıştır.
- “Kolayca kendin yap kampanyaları” ile yeni konutlar üretilmiştir.

İnşa edilen konutların % 75 kadarı kiralık olarak kullanılıyor.

Konutlar için belirlenmiş kullanım kalite kuralları:

- En fazla 2 – 4 katlı küçük parçalı birimler
- Yaya hakim bölgeler
- Yaşanabilir açık alanlar
- Kullanım rahatlığı olan konutlar
- Bahçeli evler , terasında bahçe olan evler
- Özel girişli konutlar
- Farklı özellikli bina formları
- Gelişmiş komşu ilişkileri
- Altyapı
- Her konut yerleşim alanının % 2 – 4ü ortak alan
- Hobby ve iş atölyeleri , misafirhaneler

Tüm Emscherpark konut yerleşimleri 1989 ile 1999 arasında tamamlanmış.

Projeler:

Bu doğrultuda yürütülmüş Kadınlar Planlıyor ve Oturuyor Projesi, Holland Madenocagi Bölgesi, Bottrop Konut Yerleşimi önemli projelerin başında gelmektedir.

2.1.10.4.Endüstri Kültürü ve Turizm

Madenocakları, fabrikaları, makina salonları ve gazometreleriyle 150 yıllık bir endüstri kültürüne sahip Emscherpark Bölgesi son 5 yıl içinde yürütülen politikalarla Almanya'nın yeni turizm merkezlerinden biri haline gelmiş. Turistler için her biri birer çekim noktası haline getirilen endüstri kalıntıları, bu durumlarını üretilen dönüşüm projelerine borçlu.

Projeler:

Emscherblick , Bottrop

65 metre yüksekliğinde teraslarıyla birlikte bir seyir kulesi inşa edilmiş.

Dortmund Nollendorf'ta Ziyaret Binası

Maden ocaklarının bulunduğu bölgedeki tesisler restore edilmiş ve alışveriş merkezine , kültür merkezine ve müzeye dönüştürülmüş..

Duisburg Alman Gemi Müzesi

Eski fabrika müzeye dönüştürülmüş.

Essen Madenocakları

Restore edilen maden ocakları UNESCO tarafından kültür ve sanat merkezi olarak kullanılmış açılmış.

Essen Kömür Madenleri

Tesisler gastronomi merkezine dönüştürülmüş.

Gelsenkirchen Mimarlık - İş Galerisi

Eski makina salonları sergi ve atölye çalışmaları için yeniden düzenlenmiştir.

Herne Hulsmann Birahanesi

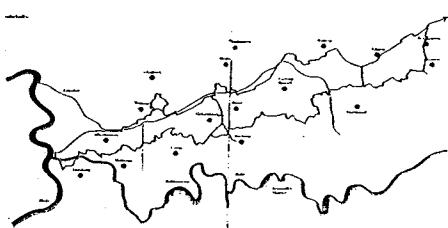
Eski birahane ve etrafı teniden restore edilmiş ve burası bir kültür merkezine dönüştürülmüş. Almanya'daki bira festivallerine ev sahipliği yapıyor.

Oberhausen Gazometreleri

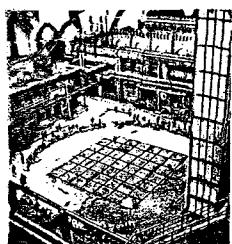
Kentin sembol mekanlarından biri olan bölge sergi ve atölye işlevleri için yeniden ele alınmış.
(IBA Emscherpark Kataloğu, 1999)

Şekil 2.14. Emscherpark Bölgesi , (IBA Kataloğu, 1999)

Şekil 2.15. Emscherpark Bölgesi bisiklet yolu, (IBA Kataloğu, 1999)

Şekil 2.16. Emscherpark bölgesi Piazza Metallica dönüşüm projesi, (IBA Kataloğu, 1999)

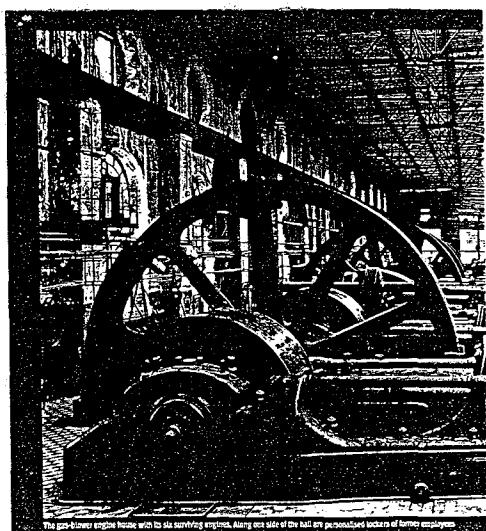
2.2.Gar, Antrepo, Ağır Sanayi Tesisleri ve Yakın Çevreleri Dönüşüm Projelendirme Yöntem

ve Planlama İlkelerinde Tespit Edilen Ortak Yaklaşımlar

Bu bölümde konuya ilişkin irdelenen 10 örnek sonucunda, dünya genelinde işlev dışı kalmış ağır sanayi tesisleri ve yakın çevrelerinin dönüşüm projelendirme yöntem ve planlama ilkelerinde tespit edilen bazı ortak yaklaşımlar aktarılacaktır.

Bu yaklaşımlar kısaca şunlardır :

- Bölgelerde yer alan ve anıtsallık değeri taşıyan tüm endüstriyel obje ve binaları korumak.
- Bölgede yer almış sanayinin daha verimli çalışması ve etrafa zarar vermemesi açısından başka bir bölgeye taşınmasını ön görmek
- Boşalan bölgede açık strüktürlü bir yerleşim tasarlamak ve böylece kentle mevcut bölgeyi birbiri ile ilişkilendirmek.
- Tasarımda , yerleşime eklenecek muhtemel yeni yerleşim,bina ya da obje ve ya açık alanları düşünerek mümkün mertebe esnek davranmak.
- Çok çeşitli işlevi barındıran programlar üretmek bu işlevleri çok farklı katmanlardan kullanıcıların yaşamalarını sağlamak
- Mevcut yeşil alanları korumak ve yeni yeşil alanlar üretmek.

Şekil 2.17. Almanya Völklingen’de maden işleme fabrikası, (IBA Kataloğu, 1999)

3.LİMAN KENTLERİNİN YENİLENMESİ , LİMANLARIN ve YAKIN ÇEVRELERİNİN DÖNÜŞÜM PROJELENDİRİLMESİ

3.1.Limanın Tanımı ve Gelişim Süreci

Deniz ve ya nehir üstünde korunmuş bölgelerde eğer gemilerin çeşitli ihtiyaçları karşılanıyorsa , bakım ve onarımları yapılıyor ve inşa edilebiliyorsa , yükleme ve boşaltma hizmetleri veriliyorsa ve aynı zamanda depolama imkanları mevcutsa bu tip bölgelere liman adı verilmiştir.

Günümüze kadar gelen liman oluşumlarını üç ana bölümde üç nesil olarak değerlendirmek mümkündür:

1.Nesil liman tipleri, 1960'lara kadar tercih edilmiş, sadece yükleme ve boşaltma işlevinin görüldüğü, kargo akışının basit bireysel faaliyetlerle yürütüldüğü, yine faaliyet alanı bakımından rihtım ve kıyı şeridiyle sınırlı ve gelişim bakımından da son derece tutucu ancak kentle son derece ilişkili tesislerdi.Öyle ki, kent, liman için ticari her türlü servisi, haberleşmeyi, kara taşımacılığını, su ve konut gibi temel ihtiyaçları sağlamaktaydı.

1960 ile 1980 arası dönem, 2. Nesil limanların ortaya çıktığı dönem olarak değerlendirilebilir. Bu dönemde , her an genişleme politikasının güdüldüğü, kargo taşımacılığının gemi ilişkili endüstriyel ve ticari servislerle karşılaşıldığı, ticari kargonun yerini endüstriyel kargoya terk etmeye başladığı bir ortamın yaşadığı daha geniş alanlara yayılmış liman tesisleri görülür. Limanın bir sistem olarak çalışmaya başladığına tanıklık edilir.

1980'lerden günümüze kadarki zaman, 3. Nesil limanların ortaya çıktığı zamandır. Bu dönemde çok daha genişletilmiş, uluslararası ticari oryantasyonlu, büyük hacimli ve paketlenmiş kargo ve bilgi akışının sağlandığı lojistik ve kara hava taşımacılık destekli, teknoloji hakim geniş alana yayılmış ve buna mukabil iş gücünün asgariye indirildiği liman sistemleriyle karşı karşıya kalınır.(Eşkar, 1997)

Bir zamanlar (19yy sonlarına kadar) çok işlevlilik , barındırdıkları sürekli sosyal dinamizm ve konumlarıyla kentin gerçek merkezi, belki de en diri kamusal alanları, kentsel yenilenmenin sürekli lokomotifi olan limanlar, 20yy ortalarından itibaren işlevsel olarak

kentten iyice ayrılmışlardır. Artık liman ve şehirler coğrafi ve ekonomik olarak birbirinden ayrı gelişmektedir.(Eşkar, 1997)

Bahsi edilen dönemden itibaren insan transferlerinde yavaş yavaş havayolları tercih edilmeye başlanmıştır.Kente gelenler kente merkezinden değil periferisinden girmeye başlamışlardır.Limanlar kitlesel anlamda büyük malların , dev konteynırlarla transferlerinin sağlandığı mekanlar haline gelmiştir. Yükleme ve boşaltma teknikleri irileşmiştir. Değişen kargolama standartları, dev tren garlarıyla bir aradık, limanların çehresini ve iç işleyişlerini de değiştirmiştir. Limanlar dev vinçleri, siloları, depo binaları ile insan ölçüğinden kopmuştur ; dolayısıyla fiziksel ve sosyal anlamda kentle ilişkisini yitirmiştir, kentin ve kentlinin suyla alışverişini sonlandırmıştır.

Bu bölgeler tek işlevlilikleriyle kentin ortasında kimsenin uğramadığı endüstriyel alanlara , sanayinin transferinin sağlandığı ölü topraklara dönüştürüler.

70li yıllarla beraber ABD ve Avrupa'nın bir çok ülkesinde üretilmiş ve üretilen projelerle tek fonksiyonlu limanlar çok fonksiyonlu (konut, kültürel sosyal alanlar, rekreatif, eğitim gibi) kamusal mekanlara dönüştürülmeye çalışılmış, bunun mümkün olmadığı bölgelerde limanlar başka yerlere taşınmıştır; Liverpool Limanı'nın Birkenhead'e, Bordeaux Limanı'nın Verdon'a ya da New York Limanı'nın Elizabeth mevkiiine taşınması gibi.

Bu bölümde yetmişli yıllarda günümüze kadar bazı liman bölgeleri ve yakın çevreleri için uygulanmış ya da uygulanmakta ve ya uygulanacak olan mimari dönüşüm projelerine örnekler verilecek, daha sonra da bu örnekler karşılaştırmalı olarak irdelenerek ve yorumlanacaktır.

3.2.Liman Bölgeleri Dönüşüm Proje Örnekleri

3.2.1.Helsinki Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Finlandiya

Demirperde ülkelerinin düşmesiyle birlikte Finlandiya ekonomisi ve ticaretinde ciddi dalgalanmalar olmuş , özellikle ticaret ve ulaşım konusunda ülke yeni politikalar benimsemek zorunda kalmış.

Bu süreçle birlikte örneğin kent merkezinde yer alan ağır sanayi tesisleri yerini mobil telefonların üretildiği hafif sanayi tesislerine bırakmış.

Yine Helsinki kent merkezine çok yakın olan eski liman bu dönemde kentin 10km doğusuna taşınmış, toplam 200 hektarlık eski liman alanı için iki aşamalı mimari tasarım yarışması açılmış, yarışma sonucu doğrultusunda alan dört ayrı yeni gelişim bölgесine ayrılmış.

1988 yılında sonlanan yarışmayı kazanan Juha Kronlöf ve Paulina Vihinen ‘in projesi belediye’nin sponsorluğu altında uygulanmaya açılmış, 1991 yılında inşaat başlamış ve inşaat etap etap sürdürülmüş.

Proje doğrultusunda alana 12000 kişilik konut , 5000 yeni iş yeri tasarlanmış , liman havuzları büyütülerek kanal haline getirilmiş ve bu da bölgedeki yaşam kalitesini yükselmiş.

Limanın geriye kalan üçte birlik bölümü üniversite yerleşimine, bilim merkezi ve turizm – rekreatif alanlarına dönüştürülmüş.

Helsinki batı kapısına yakın eski alkol fabrikası, tuğla ve kablo fabrikaları, müze, lokanta, dans ve müzik lokalleri ve bir mimarlık fakültesini içinde barındıran çok fonksiyonlu bir komplekse dönüştürülmüş.

Bu bölgelerde doğan yeni eğitim ve iş olanakları ve konutların şehrə yakınlığı ve en fazla 3 oda bir salondan ibaret oluşları genç nüfusu buralara çekmiş.(Affentranger, 2000)

3.2.2.Napoli Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, İtalya

Napoli Liman Müdürlüğü’nce 5 hektarlık liman bölgesi için açılan yarışmayı kazanan Stefano Boeri ve ekibinin projesi 1997’de uygulanmaya koyulmuş.

Limanı eski Napoli kentiyle birleştirebilmek, limana çok işlevli yeni bir rol vermek, senede 7 milyon turisti karşılamak, bir kısmına mutlaka liman bölgesinde vakit geçirtmek ana hedef olarak belirlenmiş.

Bu doğrultuda her şeyden önce limandaki tüm yolcu salonlarının ve otoparkların kapasitesi arttırlılmış, trafik yeniden çözülmüş. Liman serbest bir tüketim bölgesi haline getirilmiş.

Mevcut antrepo ve depo binaları sinematek ve büro olarak yeniden değerlendirilmek üzere tasarlanmış ve restore edilmiş.

Ayrıca limana yer altında yeni bir otopark, yürüyüş yolu, parklar ve turizm info binası tasarlanmıştır.(Boeri, 1999)

Şekil 3.1. Napoli Limanı, (Boeri, 1999)

3.2.3. Hamburg Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Almanya

21.ylda alman şehirlerinin gelişimi açısından bir anlamda anahtar rolü oynayacağı düşünülen Hamburg Limanı projelendirme yarışması iki aşamalı olarak açılmış.

Yarışmacılardan 155 hektarlık alan için 6000 konut, 20000 işyerinin planlanması istenmiş. Uygulamasının 20 yıl içinde bitirileceği düşünülen projenin amacı Hamburg'la suyu yeniden birleştirmek, kent merkeziyle liman arasında bir süreklilik yaratmak, şehir içinde şehir yaratmak yani bir anlamda şehri doğurtmak, kültür, turizm, eğitim, eğlence ve konut gibi

başlıklarıyla kentin kimliğini toptan değiştirmek ve böylece Hamburg'u Kuzey Avrupa'nın metropollerinden biri haline getirmek.

Yarışmayı kazanan projeye bakıldığında basit kent parselasyonları ve yapı tekrarları görülür. Büro binaları yüksek, buna mukabil çarşı ve konutlar için alçak binalar tercih edilmiş. Adacıklar köprülerle birbirine bağlanmış, avlulu küçük ve sık meydanlı yoğun yerleşim (tipki Berlin'de olduğu gibi) tasarlanmış, kent dokusu yerleşim strüktürü devam ettirilmiştir.

10 kilometrelük kıyı bandına sahip liman Bölgesinin 24 saat yaşaması, her yaşı grubundan kişileri toplayabilmesi hedeflenmiş, bölgeyi bir su şehrine çevirmek amaç edinilmiştir. Bu yapılrken tüm bölge 3 ayrı alana ayrılmış:

Magdeburger Liman Bölgesi : Hizmet sektörü, alışveriş merkezi ve bürolar

Sandtorhai, Dollmankai Bölgesi : Konut alanı ve bürolar

Strandkai – Grassbrook Bölgesi : Ulaşım, ana dağılım ve toplanma arterleri, kültür ve eğlence merkezi (Duncan 1999)

Şekil 3.2. Hamburg Liman Bölgesi dönüşüm proje maketi, (Duncan, 1999)

3.2.4. Amsterdam Titanic Triumph Projesi, Hollanda

Renzo Piano'nun Amsterdam Maritime Müzesi'ne 10 dakika yürüyüş mesafesinde tasarladığı batan bir gemiyi andıran bilim ve teknoloji merkezi yaklaşık 12000 metrekarelilik alana yayılmış ve 28 milyon guldene malolmuş.

20.yy başına kadar gemilerin liman olarak kullandığı koya yapılan bina denizin altından araç yoluyla eski Amsterdam'a bağlanmıştır.

32 metre yüksekliğindeki bina, hem neredeyse hiç kulesi olmayan Amsterdam için bir kule görevi görüyor, hem de batmakta olan dev bir tankeri andıran cüssesiyle Amsterdam Halkı için yeni bir kamusal mekan oluşturmuş.

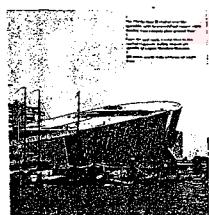
Bir bakıma bazı başka örneklerde de görüleceği üzere, burada da çok işlevli tek ve büyük bir bina ile insanları bir araya toplamak, yeni bir çekim bölgesi oluşturmak amaç edinilmiştir.

Yine aynı mantıkla eski Amsterdam ile yeni Amsterdam arasında bir bağlantı sağlanmış.

Barındırdığı sergileme, müze, 200 koltuklu sinema, tiyatro, alışveriş ve lokanta işlevleriyle yılda yaklaşık 150000 turistin ziyaret ettiği bina eski limana büyük bir canlılık ve heyecan katmış.(Buchanan, 2000)

Şekil 3.3.Titanic Triumph Binası planı, (Buchanan, 2000)

Şekil 3.4. Titanic Triumph Binası, Amsterdam, (Buchanan, 2000)

3.2.5.Geestacht Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Hollanda

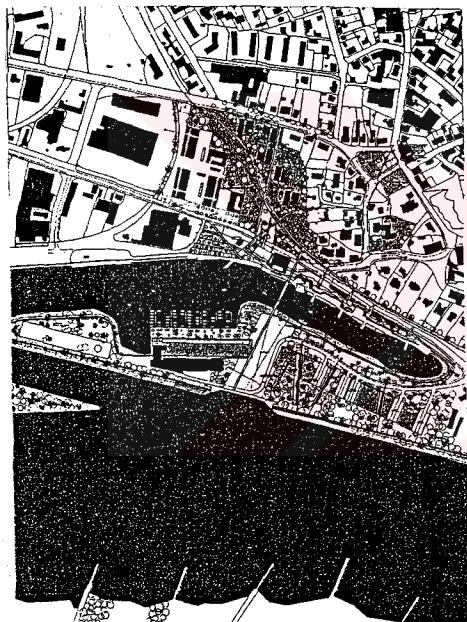
Yakın zamana kadar ticaret merkezi olarak işlevlenen kentle su arası ilişki kuran liman artık birçokları için hiçbir yer.

Bu durumu gören yetkililer, Hamburg şehrine 30 km mesafedeki Geestacht'ın eski liman bölgesi ve limana bakan yarımadada için davetiyeli yarışma açmış, yarışmayı Hamburg'tan Schenk – Waiblinger ve Londra'dan Stüdyo 3 kazanmış.

Bölgemin en büyük özelliği, şu anda hizmet ve sigorta sektörünün bölgeye hakimiyeti olsa da yakın zamana kadar Geestacht'ta yürütülen atom deneme ve araştırma faaliyetlerinin burada endüstriyel anıtsallık değeri taşıyan izler bırakmış olması.

Kazanan projenin sahipleri, tasarımlarında, bu izleri kaybetmeden kenti limanla ve suyla ilişkilendirmek, limanı ticaretten kurtarıp marinalaştırmak, kentteki yatak kapasitesini artırmak ve eski limanın bir bölümüne konut önermek amacıyla olmuşlar.

Yarışma 1999'da sonlanmış. Projenin uygulamasının 2006 yılında son bulacağı tahmin ediliyor.(Friedrich, 2000)

Şekil 3.5. Geestacht Liman Bölgesi dönüşüm projesi vaziyet planı, (Friedrich, 2000)

3.2.6.Rotterdam Schouwburgplein Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Hollanda

Rotterdam'ın merkezi niteliğini taşıyan ve bir zamanlar bu şehrin eski liman bölgesi olan Schouwburgplein 1990 ve 1996 yılları arasında adeta yeniden inşa edilmiş. Hollanda'nın ünlü mimarlık gruplarından WEST 8, bölgeyi yeniden planlamış.

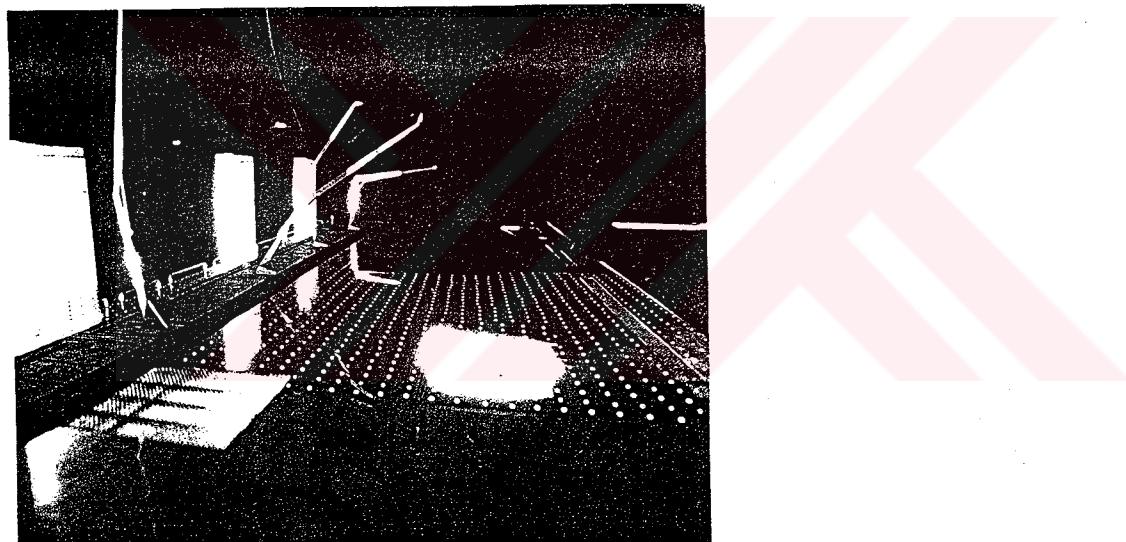
Tüm liman alanını kendi içinde 4 ayrı bölgeye ayırmak suretiyle ;

- alışveriş ve ticaret bölgesi

- tren istasyonu ve ana ulaşım merkezi
- büro ve iş merkezi
- kültür merkezi

Yeniden tasarlayan grup, bölge için yeni konser salonları, tiyatro binası, lokantalar ve yeraltı otoparkları planlamış ve böylece bölge Rotterdam'in yeni tiyatro ve eğlence merkezi haline getirilmiştir.

Ayrıca limanda yer alan dev bir vinç de gözlem kulesi olarak düşünülmüş.(Geuze, 1996)

Şekil 3.6. Roetterdam Schouwburgplein dönüşüm proje maketi, (Geuze, 1996)

3.2.7.Rotterdam Kop Van Zuid Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Hollanda

Rotterdam'ın kıyısında merkeze dönük olarak oluşmuş 19.yy kökenli liman bölgeleri tüm çabalara karşın eski işlevlerini yitirmiştir. 1960'larda kent merkezinin tam karşısında yer alan dokların giderek büyüyen gemi boyutlarına göre fazla sığ ve kullanıssız kalması ve dokların batıya doğru gelişmesi ile nehirde yeniden değerlendirilecek olağanüstü bir alan oluşmuş. Burası odak noktasını Wilhelminapier'in oluşturacağı Kop Van Zuid Projesi'nin uygulanacağı yer: Uluslararası bir önem taşıyacak bir kent merkezinin planının uygulama alanı...

1987 yılının haziranında belediye Kop Van Zuid Projesi'ni tanıtmış.Proje, belediy, devlet yetkilileri ve özel sektörün işbirliğiyle gerçekleştirilmiş; sadece köprü, metro istasyonu ve altyapı çalışmaları için 250 milyon gulden harcanmış .

Projenin uygulanmasında başlıca kabuller: yüksek nitelik, kolay ulaşabilirlik ve kentsel işlevlerin çeşitliliği.

Çok sayıda eski antrepo, halin eski merkez binası ve yolcu salonu Wilhelmapier'de korunacak yapılar arasında kabul edilmiş.Bu eski yapıların rihtıma özel bir atmosfer kazandırdığı düşünülmüş ve buraların rekreatif ya da kültürel amaçlı yeniden kullanıma ideal koşulları sunduğuna karar verilmiştir.

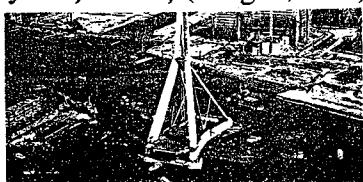
Ayrıca bir otel, bir restoran, bir müze ve diğer kentsel işlevler, gezi yolları ve Maas ile Rijnhaven Nehirleri'nin rihtımları boyunca oluşturulacak teraslarla birlikte planlanmıştır.

Binnenhaven ve Spoorweghaven üst düzeyde konut, yüksek nitelikli büro yapıları ve rekreatif amaçlı karma kullanım için uygun görülmüş.

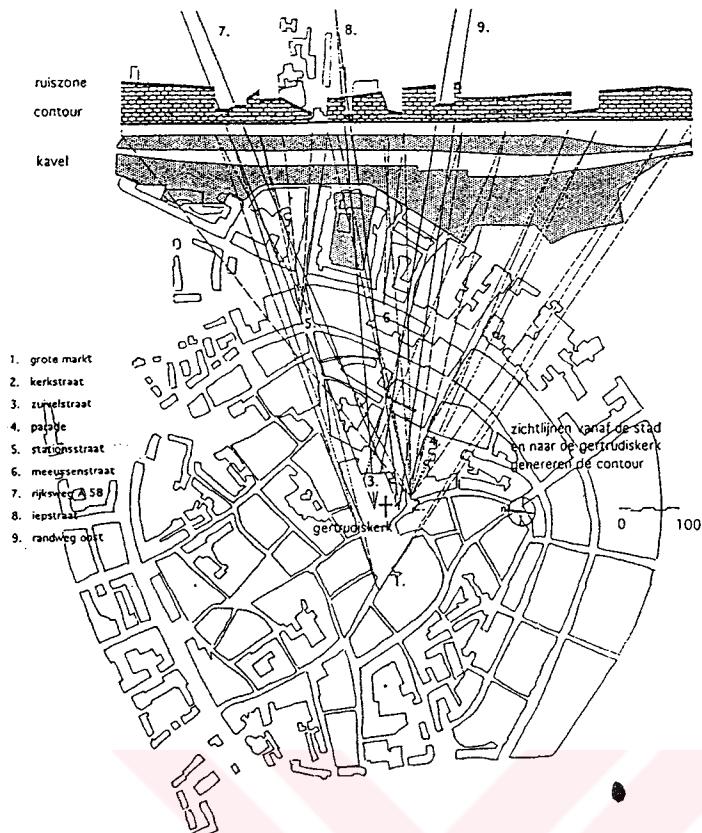
İkinci kent köprüsü projenin temel noktalarından birini oluşturmuş.Ek bir metro istasyonu , kamusal ulaşım ağının geliştirilmesi ve eski demiryolu depolarının üzerinden geçecek yeni bir yol ve bu yolun bölgenin güneyindeki otoyollarla iyi bağlantılar kurması bölgenin ulaşımı açılmasını sağlamış.

Sonuç olarak Kop Van Zuid projesi,125 hektarlık alanın 7500 konut, 325000 metrekare büro ve 45000 metrekare otopark için yeniden planlanmasıdır.

8kattan 20–25 kata kadar yükselen yapı grupları kademeli biçimde yerleştirilmiş.(Bergen,1993)

Şekil 3.7.Rotterdam Kop van Zuid kullanım dönüşümüne uğramış vinç, (Bergen, 1993)

Şekil 3.8. Rotterdam Kop Van Zuid dönüşüm projesi vaziyet planı, (Bergen 1993)

3.2.8.Antwerpen Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Belçika

Şu an itibariyle yarı milyon nüfusa sahip Antwerpen şehrinin eski liman dokları ve kanalları, devamlı büyümekte olan gemiler için yetersiz kalınca liman başka bir bölgeye daha kapasiteli olarak kurulmuş. Eski limanın bulunduğu alansa boş kalmış. Hamburg ve Rotterdam ile yapılan ekonomik rekabet Antwerpen Belediyesi'ni bu bölgeyi geliştirmeye itmiş.

Ayrıca Antwerpen şehrinin 1993 yılında Dünya Kültür Kenti seçilmesi de yine bu bölgeye uluslararası yeni bir vizyon kazandırmayı şart koşmuş. Örneğin uluslararası büyük tiyatro festivalinin bu bölgede yapılmasına karar verilmiş.

1990 yılında Manuel De Sola Morales, Yves Lion, Bob van Reeth, Beth Gali, Rem Koolhaas ve Toyo Ito'nun davetli olarak katıldığı bir yarışma bölgenin yeniden planlanması için açılmış.

Burada önemli olanın şehrin nehire akmasını, suya kavuşmasını engelleyen eski liman bölgesinin çok işlevli davetkar bir görüntü arz etmesi, kente suyu birbirine bağlaması ve kıyının yeni bir anlam kazanması olmuş.

Yves Lion bölgeye alt yapı sistemlerinin ve tüm endüstriyel kalıntıların sergilenebileceği parklar önermiş. Sayısız köprüyle kentin devamlılığını, gelişmesini büyütmesini sağlamış.

Sola Morales öngördüğü büro, çarşı ve konut binalarıyla bölgeyi çok işlevlendirmiş. Kendi deyimiyle "çok katmanlı kullanım"ların olabileceği yapı strüktürleri kurmuş. Kıyı bandını trafikten kurtarmış. Silüeti yüksek apartman bloklarıyla çizmiş.

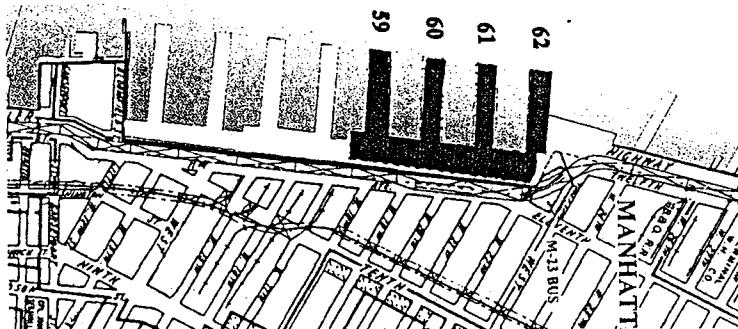
Bob van Reeth bölgeye sık ağaçlıklı parklar tasarlarken, Koolhaas büyük binalardan, kavşaklardan ve geniş yollardan oluşan adeta yeni bir kent kurgulamış. Tren yolu boyunca giden kulelerden kentin sosyal hizmetleri karşılanmış.

Toyo Ito su parkı, sinematekler, dev bir kütüphane ve sanat galeriyle kentin dinamığını yakalayacağını düşünmüştür. (Drescher, 1991)

3.2.9. Manhattan Chelsea Liman Bölgesi, New York, ABD

Aralık 1987 yılında New York kıyı gelişimi için geliştirilen senaryolar doğrultusunda kıyıyı komşu bölgelerle bağlamak, dinamik ve vahşi şehire burada bir dur demek, Manhattan Bölgesi'ni Hudson Nehri ile bağlamak amaç edinilmiştir.

Bu doğrultuda kıyıdaki dört pier, lokantalar, kayıt stüdyoları, havuzlar, spor mekanları (olimpik köy), akvaryum, basın merkezi, kütüphane, stadyum, kilise, tiyatro, stadyum, otel, dükkanlar ve sergi salonları planlanmıştır. (Novaselic, 1996)

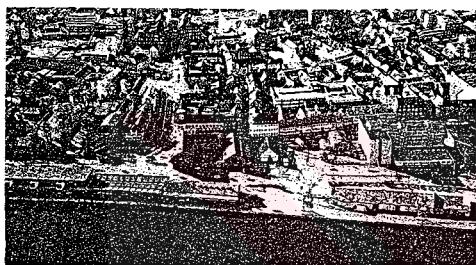
Şekil 3.9. Manhattan Chelsea Liman Bölgesi, (Novaselic, 1996)

3.2.10. Åalborg Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Danimarka

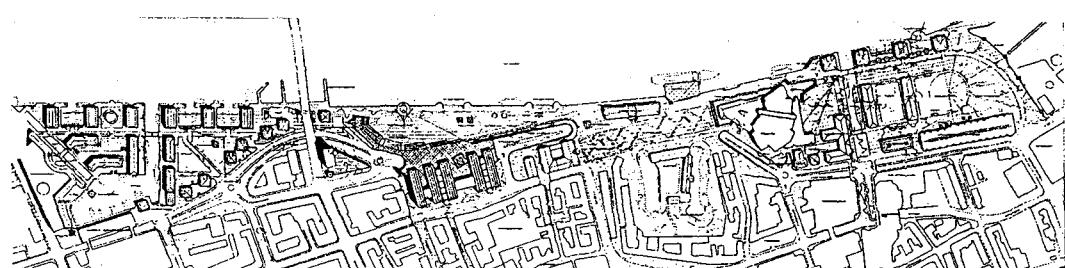
1989 yılı itibariyle uygulanmaya konmuş projede amaçlanan kentle entegre bir liman bölgesi yaratmak, bölgeye çok çeşitli işlevler vermek (konut , kültür merkezi , alışveriş , eğlence) , yeni bir kıyı şeridi planlamak.

Yine Aalborg kentini suyla bütünlüştirmek ve geleceğin biçimselligini tasarlamak projenin hedeflerinden biri.

Iki aşamalı yarışmayı kazanan proje sahibinin alanı üç ana bölgeye ayırarak çalıştığı görülür.(Wettbewerbe, 1989)

Şekil 3.10. Aalborg Limanı, Danimarka, (Wettbewerbe, 1989)

Şekil 3.11. Aalborg Liman Bölgesi dönüşüm projesi, (Wettbewerbe, 1989)

3.2.11. Cenova Liman Bölgesi Dönüşüm projesi, İtalya

1980'lerde çürümekte olan liman ve çevresini canlı bir kent merkezine dönüştürmek kararı alınmış. 1992 Christoph Colomb Sergisi'nden sonra bu karar iyice pekişmiş ve bölge için davetiyeli bir kentsel tasarım yarışması açılmış.Yarışmayı Renzo Piano'nun projesi kazanmış.

Piano'nun projesinde modern limanla eski şehir, arabalarla konteynırlar, gemilerle binalar arasında bir diyalog kurulmaya çalışıldığını görüyoruz.Hareketli limanla sabit, durağan şehri birbiriyle harmanlamak ve kenti dinamize edip, hayalet İtalyan şehri duruşundan kurtarmak , Genova'yı Avrupa'nın yeni odak noktalarından biri haline getirmek genel amaçlardan biri.

Bir yandan çelik strüktür taşıyıcı yeni binalar tasarlanırken, öte yandan eski olan her bina her obje restore edilmiş ve yeniden kullanıma açılmış.Piano tarafından bölge için tasarlanmış akvaryum binası bugün İtalya'nın hala en çok ziyaret edilen binalarından biri.

Yine limanı hatırlatmak amacıyla vinç şekilli bir gözlem kulesi (bigo) ve onun hemen altında bir performans alanı Piano'nun eklediklerinden.

Bu arada 16.yy yapısı Palazzo St. Georgia restore edilip konferans ve sergi merkezi olarak yeniden planlanmıştır.

19.yy pamuk deposu, 17.yy gümrük binası yine restore edilmiş ve yeni bir depo binası tasarlanmıştır.

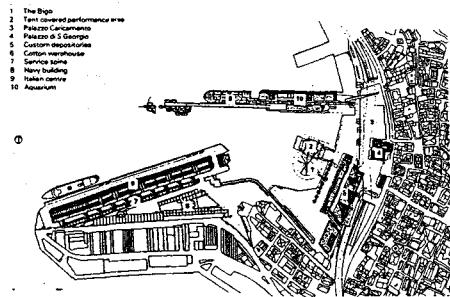
Şehirden performans alanına ve oradan da akvaryuma kadar planlanmış yaya yolu kentle liman arasında başka boyutta bir ilişki sağlamak için.

1962 yılında tamamlanmış araba yolunu Piano liman etrafında yer altına almış ve yeni otoparklar tasarlamış.

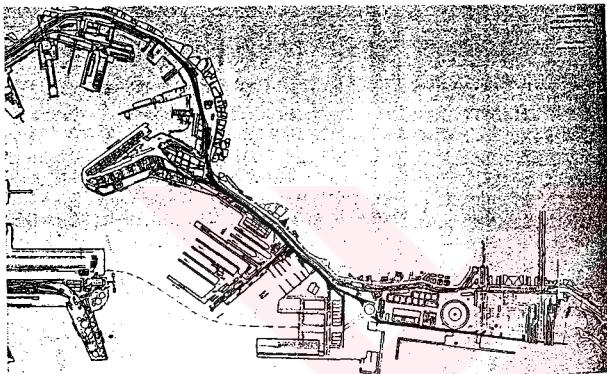
Aynı proje yarışması için Rem Koolhaas 'ın yaklaşımı eski Genova şehrinin vinçlerle , makinalarla, konteynırlarla yeni ve modern limana entegre olması ve böylece denize doğru büyümesi yolunda.

Sola Morales ise ortaya koyduğu tasarımla Koolhaas'ın düşüncesinin tam tersini savunmuş ve limanın kentten tam olarak ayrılması gerekliliğini vurgulamış.(Boeri,1997)

Şekil 3.12. Cenova Limanı için R. Piano'nun dönüşüm projesi, (Boeri, 1997)

Şekil 3.13. Cenova Liman için R. Koolhaas'ın dönüşüm projesi, (Boeri, 1997)

Şekil 3.14. Cenova Limanı için Sola Morales'ın dönüşüm projesi, (Boeri, 1997)

3.2.12.Tokyo Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Japonya

Tokyo'nun 6 km güneyinde kalan eski liman Ariake Bölgesi 1987 yılında ilk olarak Metropolitan Waterfront Subcenter konseptiyle yeniden ele alınmış.

Neredeyse 448 hektarlık alanı kapsayan proje ekonomik sıkıntılarından dolayı ancak 1996 'da başlatılmış.Hizmet ve iletişim sektörünü burada toplamak , Tokyo'nun konut rezervine katkıda bulunmak ve bölgeyi uluslararası kültürel ve sosyal bir buluşma noktasına dönüştürmek en büyük hedef olarak belirlenmiş.

Bu doğrultuda düzenlenen kentsel tasarım projesinde liman 4 ayrı bölgeye ayrılmış:

Daiba Bölgesi

Daha çok konutların (yüksek binalar), resort tipi otellerin, alışveriş merkezinin, halk kültür ve sanat evlerinin ve bir de açık hava lokantasının bulunacağı bölge.

Daiba Bölgesi lokantalar, barlar, dükkanlar, ve parklarla canlılığını koruyacak bir bölge. Ayrıca balık tutmak için de tüm imkanlar sağlanmış. Otel Nikko ve Tokyo Kumsalı burada.

Aomi Bölgesi

Plazaların, büyük iş hanlarının ve prestijli büroların yer alacağı bölge. Tokyo'nun MİA'sı. Telekom Merkez binası burada.

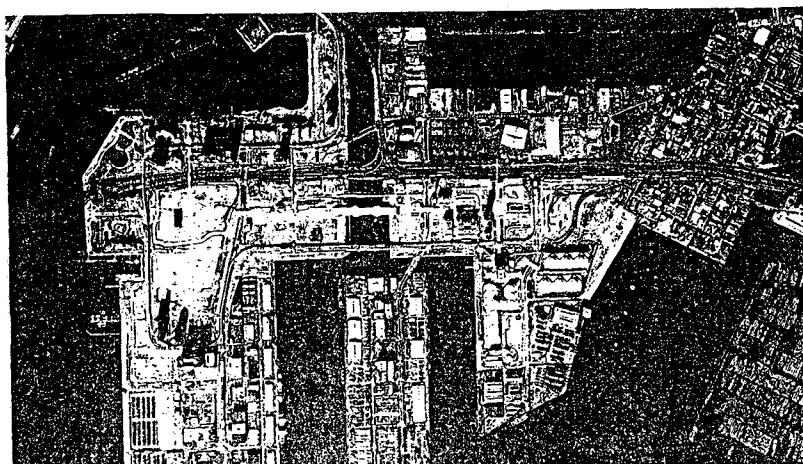
Ariake Bölgesi

Tokyo Enternasyonel Sergi Merkezi burada düşünülmüş.

Ariake Kita Bölgesi

Suya ve yeşile karışmış konutlar ve spor rekreasyon bölgesi. Ariake Tenis Kulübü, parklar, havuzlar ve oyun sahaları burası için planlanmıştır.

Ayrıca liman alanı için 12 kmlik yükseltilmiş metro – tren hattı döşenmiş. (Mancke, 1996)

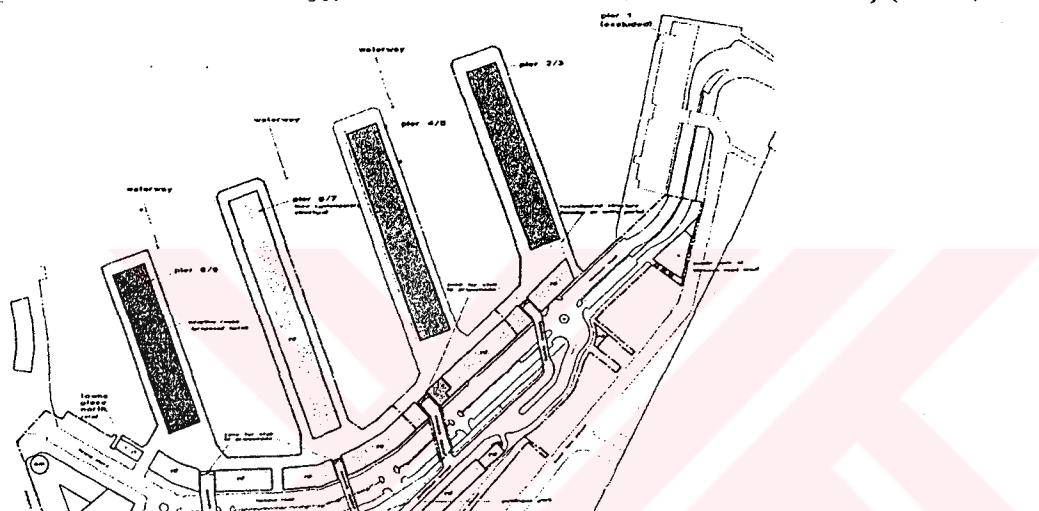
Şekil 3.15. Tokyo Liman Bölgesi, (Mancke, 1996)

3.2.13.Sidney Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Avustralya

Proje Philippe Robert ve Bernard Reichen tarafından gerçekleştirilmiş.Sydney'de bulunan dört antrepo iskele ve çevresi böylece yeniden ele alınmış.

İki antrepo yıkılmış, ikisi onarılmış.Uç antrepo ikamet ve kültürel faaliyetler için değerlendirilirken dördüncü konuta ayrılmış.

Antrepoların ve iskelenin yakınındaki bir çok bina yıkılmış, ancak kentin cadde – yol düzenine ve dokusuna uygun olarak bu bölgeler yeniden inşa edilmiş.(Zaoui,1997)

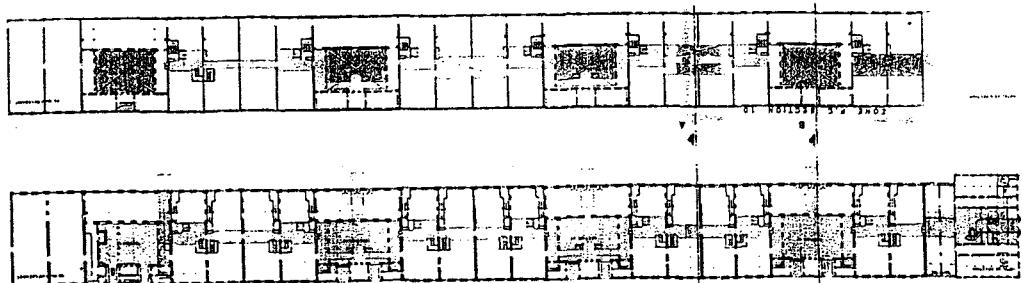
Şekil 3.16. Sidney Liman Bölgesi vaziyet planı, (Zaoui, 1997)

3.2.14.Marsilya Limanı Dönüşüm Projesi, Fransa

Marsilya'da 19.yyda kurulmuş Juliette Limanı'nın restore edilmesi ve yeniden işlevlendirilmesi söz konusu edilmiş.

Toplam 365 metre rihtim uzunluğuna sahip, 100000 metrekarelik açık ve kapalı alanlar, depo – antrepolar konutlar, ofisler ve arkeoloji müzesine dönüştürülmüş.

Projeyi Eric Castaldi adlı Marsilyalı mimar tasarlamış.Antrepoların içi metal konstrüksiyonlarla desteklenmiş.(Cres, 1997)

Şekil 3.17. Marsilya Limanı antrepoları dönüşüm proje planları, (Cres, 1997)

3.2.15.Sainte Nazaire Bordo Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Fransa

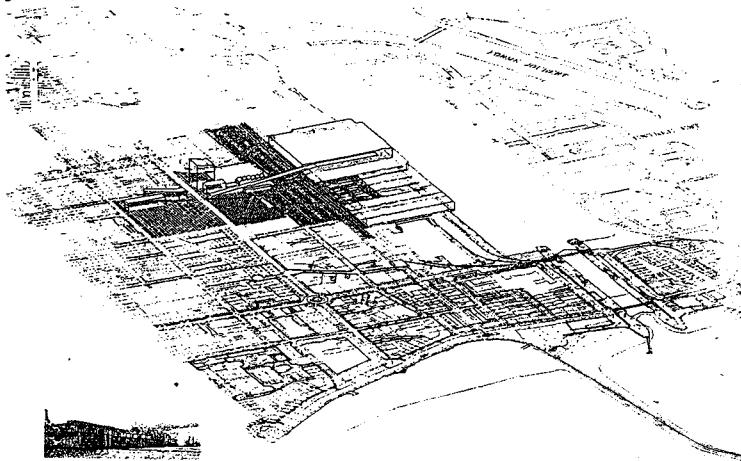
Bugün 65 yaşında olan Sainte Nazaire Limanı 2.Dünya Savaşı sırasında bombalanmış, daha sonra kentle beraber yeniden yapılmış ve işletilmiş.

1995 yılında bölge için yenileme operasyonu başlatılmış , bölge turizm ve kültür merkezine çevrilmek üzere ele alınmış.1996 'da iki aşamalı yarışmanın birincisi Sola Morales 'in projesi uygulanmaya konulmuş.

200 metre genişliğinde, 24 metre uzunluğunda, kentten ve kentliden kopuk alan kente entegre bir bölge haline getirilmiş.

Bölge turistik, kültürel bir alana, bir çekim merkezine dönüştürülmüş.Antrepoların çatısı halka açılmış.

Küçük gemi, tekne yapım atelyeleri korunmuş ve buraları halkın ve turistlerin ziyaretine açılmış.(JFP, 1997)

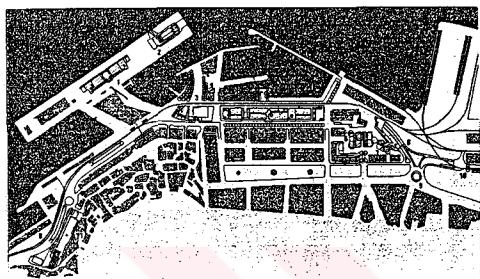

Şekil 3.18. Sainte Nazaire Bordo Limanı proje perspektifi, (JFP, 1997)

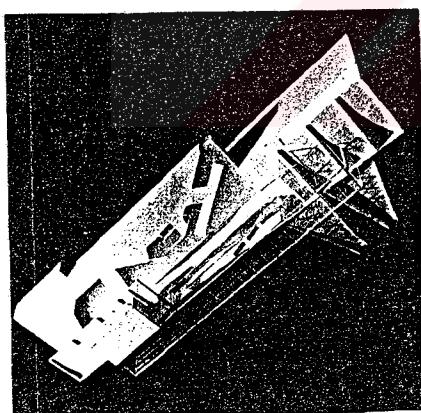
3.2.16.Barselona Vigo Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, İspanya

1929 yılında Le Corbusier tarafından planlanan Vigo Limanı 1995 yılında Marcos Vazquez tarafından yeniden tasarlanmış ve bölge için akvaryum, turizm enformasyon binası, müze (eski yolcu kabul salonu), sergi pavyonları, büyük bir lokanta, rıhtımda gezi parkurları, yer altında otoparklar, havuz ve büro binaları önerilmiştir. Antrepolar sergi pavyonlarına dönüştürülmüş.

Proje 1999 yılında tamamlanmış.(Llano, 1998)

Şekil 3.19. Barselona Vigo Limanı vaziyet planı, (Llano, 1998)

Şekil 3.20. Barselona Vigo Limanı dönüşüm proje maketi, (Llano,1998)

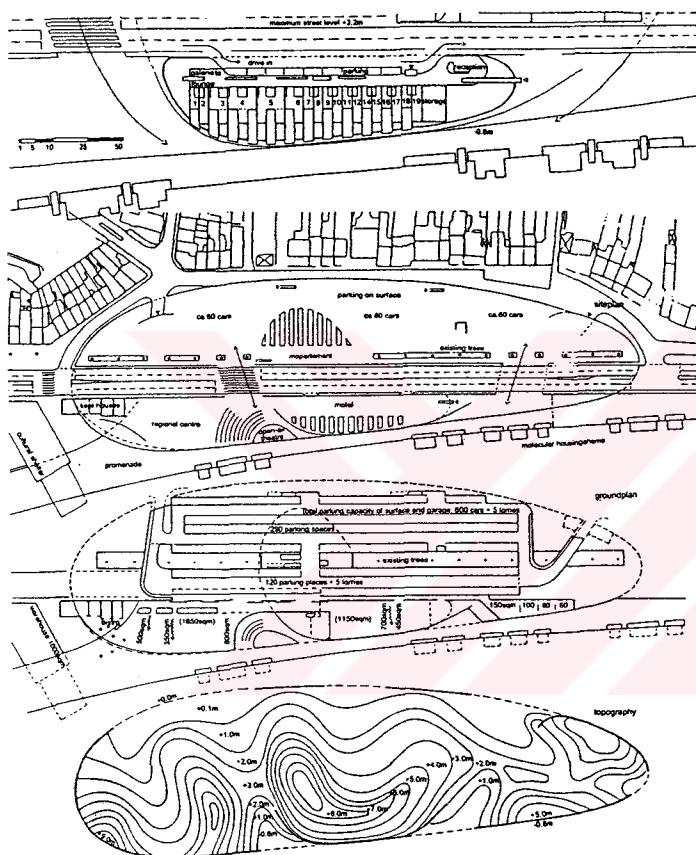
3.2.17.Namur Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Fransa

İki büyük tren yolu arteriyle ikiye ayrılmış Namur Şehri ile limanının arasındaki bağlantıyı yeniden kurmak, kenti suyla buluşturmak, limanı çok işlevli bir merkeze dönüştürmek projenin ana amacı olmuş.

Bu doğrultuda limana yeni dükkanlar bir otel ve park ekleniyor. Ayrıca arazi 4 ayrı bölgeye bölünüyor:

- konut, sergi, rekreasyon ve bürolar.

Yine kıyıya yakın bölgelerde topoğrafyaya uygun eğimli, dalgalı bahçeler yaratılmış.(Bauman, 1999)

Şekil 3.21. Belçika Namur Limanı dönüşüm proje planları, (Baumann, 1999)

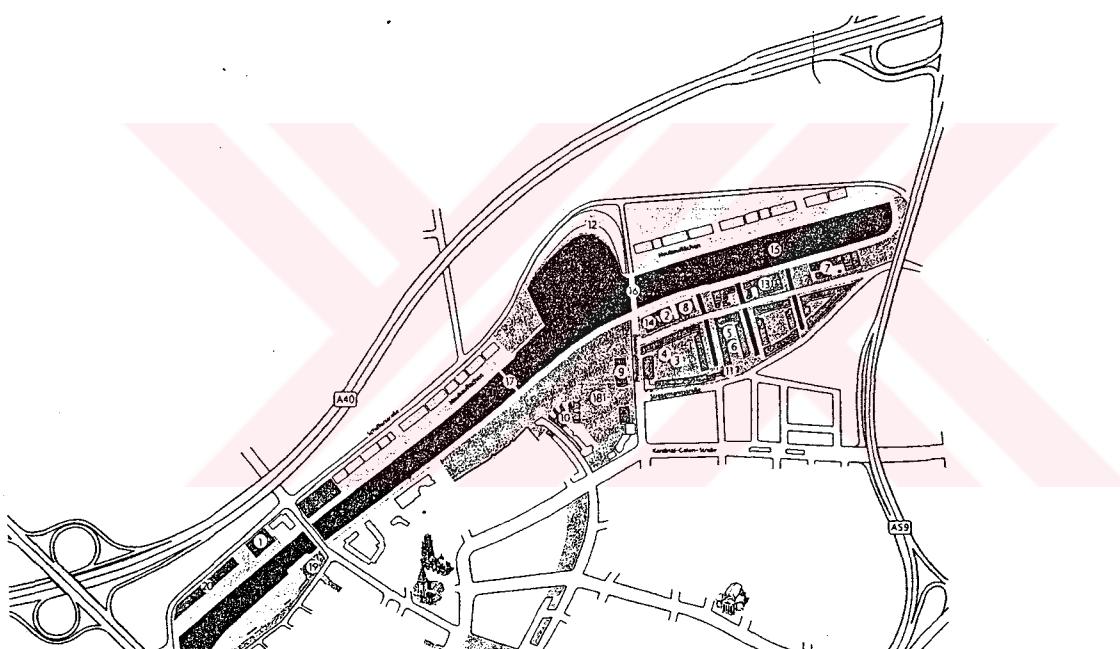
3.2.18.Duisburg İçliman Bölgesi Dönüşüm Projesi,Almanya

Duisburg iç limanının 150 yıllık geçmişi var. Özellikle ahşap, kömür, çelik, kimyevi, madde, tütün ve yiyecek maddesi ticaretinin yapıldığı liman bölgesi Foster ve ekibi tarafından 1991 yılında yeni bir konseptle tekrar ele alınmış ve yeni bir masterplan hazırlanmış.

Dünya Ticaret ve Sergi Merkezi bölge için tasarlanmıştır,böylece liman bölgesinin uluslararası boyutlara taşınacağı ön görülmüş.

Bölgedeki eski kira kışlaları modern konut alanları olarak yeniden planlanmış, antrepolar müzelere, lokantalara ve oyun salonlarına dönüştürülmüş.

Limana kentsel hayatı taşımak amaç edinilmiş.(Escher,1999)

Şekil 3.22. Duisburg İçlimanı dönüşüm proje vaziyet planı, (Escher, 1999)

3.2.19.Buenos Aires Limanı Dönüşüm Projesi, Arjantin

12 milyon kişinin yaşadığı Buenos Aires 'in 1910 yılında inşa edilmiş 170 hektarlık alana yayılmış Madero Limanı ve yakın çevresine ilişkin 1991 yılında kentsel tasarım yarışması açılmış, bu yolla bölgede yapılacak değişikliklerin kente de yeni bir çehre kazandıracağını, bölgenin kentin yaşayacağı muhtemel değişikliğe motor görevi göreceği düşünülmüş.

Yarışmanın bir diğer öncelikli amacı da araba ve demiryolu ile ayrılmış liman ile kenti ilişkilendirmek.

Bir çok tersane havuzu ve vinçler onarılmış, dört tersanede bir katolik üniversitesi kurulmuş.

Restoranlar, lojmanlar, lüks oteller, müzeler, 17 hektarlık halk kültür parkı ve yat kulübü bölgeye beklenen turistik imajı rahatlıkla yerleştirmiştir.

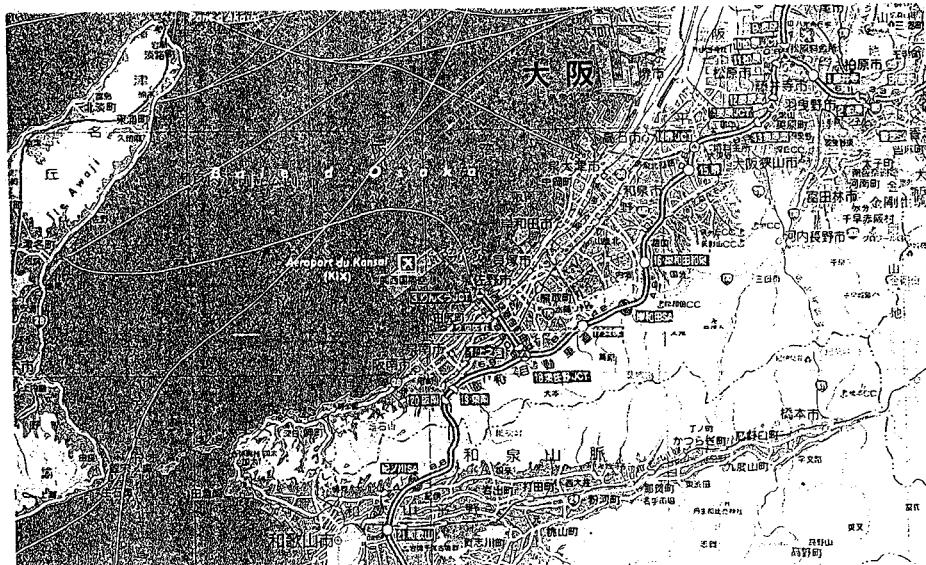
Bu arada gaz, elektrik, telefon gibi tüm altyapı donatıları yeniden elden geçirilmiş ve bölgeye 170 metre yüksekliğinde bir ışık kulesi yerleştirilmiş.(Schneier-Madanes, 2001)

3.2.20.Osaka Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, Japonya

Kansai Bölgesi'nin kalbi 24 milyonluk nüfusuyla Tokyo'dan sonra Osaka yeni bir dünya şehri olmaya aday konuma gelmek durumundadır.

1980 'lerde bölgeye yapılan Kansai Havalimanı ile bu iddiasını büyütten Osaka 'da iletişim ihtiyacının (ulusal ve uluslararası) son safhaya taşınması sebebiyle Osaka Limanı'nın yeniden düzenlenerek çok işlevli (sanat merkezleri, müzeler, fuar alanları, araştırma ve geliştirme laboratuarları, kongre merkezleri) bir medya kenti haline getirilmesine karar verilmiştir.

Tasarlanan akvaryum, spor alanları, alışveriş merkezleri ve tematik parklarla yeni bir imaj – şehir bir medya kent yaratılmak istenmiş.(Nadal, 2001)

Şekil 3.23. Osaka Limanı, Japonya, (Nadal, 2001)

3.3.Liman Bölgeleri ve Yakın Çevreleri Dönüşüm Projelendirme Yöntem ve Planlama

İlkelerinde Tespit Edilen Ortak Yaklaşımlar

Bu bölümde konuya ilişkin irdelenen yirmi örnek sonucunda dünya genelinde, liman yerleşimleri ve yakın çevreleri dönüşüm projelendirme yöntem ve planlama ilkelerinde tespit edilen bazı ortak yaklaşımlar aktarılacaktır.

Bu yaklaşımlar kısaca şunlardır:

- Kent merkeziyle, kentle liman arasında bir süreklilik sağlamak, kentle limanı ilişkilendirmek
- Eski liman dokusunu, endüstriyel kalıntıları korumak
- Liman bölgesini dinamik kamusal alana dönüştürmek
- Çok işlevli çok katmanlı kullanıcılı programlar üretmek
- Kent konut rezervine katkıda bulunmak
- Limanı yenilemek, yolcu kapasitesini artırmak
- Yüksek nitelikli tasarım
- Ulaşımı ve tüm altyapı sorunlarını yeniden ele almak
- Planlama yöntemi olarak bazen bölgelemeye bazense kolaj teknüğine başvurmak
- Kent ile limanı suyla ilişkilendirmek
- Transparanlık
- Kentle suyu harmanlamak (blending the sea and the city)

Yine incelenen tüm örneklerden elde edilen veriler doğrultusunda, ABD ve Avrupa'da liman dönüştürme politikaları adına iki ayrı yaklaşımın ortaya çıktığını söylemek mümkündür.

ABD ve yeni dünya ülkelerinde , öncelikle limana ait tüm izlerin silindiğini , adeta temizlendiğini ve bu izlerden arındırılmış eski liman bölgesine yepyeni tasarımların yapıldığını görmek mümkün.Yine bu tasarımlarda sadelik ve kolay çözümler üretmek her zaman tercih edilen planlama yaklaşım ilkesi olmuş.

Avrupa'da ise tam tersi biçimde var olan tüm izlerle yeni bir dünya yaratmak hedeflenmiş.Bu yapıılırken kentle limanın ilişkisi bütün karmaşaklılığıyla sürdürülmüyor, gemiler binalara

karışıyor, arabalar konteynırlarla bir arada. Avrupa'da ABD 'de olduğu gibi planlamacı verilmiş bir alanın problemleriyle uğraşmak yerine problemi kentle bütünléstirerek çözmeyi deniyor ; bir anlamda farklı alanlar arasında bir titreşim yaratmanın peşinden koşuyor.

4.TERSANE ve YAKIN ÇEVRELERİNİN DÖNÜŞÜM PROJELENDİRİLMESİ

4.1.Tersanelerin Kapatılma Sebepleri ve Dönüşümün Tanımı

Son otuz yıl içinde bir çok tersane,çevreye verdikleri ekolojik zarar , bulundukları konum itibariyle (kentin merkezi), büyüyen gemi ebatlarına paralel olarak gelişememeleri ve yeterli teknolojik atlamayı yapamamaları, çok işlevli kentin göbeğinde barındırdıkları tek işlevle yarattıkları tezat, mal ve insan transferlerinde havayollarının kullanılmasıyla gemi yolculuklarının seyrek tercih edilmesi ve bu doğrultuda büyük gemi yapım faaliyetlerinde dünya çapında yaşanan genel durgunluk sebebiyle kapanmış ya da yer değiştirmiştir.

Bir çok ülkede boşaltılan ya da işlevsiz kalmış monofonksiyonel tersane bölgeleri birer arkeolojik sit alanı ilan edilmiş, mümkün mertebe korunmuş ön görülen olabildiğince çeşitli işlevle (konut, iş,eğlence, kültür, rekreasyon, turizm, eğitim) kent ile entegrasyonu sağlanmış , böylelikle bölgede alt yapı sistemleri onarılmış, halka yeni iş imkanları sağlanmış ve bütün bunların sonucunda eski tersane alanları yeniden hayat bulmuştur.

Önümüzdeki bölümde, dünya genelinde, sözü edilen sebeplerden ötürü kapanmış ya da kapanmakta olan bir çok tersane ve yakın çevresi için önerilmiş , uygulanmış ya da uygulanacak olan dönüşüm projeleri üstünde karşılaşılmalı olarak durulacaktır.

4.2.Tersane ve Yakın Çevrelerinin Dönüşüm Projeleri

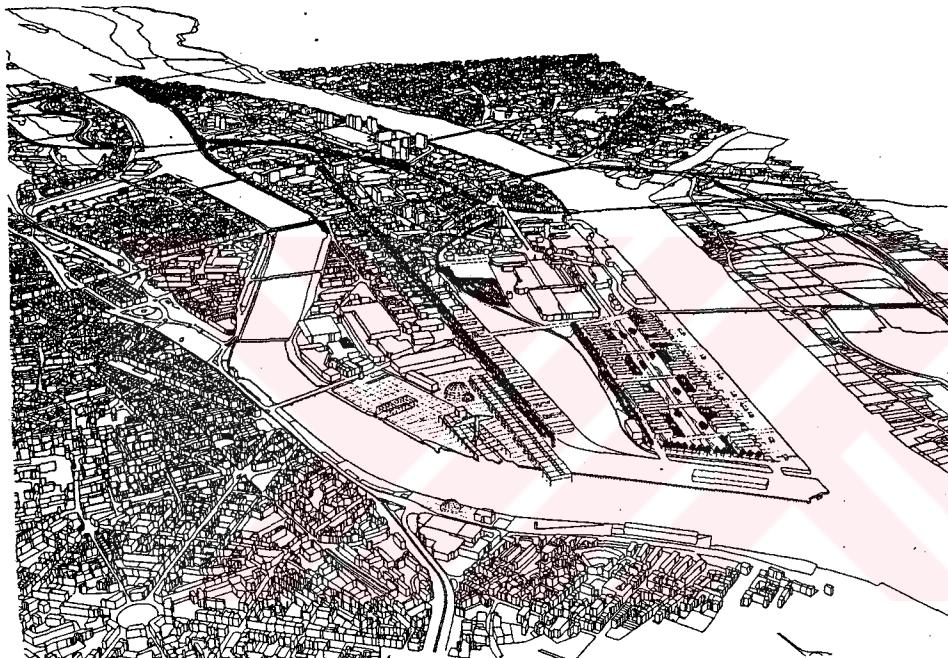
4.2.1.Nantes Tersane Bölgesi Dönüşüm Projesi, Fransa

Fransa'nın Nantes şehir merkezinde yer alan ve bir zamanlar savaş gemilerinin üretildiği tersaneler bulundukları konum ve büyüklükleri sebebiyle kentle uyumsuz hale gelmiş.

1980'lerle beraber tersane alanı kentle ilişkilendirmek üzere küçük temetik bölgelere ayrılmış , savaş gemilerinin yapıldığı tersane bölgesi ve havuzlar rekreasyon amaçlı olarak tümüyle halka açılmış.

Doğu bölgesi alışveriş ve eğlence merkezinin etrafında konuşlandırılmış konutlara ayrılmış, batı bölgesi kültürel faaliyetler için yeniden planlanmıştır.

Planlama geleneği bakımından açık uçlu bir kent örgüsünün tercih edildiği görülüyor.(Stich,1999)

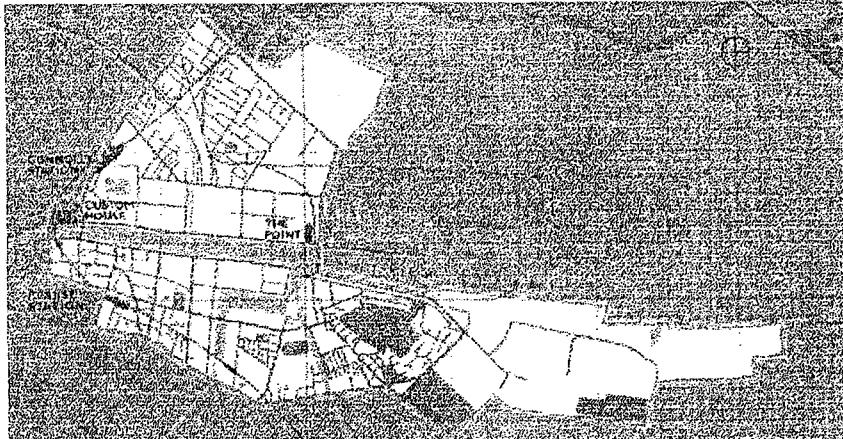
Şekil 4.1. Nantes Tersane Bölgesi dönüşüm proje perspektifi, (Stich, 1999)

4.2.2.Dublin Tersane Bölgesi Dönüşüm Projesi, İrlanda

1996 yılında dönemin ekonomi bakanlığınca yaratılan kaynakla Dublin Tersane Bölgesi'nin yeniden ele alınmasına karar verilmiş.Tersanenin kazanacağı yeni sosyal işlevlerle yeni bir kimlik kazanacağı ve böylece kentin de zenginleşeceği ve gelişeceği düşünülmüş.

1997 yılında açılan yarışma sonucunda Dublin Tersane Master Planı oluşturulmuş.Bu planla sosyo-ekonomik ve yönetimsel strütürüün oluşturulması , mimari ve endüstriyel arkeolojinin turizm bağlamında yeniden yorumlanması hedeflenmiş.

526 hektarlık alan 15 yıl içinde konut ve rekreasyon alanı olarak yeniden planlanmıştır.(Internet, 2001)

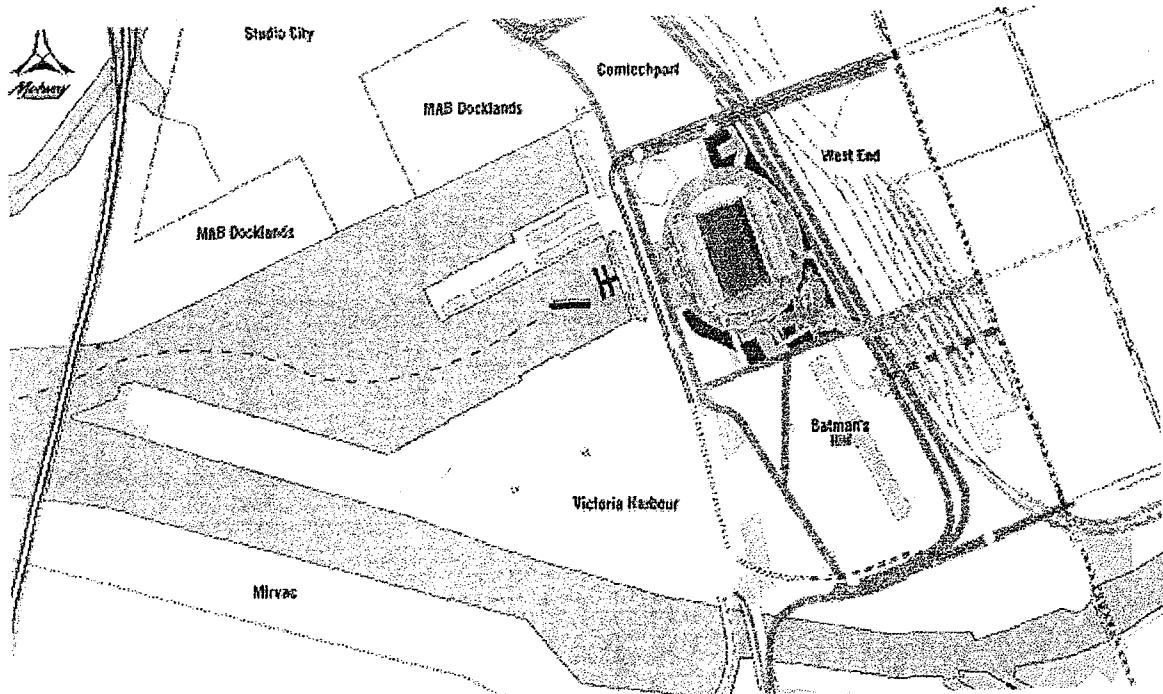
Şekil 4.2. Dublin Tersane Bölgesi dönüşüm projesi,(Internet, 2001)

4.2.3.Melbörn Tersane Bölgesi Dönüşüm Projesi, Avustralya

Sadece yer altı sistemleri için 55 milyon dolar harcanan bölgede tematik parkları , dev stadyumu, 20 milyon dolarlık yaya – araç köprüleri, tv – sinema stüdyoları, lokantaları, dükkanları, 300 teknelik marinası , bisiklet yolları, büro binaları ve otoparkları ile yeni bir “stüdyo kent ” kurmak amaçlanmış.

Ayrıca yine ön görülen konut alanında planlanmış 1800 konutla kentin konut rezervine katkıda bulunmak başka bir hedef.

2010 yılında tamamlanacak olan projeye eski tersane bölgesinin senede 20 milyon turist çekeceği düşünülüyor.(Internet, 2001)

Şekil 4.3. Melbörn Tersane Bölgesi dönüşüm projesi, (Internet, 2001)

4.2.4.Boston Liman Bölgesi Dönüşüm Projesi, ABD

Boston yakınlarındaki Charlestown, eski Amerikan tersanesinin geliştirilmesi konusu Boston Yeniden Geliştirme Kurumu (BRA) tarafından 1970'lerde ele alınmış, projelendirme süreci 2000'de sona erdirilmiş.

Deniz kıyısının kent dokusuyla bütünlendirilmesinin amaç edinildiği projede 430000 metrekarelik alan dört alt bölgeye ayrılmış:

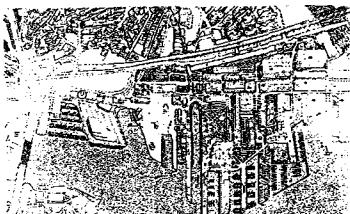
- Tarihi anıt bölgesi
- Yeniden geliştirilen bölge
- Tersane parkı
- Ulusal tarihi park

BRA, bölgeyi çok çeşitli kullanımı ticari, idari, araştırma ve kültür merkezi haline dönüştürmek için esnek nazım planlar hazırlanmış.

133000 metrekare açık alan, 248000 metrekare ticaret, araştırma ve otel alanı, 44000 metrekare kültürel etkinlik alanı olarak değerlendirilmiş, ayrıca bölge için modern bir akvaryum tasarlanmıştır.

Ayrıca 2282 konut birimi, 4300 araçlık otopark ve 38 teknelik marina planlanmış, sonuç olarak tersane bölgesi ekonomik yönden dengeli, kendi içinde bütünlüşmiş ve Boston kentine entegre bir alan haline getirilmiştir.

Projenin ana hedefi açık uçlu bir strüktür kurgulamak, kamusal alanı maksimize etmek, turisti , çalışanı ve yerliyi kolayca organize eden bir cadde – yol sistemi yaratmak ve karakteristik strüktürlü dikkat çekici binalarla çekim noktaları oluşturmak olmuş.(Mambro, 1998)

Şekil 4.4.Boston Limanı dönüşüm projesi, (Mambro, 1998)

4.2.5.Keroman Tersane Bölgesi Dönüşüm Projesi, Fransa

1941 yılında Almanya ile savaş sırasında Fransa Lorient Bölgesi’nde kurulmuş üç büyük denizaltı tersanesi günümüzde mimari tasarım ve planlama bağlamında yeniden ele alınmış.Açılan yarışmada esas olarak alınan, bu bölgeyi uluslararası bir endüstriyel parka dönüştürmek.

Ayrıca Lorient , Fransa'nın hala ikinci önemli balık aylama bölgesi.

26 hektarlık alanda her biri 170 metre uzunluğunda, 130 metre derinliğinde ve 20 metre yüksekliğinde üç büyük tersane mevcut.

Yarışmanın amacı burayı kente katabilmek, yaşınlır kılmak, suyla kenti birleştirmek, endüstriyel mirası yeniden değerlendirmek ve kenti okyanusa açmak.

Jüri yarışmacılardan coğrafyacı, kent planlamacısı, mimar ve yurttAŞ kimliklerine bürünmelerini beklemiş.

Tüm projeler genelde üç konuyu işlediştir :

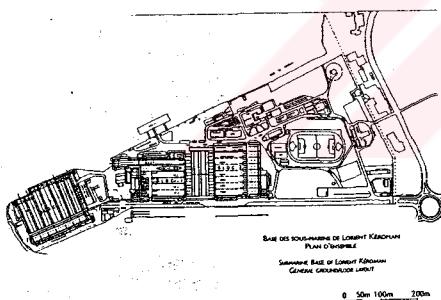
- Açık havada kurulacak okyanusa entegre yeşil park
- Teknolojik park , heliopark
- Balık avlama limanı

Ayrıca sosyal ve kültürel faaliyetlerin yürütülebileceği mekanların kurgulanması istenmiş , bu noktada yaklaşım yarışmacılara bırakılmış.

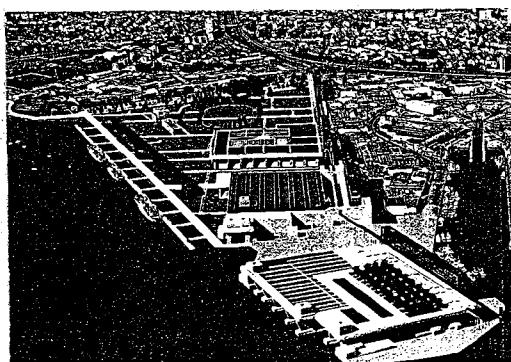
Yarışma sonucunda birinci gelen proje Lüksemburg'lu mimarlar Bohdan Paczowski ve Paul Fritsch'e ait.

Mimarla projelerinde tersanelerin akustik özelliklerinin gelişmiş olduğunu ileri sürerek bir tanesine konser salonu önerisinde bulunmuşlar, diğer k2 tersanesine tenis kortları yerleştirmişler ve başka oyunlar için mekan düzenlemişler , kıyıya ikişer katlı küpler dizmişler.

Bu küplerde kafeteryalar, restoranlar, dükkanlar ve bürolar planlanmıştır.Geriye kalan alan açık hava müzesi ve bir takım tematik parklar olarak değerlendirilmiştir.(Yarışma Kataloğu,1999)

Şekil 4.5.Keroman Tersane Tesisleri planı, (Yarışma Kataloğu, 1999)

Şekil 4.6. Keroman Tersane Tesisleri dönüşüm projesi, (Yarışma Kataloğu, 1999)

4.2.6.Londra Tersaneleri ve Yakın Çevreleri Dönüşüm Projeleri

4.2.6.1.Bölgelin Ekonomik ve Sosyal Yapısı

Londra'nın üç yerel belediyesinin sınırları içine giren tersaneler tolam 2226 hektarlık alanda, Thames Nehri'nin güney kıyısında London Bridge ve kuzey kıyısında Tower Bridge 'ten doğuya doğru Greenwich'in ve Thames Barrier'in hizasını aşarak 13 km boyunca uzanır.

Konteynir taşıyan gemiler için denize yakın Tilbury'de daha modern tesislerin kuruluşu ve diğer liman kentlerinin rekabeti en sonunda tersane bölgesi için gerileme dönemini başlatmış.1970'lerin sonu ve 1980'lerin başında liman havuzlarının kaçınılmaz sonu gelmiş.

Limana bağlı fabrikalar, imalathaneler, tamirhaneler, depolar ve tersaneler gibi iş yerlerinin kapanmasıyla kendine yeterli ve dış dünyaya bağlı zayıf olan bu bölge işsizliğe terkedilmiş.

1977'de İşçi Partisi Hükümeti tersane bölgesi için bir stratejik plan geliştirmiştir. Bu plan kentsel yenilemenin öncelikle yerel belediyelerden gelmesini ön görüyormuş.

Bölgedeki toplam alanın % 80 kadarı kamu kuruluşlarının mülkiyetindeydi.Yatırımların çoğu sosyal konutlara gidiyor ve ön görülen oranda özel ve ortak mülkiyet için konut yapılamamıştır.

1979 'da Muhalafetçi Parti'nin başa geçmesiyle "Yeni Kent Geliştirme Kurumu " modeli çerçevesinde sorunun çözülebileceği savunulmuştur.

1981'de Liverpool'da ve benzer dokuz yerde daha aynı kurum kurulmuş. Böylelikle kamu alanlarının özel sektörde devredilmesi sağlanmıştır.

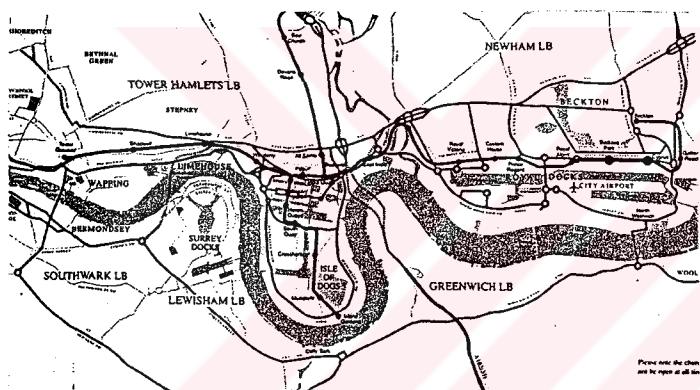
London Docklands Development Corporation (LDDC), 1981 – 1998 yılları arasında tüm kamu alanlarının sahibi olarak işlevini sürdürmüştür. LDDC'nin amacı ve rolü öncelikle bu alana yatırımı cezbedmek imiştir. Bölge girişim bölgesi ilan edilmiş.

Kısa zamanda Docklands (tersane) Hafif Tren Yolu ve arkasından Royal Docks'ta bir havalimanı kurulması gibi girişimlerle özel sektörde cazip şartlar hazırlanmıştır.

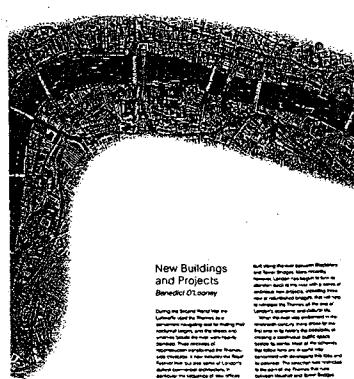
1987 yılında Kuzey Amerika'nın en büyük gayri menkul yatırımcılarından Olympia and New York şirketi Isle of Dogs üzerine Avrupa'nın o dönemde en büyük ofis binasını içeren (245 m) Canary Wharf projesini başlatmış.Bu binaya daha sonra katılan 13 yeni ofis binasıyla bölge adeta Manhattan' I andırmış, böylece toplam 1250000 metrekarelilik büro ve alışveriş alanı tasarlanmıştır .

Bu arada dar gelirli ve işsiz insanların yaşadığı mahalleler ortadan kaldırılmış.

LDDC henüz ilk on yılında bölgeye 10 milyar sterlin yatırım çekebilmek için devlet bütçesinden 1 milyar sterlin harcamış.(Basatemür, 2001)

Şekil 4.7.Londra Tersane Bölgesi vaziyet planı, (Basatemür, 2001)

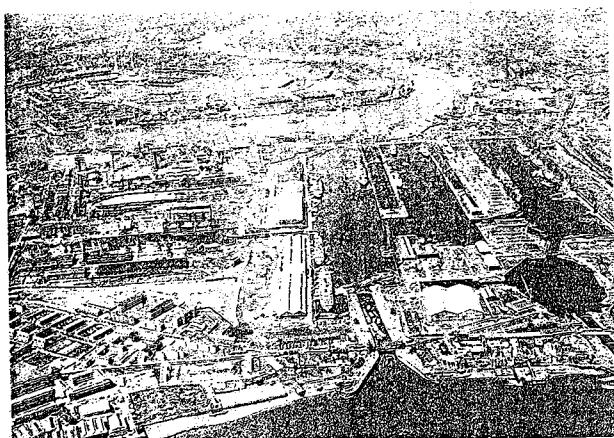

Şekil 4.8. Londra Tersane Bölgesi,(Basatemür, 2001)

4.2.6.2.Londra Tersaneleri ve Yakın Çevreleri Planlama İlke ve Kararları

Bölgemin geneli bakımından alınan planlama kararları şunlardır :

- Kentleşmeyi sınırlandırmak, yeni park alanları açmak
- Kötü kent parçalarını yenilemek
- Şehir içinde şehir yaratmak
- Su alanlarını korumak, su şehri yaratmak
- Tersaneyi temizlemek, endüstriyel kalıntıları ve izleri korumak
- Londra'nın oryantasyonunu Thames Nehri'ne yönlendirmek
- Özel mekanlardan ziyade kamusal mekanları ön plana çıkarmak
- Koordine edilmiş bir trafik sistemi tasarlama
- Yeni bir konut politikası yaratmak
- Kültürel faaliyetler için yeni mekan organizasyonları kurgulamak
- Yeşil alan ve açık alanlar için yeni tasarım stratejileri oluşturmak
- Çökmüş , bozulmuş kent merkezlerini yeniden ele almak
- En az alanda insan – mal transferini çözmek ama buna mukabil sosyal iletişimini zirveye taşımak
- Her yönüyle özel binalar yaratarak toplumu kente motive etmek , “ a key building can switch a city ! ”
- 2021 yılına kadar İngiltere'nin beş şehrini Avrupa'nın en iyi elli şehrinin içine sokmak.(Chaline, 2001)

Şekil 4.9.Londra Tersane Bölgesi hava fotoğrafı, (Chaline, 2001)

4.2.6.3.Kurulan Alt Bölgeler ve Dönüşüm Projeleri

4.2.6.3.1.London Bridge City Bölgesi

Docklands'in en batı kesiminde kalan bu bölgedeki tren yolları ve bazı depo binaları onarılmış ve aralarına yenileri katılmış. Aradaki liman girintisi doldurulup buraya yaya yolu, dükkanlar, ofisler ve konutlar tasarlanmıştır.

4.2.6.3.2.Wapping Bölgesi

Bu bölgedeki depolar, pahallı konut, ofis ve alışveriş kullanımı için restore edilmiş, eski liman havuzunda bir marina kurularak burası yenilenmiş, iş çevresi ve turizm için çekici bir yer haline getirilmiştir. Ayrıca havuzlarda su sporları ve gösterileri yapılmaktır.

4.2.6.3.3.Butlers Wharf, Shadler Bölgesi

Tower Bridge'in güney doğu kıyısında eski tahlil depoları olan New Concordia Wharf Bölgesi için 1984 'te otoparklı, yüzme havuzlu lüks daireler ve ofisler tasarlanmıştır. Ayrıca sokak yenilenmelerine gidilmiş, bölgede yeni üniversite yurtları, müzeler sanat galerileri, lokanta ve kafeler planlanmıştır.

4.2.6.3.4.Bermondsey Bölgesi

Bölgede 1928 yılında bahçe şehir tarzında yapılmış konut alanının iyileştirilmesi sağlanmış, ayrıca bölgeye park eklenmiştir .

4.2.6.3.5.Ilse of Docks Bölgesi

Havuz kıyılarında , iş binaları arasında deniz sporları merkezi ve birkaç marina tasarlanmıştır, yine kıyı şeridine konutlar çözülmüş.

4.2.6.3.6.Surrey Docks Bölgesi

LDDC öncesi belediye boşalan endüstri alanları yerine sosyal konut yapmayı ve havuzları doldurarak yeşil alanlar yaratmayı planlamış. Bu nedenle eskiden %60 kadarı su alanı olan bölgenin şimdi % 8lik bölümü su.

Hafif sanayi, ofisler, konut, alışveriş ve eğlence gibi işlevlerin anayol ve tren yolu bağlantıları düşünülmüş.

4.2.6.3.7.Royal Docks Bölgesi

Tersane bölgesinin en büyüğü olan Royal Docks, aynı zamanda kapsamlı bir masterplana sahip ve şimdiye kadar yol, tren ve hatta havalimanı gibi ulaşım projelerine büyük yatırımlar yapılmış.

Havalimanının yakınında 65000 metrekarelük bir endüstriyel sergi salonu tasarlanmıştır. En doğudaki havuzun kenarında 2400 öğrencilik bir üniversite kampüsü açılmış ve bir teknoloji merkezi kurulmuştur. Ayrıca yine bu bölge için su kayağı, yelken ve kürek yarışmaları için bir merkez düşünülmüş ve yine 400 metrelük bir yürüyüş parkuru ve parklar burası için planlanmıştır.(O'Looney, 2000)

4.2.6.4.Yeni Projeler

-St. George Wharf Projesi

Broadway Macyan Architects tarafından hazırlanmış büro – konut – otopark projesi

-Parliament View Projesi

Eski Londra merkezinde, büyük kilise etrafında park projesi

-Millenium Wheel and Pier Projesi

135 metre yüksekliğinde, aynı anda 800 kişinin binebildiği 32 kayaklı 2100 ton ağırlığında dev dönme dolap ve onunla bağlantılı, feribot vetren bağlantı projesi.

Dönme dolaba yılda 2 milyon kişinin bindiği söyleniyor.Yeni bin yıl için kentin taşıdığı ikinci işaret.

-Hungerford Bridge Projesi

Parliament Meydanı ile Tarafalgar Meydanı'nın bağlayan ve altından tren yolu bağlantılarının da çözüldüğü Thames'in üstünde köprü projesi.

Projenin sahibi Lifschutz Davidson köprünün yanı başındaki pieri de sergi merkezi olarak yeniden tasarlamış.

-Charing Cross Pier Projesi

1995 'te açılmış yarışma sonucu tamamen cam ve çelikten oluşan pavyonun içine bürolar yerleştirilmiş.

-Southbank Masterplan Projesi

Southbank etrafındaki 30 hektarlık alanın bilişim, iletişim, ulusalinema – tiyatro sanatları, konser ve sergi için yeniden düzenlenmesi için 1994 'te yarışma açılmış.Geriye kalan alan yeşil park olarak değerlendirilmiş.

-Somerset House Projesi

Güzel sanatlar için fakülte ve atelyelerinin tasarımları, ayrıca 40000 metrekarelük yeni otopark

-Iroko Housing Projesi

59 konutlu alçak evler ve çevresi projesi, bir sağlık merkezi ve televizyon kulesi

-Blackfriars Millenium Pier Projesi

Yeni ofis binaları ve otogar

-Blackfriars Station-Bridge Projesi

Pierlerin birinde yeni güzel sanatlar akademisi için tasarım yarışması

-Bankside Lofts Projesi

Eski depo binası konut ve bürolar için yeniden tasarlanıyor

-Puddledock Development Projesi

Yeni büro binası ve sanat galerileri

-Millenium Bridge Projesi

Norman Foster tarafından 350 metrelük köprü ve feribot iskelesi

-Modern Tate Gallery Projesi

Eski elektrik idare binasının modern sanat galerisine dönüşümü için 1994 yılında açılmış yarışmayı Herzog – Meuron kazanmış. Binaya en az müdahaleyle iç mekan için çelik strüktür ekleyen grubun projesinin uygulaması 2000 yılında sona erdirilmiştir.

Bina Londra'nın yeni kültürel buluşma yerlerinden biri olmuş.(Adam, 1998)

-Thames Court Projesi

Thames Nehri boyunca yeni büro binaları projesi

-Thames Wharf Studios Projesi

1984 – 1991 yılları arasında batı Londra Hammersmith bölgesi iyileştirme projesi içinde, 1900'lerin başında benzin depoları olarak kurulmuş binaları Richard Rogers ve ekibi tarafından konutlara dönüştürülmüş. Bir depo binasına da Rogers bürosunu taşımış.

-Thames Reach Konut Projesi

1984 – 1987 yılları arasında Rogers, bazı antrepoları konutlara dönüştürmüştür.

-Billingsgate Markt Projesi

1985 – 1988 yılları arasında Rogers eski balık pazarının bulunduğu alanı ve binayı restore edip burayı iletişim ve ticaret merkezine dönüştürmüştür.

-Masterplan Royal Albert Docks Projesi

1984 – 1986 yıllarında Thames kıyısında gelişmiş bir insan – mal transferi sistemi, yeni yönetim ve büro binaları, alışveriş merkezi, eğlence merkezi ve konutlar Rogers tarafından tasarlanmıştır.(Powell,1999)

-Hauseuropa Projesi

1987 - 1989 yıllarında St Katharine Tersanesi'nin 23500 metrekarelük alan Londra Ticaret Merkezi olarak Rogers ve ekibi tarafından tasarlanmıştır.

-Millenium Dome Projesi

365 feet çapında, 93 feet yüksekliğindeki 1km uzunluğunda çevreye sahip bu dev yapı, Londra kentinin yeni yıl için sahip olduğu birinci işaret. Tasarım Rogers ve ekibine ait. Bu tür projelerin uzun ömürlüğünün olamayacağı, binanın içine girildiğinde oryantasyonun yitirildiği ve banal bir iç mekanla karşılaşıldığı gibi yorumlara rağmen bina hala Londra'nın en büyük iddialarından biri ve senede 7 milyon kişi burayı ziyaret etmekte.(Domeisen, 2000)

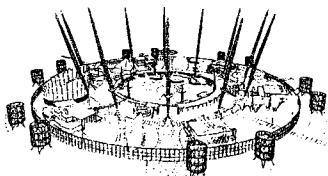
-Jubilee Line Projesi

Mevcut tren hattına 16 kmlik ve 11 istasyonlu yeni tren hattı eklenmiştir. Geniş açıklıklı, gün ışığını mümkün olduğunda alabilen istasyonlar tasarlanmıştır.(Wegerhoff, 2000)

4.2.6.5.Restorasyon Projeleri

Birçok eski antrepo, depo ve konut restore edilmiş, bazı antrepolar müzeye, birçok depo konuta, büroya yada hostele ya da otele dönüştürülmüş.

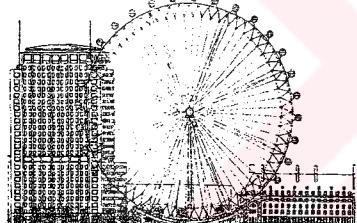
St,Saviour 's Dock, Wapping Pier, Royal Victoria Warehouse, Butler's Wharf, Poplar Havuzu , Canary Wharf, Royal Albert Dock Projeleri önemli restorasyon ve dönüşüm projeleridir.(Pevsner, 1998)

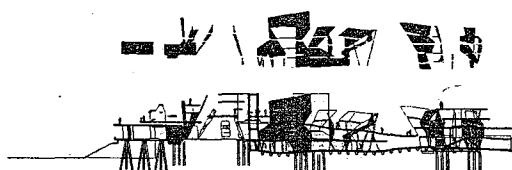
Şekil 4.10. Millenium Dom projesi,(Adam, 1998)

Şekil 4.11. Modern Tate Gallery, (Powell, 1999)

Şekil 4.12. Dönmə Dolap projesi, (Powell, 1999)

Şekil 4.13.Londra Tersaneleri için Benjamin Marston' un dönüşüm projesi(Pevsner, 1999)

Şekil 4.14. R. Rogers' in Royal Albert Tersanesi dönüşüm projesi, (Adam,1998)

4.3.Tersaneler ve Yakın Çevreleri Dönüşüm Projelendirme Yöntem ve Planlama

İlkelerinde Tespit Edilen Ortak Yaklaşımlar

Bu bölümde konuya ilişkin irdelenen altı örnek sonucunda dünya genelinde tersanelerin ve yakın çevrelerinin dönüşüm projelendirilme yöntem ve planlama ilkelerinde tespit edilen ortak yaklaşımlar aktarılacaktır.

Bu yaklaşımlar kısaca şunlardır :

- Açık strüktürlü yeni şehir yaratmak
- Bölgeyi kentle bütünlüştirmek, şehir içinde şehir yaratmak
- Su bölgelerini korumak, su şehri yaratmak
- Endüstriyel kalıntıları korumak
- Kamusal alanı maksimize etmek
- Karma kullanımlı, çeşitli işlevli yeni alanlar yaratmak
- Eski dokuyu korumak

5.AĞIR SANAYİ TESİSLERİ, LİMAN BÖLGELERİ, TERSANELER ve YAKIN

ÇEVRELERİ DÖNÜŞÜM PROJELERİ YÖNTEM ve PLANLAMA İLKE ve

KARARLARINDA TESPİT EDİLEN ORTAK YAKLAŞIMLAR

Bu bölümde sözü geçen konuya ilişkin verilmiş örnekler sonucunda dünya genelinde, eski, işlev dışı kalmış ya da taşınmak zorunda kalmış ağır sanayi tesisleri, liman ve tersaneler ve yakın çevreleri için üretilmiş ya da üretilmekte olan dönüşüm projelerinde tespit edilen ortak planlama ve uygulama ilke ve kararları aktarılacaktır.

Bu ilke ve kararlar doğrultusundaki proje yaklaşımları şunlardır :

- Kendi içinde bir bütün olarak açık şehir
- Şehir içinde şehir yaratmak
- Proje alanıyla kenti ilişkilendirmek

- Suyla kenti ilişkilendirmek
- Kamusal alanı maksimize etmek
- Çok katmanlı kullanıcılı, çok işlevli program yaratmak
- Mevcudu değerlendirmek, endüstriyel anıtsallığı olan her şeyi korumak, yeniden kullanım
- Bölgenin ve şehrin gelişiminin devamlılığını gözeten ucu açık, esnek, geçişli planlama anlayışı
- Yüksek nitelikli mimari
- Kentin konut rezervine katkıda bulunmak ve yeni konut politikaları oluşturmak
- Bölgeyi uluslararası bir çekim noktasına dönüştürmek
- Koordine bir trafik sistemi yaratmak
- Yeşil alan ve park için yeni tasarım stratejileri kurgulamak
- Transparan mimari, transparan kent

Önümüzdeki bölümde, bir dönem ağır sanayi tesislerine yoğun biçimde ev sahipliği yapmışlığı, yüzyıllar boyu kentin en önemli limanı işlevini görmüşlüğü ve hala kısmen de olsa mevcudiyetini koruyan sivil ve askeri tersaneleri barındırması ile tezin konusu bakımından verilmiş dönüşüm projelerine konu olabilecek nitelikteki İstanbul ‘un Haliç Kıyıları, geçmişi bugünü ve geleceği itibarıyle incelenecuk ve bu konuda yorumlarda bulunulacaktır.

6.İSTANBUL HALİÇ KIYI BÖLGESİ'NİN KENTSEL NİTELİKLERİ

BAKIMINDAN DÜNÜ VE BUGÜNÜ

6.1.Haliç Kıyı Bölgesi'nin Coğrafi Konumu

Haliç, İstanbul'un Avrupa yakasında kuzey – batıdan güney – doğuya doğru uzanarak, şehri İstanbul ve Beyoğlu yarım adaları halinde ikiye bölen, sekiz kilometre uzunluğunda (Alibey – Kağıthane kavşağından Sarayburnu Tophane çizgisine kadar) ve maksimum 700 m. genişliğinde (Kasımpaşa – Cibali arası) Kağıthane ve Alibey Dereleri'nin döküldüğü bir iç körfezdir.

Körfezin en derin yeri Karaköy ağzında 40 m. ye varırken, en sıçr yeri Alibeyköy'de 3m. ye kadar düşer.

Haliç, güneyde ve İstanbul Yarımadası'nda 40 – 60 m. yükseklikteki eğime sahip tepelerle (Ayasofya – Topkapı Sarayı 40m., Beyazıt – Süleymaniye 50 – 60m. , Edirnekapı – Fatih 60 – 70 m.), kuzeyde ve Beyoğlu Bölgesi'nde de 100 m. yükseltiye sahip tepelerle (Taksim 70 – 80m. , Okmeydanı 90 – 100 m. , Şişli – Mecidiyeköy 100 – 200 m.) çevrilmektedir.

Haliç Kıyılarındaki semt ve mevkileri sayacak olursak Sarayburnu ve Sirkeci'den başlayarak ; Bahçekapı, Eminönü, Rüstempaşa, Yemiş İskelesi ve Küçükpazar, Unkapanı, Cibali, Küçükmustafapaşa ve Ayakapı, Fener, Balat, Ayvansaray, Defterdar, Eyüp, Bahariye, Silahtarağa ve Haliç'in bitiminin batı kesimini oluşturan Alibeyköy, Beyoğlu yakasındakiler ise Eminönü karşısına düşen Galata ve Karaköy'den başlayarak Perşembepazarı, Azapkapi, Kasımpaşa, Hasköy, Halıcıoğlu, Sütlüce ve Haliç'in bitiminin doğu kesimindeki Kağıthane'dir.(İstanbul Ansiklopedisi)

Şekil 6.1.Haliç Bölgesi'nin İstanbul'daki yeri, (İstanbul Ansiklopedisi)

6.2.Haliç Kıyı Bölgesi İçin Tarih Boyunca Alınmış Planlama ve Uygulamaya Yönelik

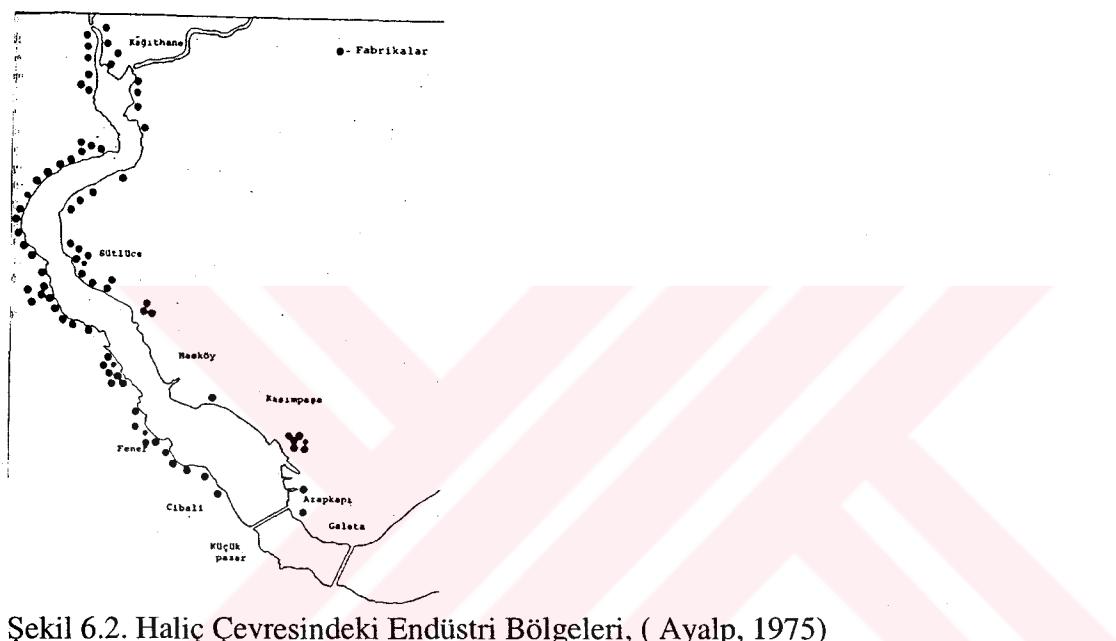
Bazı Kararlar

- Fatih Sultan Mehmet tarafından, Haliç'in dolmasının önlenmesi için(iskan ve insan kastediliyor) çıkarılan fermanda " Kağıthane yamaçlarının ziraatten men olunması , yamaçlara aynık kök ektirilmesi , Haliç'ten bir fersah (5685m.) uzaklığa kadar yonca ekilmesi ve hayvan otlatmasının yasaklanması " emredilmiş.Yine bu yörede ağaç kesimi de bu fermanla yasaklanmış.
- Kanuni döneminde çıkarılan nizamnamede "kentin bina inşa edilecek yerleri belirlenerek , meydanlar , kamuya ait yerler ve mesire yerlerinin konut alanı olarak kullanılabilirliği " bildirilmiş.

- 1721 – 1722 de Saadabad kompleksinin temelinin atılması ile Haliç'te büyük bir imar hareketi başlatılmış.
- 1828 'de alınan bir kararla Eyüp'te bir Feshane ve halat fabrikası kurulmuş daha sonra gıda ve mensucat sanayileri ile matbaalar da Haliç'e yerleştirilmiş.
- İstanbul için ilk imar planı sayılabilen bir çalışma, Moltke tarafından hazırlanmış.Moltke bu çalışmasında, yeter genişlikte yolların açılması, bazı meydanların da düzenlenmesi konularına değinmiş, 1837 ' de bir de İstanbul Haritası hazırlamış.
- 1913 ' te Haliç'te Silahtarağa Elektrik Santrali kurulmuş ve tersanelerle birlikte tekstil sanayinin de Haliç'te yerleşmesi doğrultusunda kararlar ve izinler çıkmış.
- Cumhuriyet dönemi başlarında (1925 yılı) Unkapanı Hal Tesisleri ile mezbaha tesisleri kurulmuş.
- 1932 yılında İstanbul'un planlama sorunu ile ilgili çalışmalar gerçekleşmiş.Kendi ülkelerinde isim yapmış üç şehirci, Alfred Agache, Herman Elgötz ve H. Lambert İstanbul'a davet edilmiş ve kendilerinden İstanbul'un planlanması ile ilgili raporlar istenmiş.
- Elgötz rapورunda mevcut mezarlıklar, park ve bahçelerden başka parka gerek olmadığını, yeşil yollarla, gezi ve bağlantıların sağlanması gerektiğini, yalnız Haliç'te vapur iskelesi arkasında parklar yapılmasını, Beyoğlu'nun ve Galata'nın kuzey batısında işçi mahalleleri ile sebze ve meyva bahçeleri oluşturulmasını ve Taksim'den Harbiye'ye kadar olan alan ile Beşiktaş tramvay yolu arasında bir park ve bunu iki yanında da bahçeli evler düşünülmesi gerektiğini belirtmiş.
- 1935 'te yine aynı amaçla Alman şehircilik uzmanı Prof. Wagner İstanbul'a davet edilmiş.
- 1936 'da da Fransız şehircilik uzmanı Prof. Henri Prost İstanbul kenti planlama çalışmalarını yönetmesi için davet edilmiş.

- 1950'li yılların ortasında Kağıthane deresi ve çayırlı, teneke ve eski tahta parçalarıyla oturtulmuş atölye bozuntularının, boğucu ağır kokuların her yeri kapladığı çamurlaşmış dere sularında kayıkların işleyemediği bir durum almış.
- 1937 yılında Prost Nazım Planı ile verilen "Sur dışında 500 metrelük bir şerit bırakılarak sanayi kurulabilir" kararı ile ve 1954 tarihli Beyoğlu Nazım Planı ile Haliç'in Beyoğlu Nazım Planı ile Haliç'in Beyoğlu Yakası sahili, sanayi alanı olarak onaylanmıştır.
- 1958 – 1960 yıllarında İtalyan Prof. Luigi Piccinato başkanlığındaki, İller Bankası Planlama Bürosu tarafından "Geçit Devresi Nazım Planı" oluşturulmuş. Planın yeşil alanlarla ilgili bölümünde de, Büyük Küçük Çamlıca, Kağıthane Parkı, Eyüp Manzumesi ve Surlar iç ve dış yeşilliklerinden oluşan dört büyük parkın düzenlenmesinin gerekliliği belirtilmiştir.
- 1966 'da yürürlük kazanan İstanbul Sanayi Planına göre alınan önlemlerle, Haliç yöresinde yoğun biçimde yer alan sanayi kuruluşlarından, Eminönü'nden Eyüp'e kadar uzanan kıyı bölgelerindeki dondurulması, Karaköy'den Silahtar'a kıyı bölgelerindeki alanda ise, yeniden sanayi kuruluşu yapılması kararlaştırılmış.
- 1976 yılında Boğaziçi Üniversitesi tarafından düzenlenen, Haliç'in temizlenmesi ve düzenlenmesine ilişkin sempozyumda ortaya konan önerilerden harekete, Haliç'in yeniden düzenlenmesine yönelik çalışmalar, Bayındırlık Bakanlığı'na verilmek üzere Master Plan haline getirilmiş, ancak Bayındırlık Bakanlığı'nca bu çalışmaya işbirlik kazandırılamamış.
- 5 Haziran 1981 'de Dünya Çevre Günü dolayısıyla düzenlenen toplantıda Haliç konusu yeniden gündeme gelmiş. Daha sonra Başbakanlık Çevre Müsteşarlığının talimatıyla, Vilayet'in koordinatörlüğünde Haliç'I Kurtarma Projesi'nin yürütülmesi kararlaştırılmış.
- 13.10.1981 'de vilayetteki toplantıdan sonra, İstanbul Valisi Nevzat Ayaz'ın başkanlığında Haliç Düzenleme Üst Kurulu oluşturularak, Haliç'le ilgili kısa, orta ve uzun vadeli önlemlerin belirlenmesi ve devamlılığın sağlanması görevi, Vali Muavini Adnan Kızıldağlı başkanlığındaki Haliç Çalışma Grubuna verilmiştir.

- Başbakan Bülend Ulusu 'nun 26.2.1982 tarihli genelgesinde de, Haliç'in temizlenmesi çalışmalarında bütün kamu kuruluşlarının her türlü katkıyı sağlamaları talimatının verilmesi ile çalışmalara destek ve hız kazanmış.
- 8 Mayıs 1984'te, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nce, Nazım Plan Bürosu tarafından hazırlanan 1/5000 ölçekli Haliç Düzenleme Planı onaylanarak, yürürlüğe girmiştir. Haliç ve çevresindeki yıkım ve düzenleme çalışmaları, planın onayından 15 gün sonra başlatılmış ve hala devam etmekte.

Şekil 6.2. Haliç Çevresindeki Endüstri Bölgeleri, (Ayalp, 1975)

6.3. Haliç Bölgesi'nde Korunacak Tarihi Eserler

Boğaziçi Üniversitesi 'nden Prof.Dr. Semih Tezcan 'in direktörlüğünde 18 kişilik uzmanlar grubu tarafından, 1977 yılında oluşturulan "Haliç Master Planı ve Uygulama Programı Kesin Raporu" na göre; Sepetçiler Kasrı, Yalı Köşkü, Yeni Cami Külliyesi ve Mısır Çarşısı, Rüstem Paşa Camii, Süleymaniye Külliyesi, Şehzadebaşı Külliyesi, Valens Su Kemerî, Hacı Kadir Camii, Şebsefa Hatun Camii, Fatih Külliyesi, Gül Camii, Sultan Selim Camii ve Külliyesi, Ferruh Kethuda Camii, Kariye Camii, Tekfur Sarayı, Yatağan Camii, Aya Tekla Camii, Ivaz Efendi Camii, Anemas Zindanı, Defterdar Camii, Cezari Kasım Camii, Silahî Camii, Zal Mahmut Paşa Camii ve Külliyesi, Eyüp Sultan Külliyesi, Piyer Loti Kahvesi, Saadabat Sarayı, İmrahor Köşkü, Halıcıoğlu Camii, Eski Tersane Sarayları, Taşkızak Tersanesi, Aynalıkavak Kasrı, Kaptanpaşa Camii, Camialtı Tersanesi, Azapkapi Camii,

Galata Bedesteni, Rüstem Paşa Hanı, Arap Camii ve Galata Kulesi Haliç'te Korunacak Tarihi Eserlerdir.

Şekil 6.3. 20.yy başı Haliç görünümü,(İstanbul Ansiklopedisi)

Şekil 6.4. Eyüp Mezarlığından Haliç Görünümü, (İstanbul Ansiklopedisi)

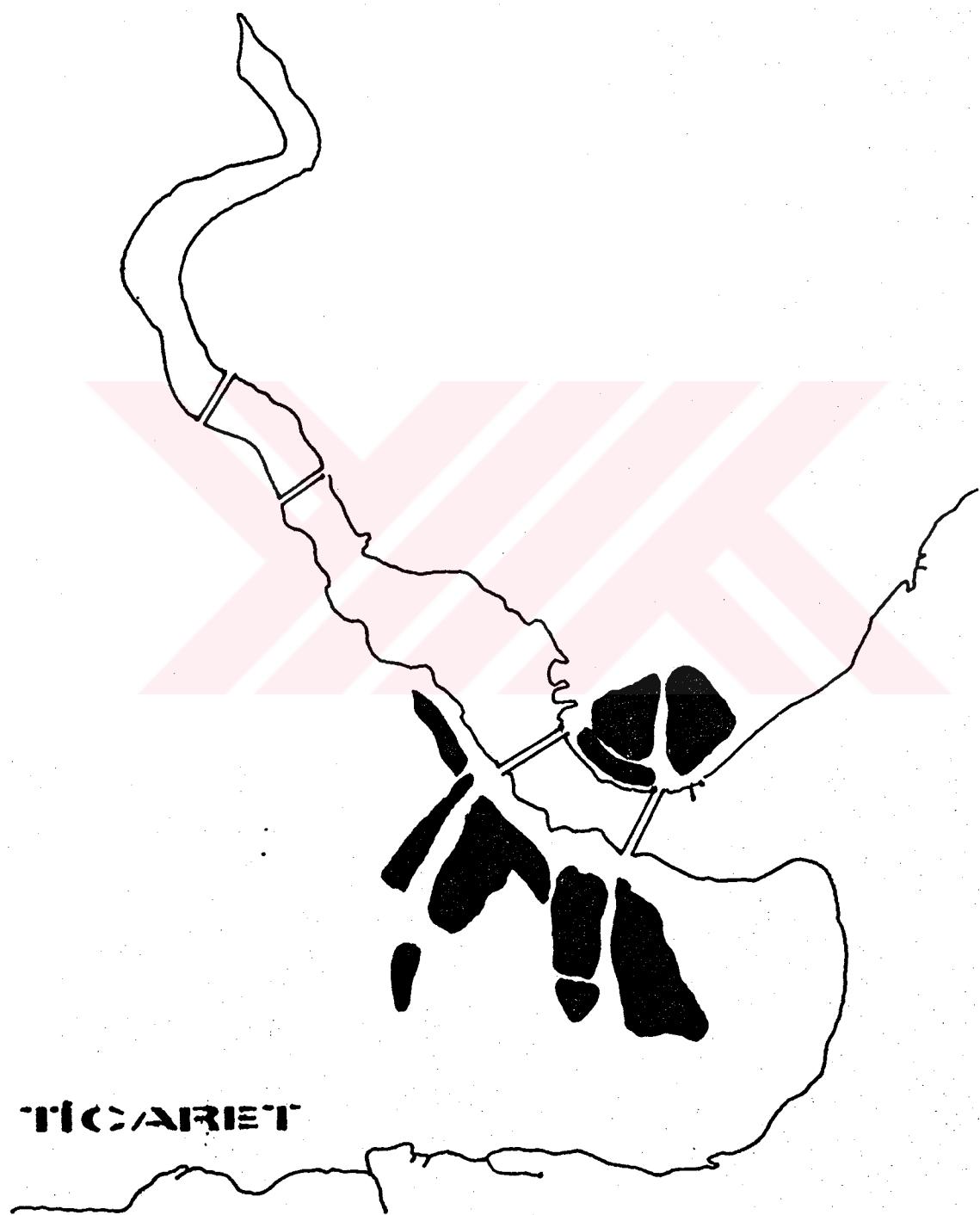
Şekil 6.5. Haliç Bölgesi’nde tarihi yapı ve yerleşimlerin planı

Şekil 6.6. Haliç Bölgesi yeşil alanların planı

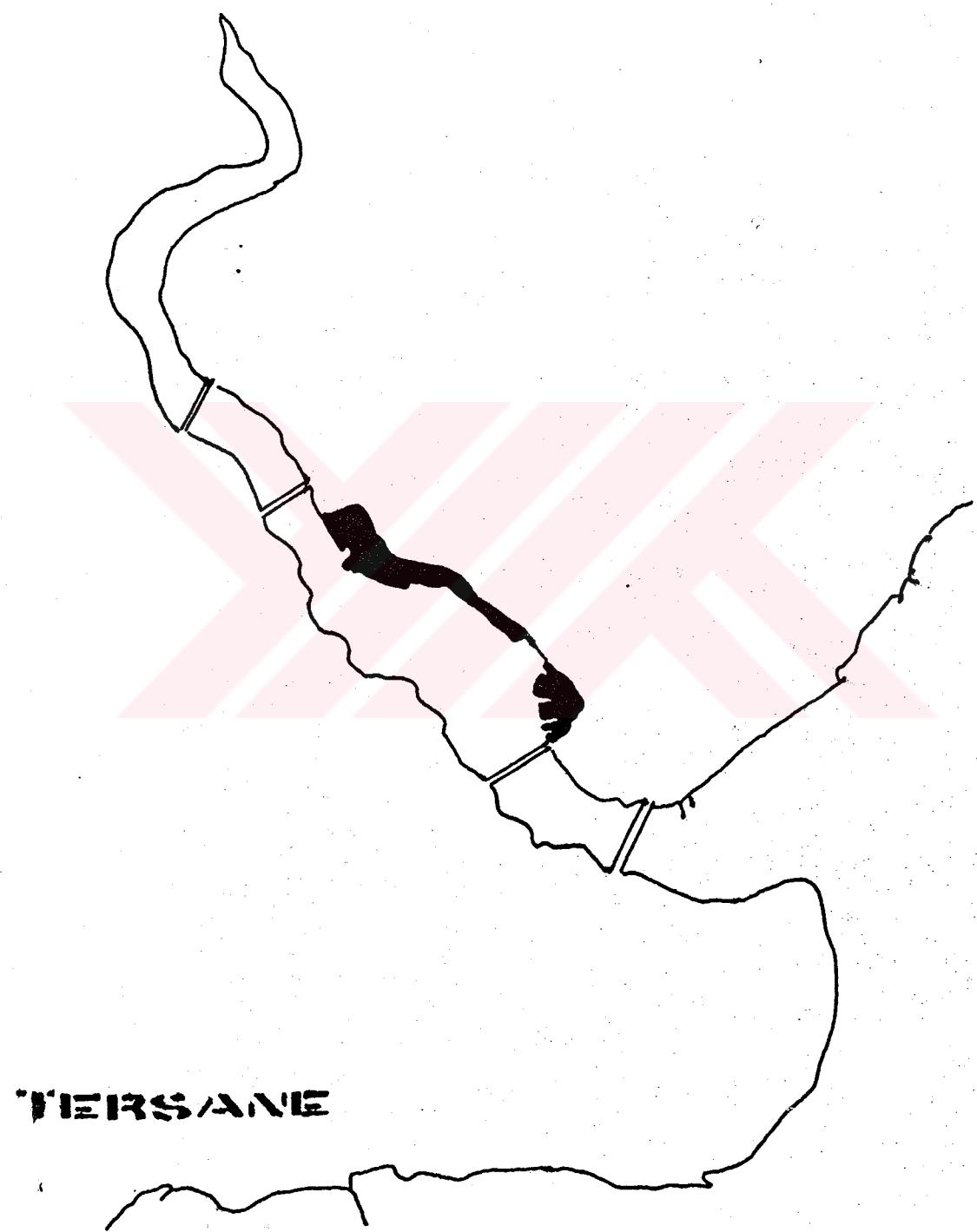
Şekil 6.7. Haliç Bölgesi konut alanları planı

Şekil 6.8. Haliç ticaret alanları planı

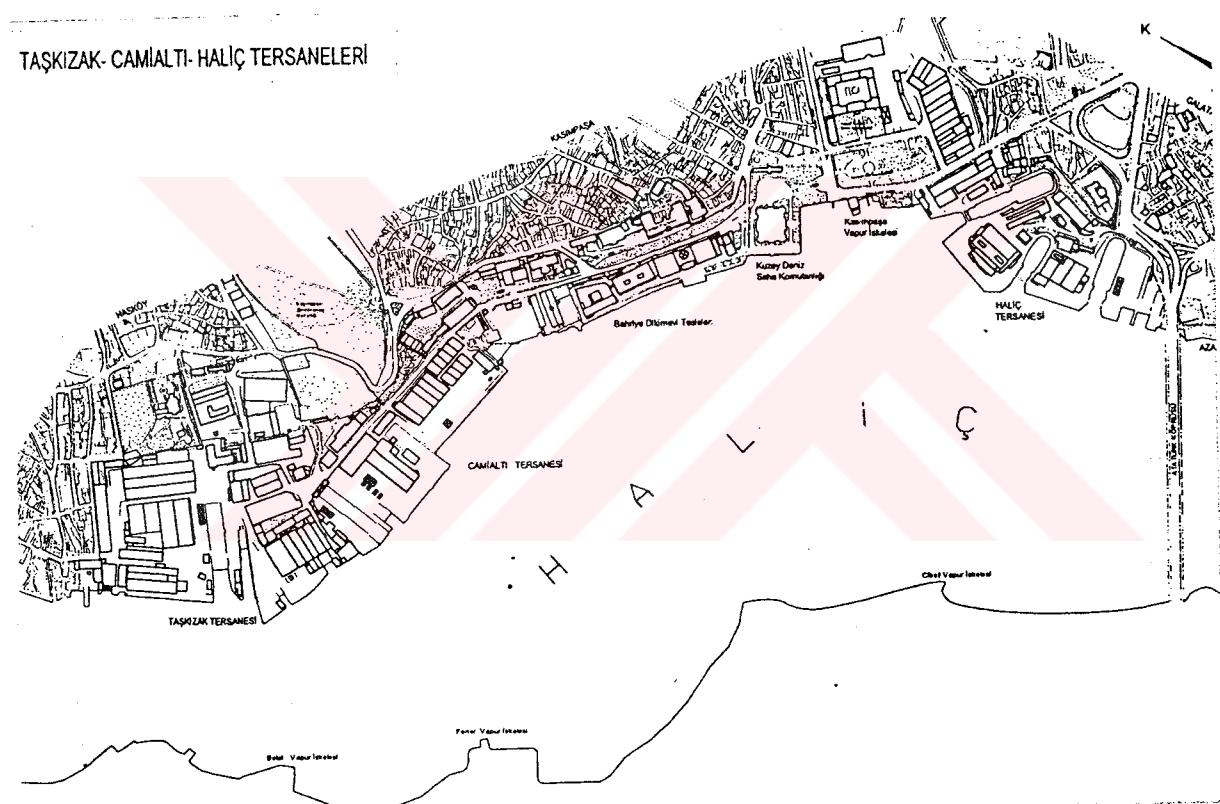
Şekil 6.9. Haliç Bölgesi ulaşım planı

Şekil 6.10. Haliç Bölgesi tersane yerlesim planı

7.HALİÇ TERSANELERİ ve YAKIN ÇEVRELERİ

Bu bölümde İstanbul şehrinin özellikle son 400 yılı boyunca, kenti fiziksel (kentsel yerleşim, mimari ve diğer yönlerden) ve sosyal bakımdan fazlasıyla etkilemiş, etkilemeye olan ve yine kent merkezi ve Haliç için kurgulanan yeni değişim ve gelişim planlama senaryolarının neredeyse giriş bölümünü oluşturacak denli önemli bir konuma sahip Haliç Tersaneleri dünü, bugünü ve tüm Haliç Kıyıları ile birlikte yarını itibarıyle incelenecik ve yorumlanacaktır.

Şekil 7.1. Haliç Bölgesi Tersane Yerleşimleri vaziyet planı

7.1.Osmanlı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nde Tersane Geleneği

Henüz daha Bizans İmparatorluğu'nun son dönemlerine kadar Kasımpaşa'nın bir körfezinde Ta Armamentaria adını taşıyan bir tersanenin olduğu varsayılmamış.Yine aynı dönemlerde 14.yy sonu ve 15.yy başı Azapkapi yöresinde Eksartysis denilen bir başka tersanenin daha olduğundan bahis edilmekte.

- 1390 yılında Yıldırım Beyazıt devrinde kurulan Gelibolu Tersanesi Osmanlı Devleti'nin ilk büyük ve düzenli tersanesiydi..
- 16.yy a kadar önemini yitirmemiş olan Gelibolu Tersanesi'nin yanında İstanbul Haliç, Tuna, Süveyş, İzmit, Edincik ve Karamürsel Tersaneleri de bulunmaktadır.
- 15.yyda Haliç Tersanesi bir divanhane, mescidler, zindan ve bir kaç gözden oluşmaktadır.
- 1547 yılında Kaptanpaşa Sokollu Mehmed'in emri ile tersane çevresinin, içinin sadece denizden görülebildiği bir duvarla çevrildiği bilinmektedir.
- 16.yy sonunda bütün Haliç kuzey kıyıları tersane gözleriyle çevrilmiştir.
- 17.yy ikinci yarısında tersane adeta surla ayrılan küçük bir kent görünümünde imiştir.
- 17.yy sonuna kadar tersane bahçesine Hünkar Kasrı, çeşitli sanat kollarına yönelik karhaneler (atelyeler) yaptırılmıştır.
- 1721 yılında III.Ahmed harap haldeki Divanhane'yi yıktırıp yeniden yapmıştır.
- 18.yy içinde Türk Donanması'ndaki değişim tersaneye yansımış, gözler yerine gemi kızağı ve benzeri inşaat rampaları gereksinimi doğmuştur.
- III.Selim ve II.Mahmud dönemlerinde denizlerde kullanılan gemi tiplarının değişmesi ve gelişmesi sonucu ve tersane – donanma inşa , gemi inşa ve bakımı için Haliç Bölgesi'nde sahil mezarlığının alt kısmını arasında bir kuruhavuz yaptırılmıştır.
- 18.yy tersane bölgesinde yapılan yapılar arasında Çorlulu Ali Paşa Camii (1707), yeni Divanhane (1722), mağluna (1773), Kalyoncular Kışlası (1780 – 1784), Hendaze Odası (1776 – 1780), un, tahıl ambarları (1784), ilk kuru havuz (1796 – 1799) ve iki yeni mağluna (1795) sayılabilir.
- 1805 ' te Valide Kızağı, Taşkızak ve Ağaçkızak yapılmıştır.

- 1825 yılında II.Mahmud döneminde ikinci kuru havuzun yapımına başlanmıştır.
- 1835'te demirhane ve buharla işleyen bir bıçkıhane kurulmuştur.
- 1850' de küçük çekiç fabrikası kurulmuştur.
- 1851'de çelik fabrikası kurulmuş. 1852 'de büyük bir demirhane kurulmuştur.
- 1888 – 1889 yıllarında çelik fırını, endazehane ve modelhane ayrıca demirhane, tamirhane ve haddehane öğrencileri için kışla binaları yaptırılmış.
- 1839 – 1861 yıllarında ihtiyaçtan dolayı üçüncü kuru havuz yapılmış.
- 1869 'da bugünkü divanhane inşa edilmiş.
- Temmuz 1933'te Haliç ve Camialtı Tersaneleri Fabrika ve Havuzlar Müdürlüğü'ne bağlanmıştır.
- 1939 'da Camialtı 'nda bir liman atelyesi kurulmuş ve burası mauna, duba yapımı ve tamirat yeri olarak kullanılmış.
- 1952 yılında kurulan Denizcilik Bankası'na bağlanan Haliç Tersanesi'nde kızaklar, marangozhane, elektrik atelyesi ve bir dökümhane yapılmış.
- 1953'te Camialtı Tersanesi kendi adını alarak Haliç Tersanesi 'nden ayrılmış.
- 1984 yılında Haliç ve Camialtı Tersaneleri, İstinye, İzmir, Alaybey ve Pendik Tersaneleri ile beraber Ulaştırma Bakanlığı Türkiye Gemi Sanayi A.Ş.'ye bağlanmıştır.
- 1995 yılında tersane bölgesi T.C.Kültür Bakanlığı İstanbul 1 Numaralı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu tarafından sit alanı ilan edilmiş.(Köksal, 1996)

Şekil 7.2. Haliç Bölgesi tersanelerinin gelişimini gösterir planlar, (Müller-Wiener, 1994)

7.2. Haliç ve Camialtı Tersaneleri'nin Bugünkü Konumu

Haliç ve Camialtı Tersaneleri bugün Türkiye Gemi Sanayi A.Ş. 'ne bağlı olup Haliç Tersanesi 916 ada 1 nolu parselde, Camialtı Tersanesi 1045 ada 1 nolu parselde yer almaktadır. Askeri Taşkızak Tersanesi ise Camialtı ile aynı ada ve parsel üzerinde bulunmaktadır.

Atatürk Köprüsü'nden Hasköy'e doğru tarihsel süreç içinde tersane ile bağlantılı diğer yapılar ise Haliç Tersanesi tarafından kullanılan eski Kalyoncu Kışlası, kıyıda Kuzey Deniz Saha Komutanlığı Binası, Bahriye Dikimevi Tesisleri, kuzeyde Bahriye Hastanesi ve ek binaları, spor tesisleri, kıyıda Çorlulu Ali Paşa Camii, Camialtı Tersanesi, Taşkızak Tersanesi ve son olarak kuzeyde Aynalıkavak Sarayı olarak sınırlanmaktadır.

Tersanelerin Galata'ya açılan kapısına Azaplar Kapısı, dereye açılan kapısına Kasımpaşa Kapısı, kara tarafına açılan kapılarına Nakkaşhane Kapısı, Zindan Kapısı, Şahkulu Kapısı ve Hasköy tarafına açılan kapıya Hasköy Kapısı adları verilmiştir.(Köksal, 1996)

7.3.Haliç ve Camialtı Tersanelerine Bağlı Binalar ve Tüm Değerli Teçhizatlar

Haliç Tersanesi 72000 metrekarelük bir alana ve 475 metre rihtim uzunluğuna, Camialtı Tersanesi 400 metre rihtim uzunluğuna sahip ve yine hemen aynı büyüklükteki alanda konuşlanmıştır.

7.3.1.Haliç ve Camialtı Tersanelerine Bağlı Binalar

7.3.1.1.Divanhane

Divanhane tersane idari hizmetleri gören Kaptanpaşa ve Tersane – I Amire gibi görevlilerin kaldığı Fatih Dönemi binası imiş.Daha sonra II.Mahmud döneminde yıkılıp yerine yeni bir divanhane yapılmış, bu yapı fazla bir değişikliğe uğramadan günümüze kadar gelmiş.Yapı şu anda Türk Deniz Kuvvetlerince askeri amaçlı olarak kullanılmaktadır.

7.3.1.2.Zindan

16.yy başlarında inşa edilmiş ve üç amaçlı (atelye, hapishane, hastane) olarak kullanıldığı düşünülen , yalnızca yukarıdan ışık alabilen 31000 esirlik zindan ne yazık ki günümüze kadar gelememiş.Zindanla beraber inşa edilmiş mescid, mutfak, fırın, hamam, çeşme, kilise ve havradan da iz yoktur.

7.3.1.3.Çorlulu Ali Paşa Cami

1707 yılında yaptırılan cami 1970'lerde bir restorasyon geçirmiştir ve oldukça değiştirilmiştir.

7.3.1.4.Tersane Mahzenleri

Gemi yapımında ve donanımında kullanılan malzemeler ile savaş malzemelerinin saklandığı mekanlar imiştir. Günümüzde bu mekanlar mevcut değildir.

7.3.1.5.Tersane Karhaneleri

Karhaneler orta sofaklı, çok odaklı, çeşitli sanat ve zanaat faliyetlerinin içlerinde yürütüldüğü bir nevi atelyeler imiştir. Bu mekanlara eklenmiş mescid, çeşme ve beş tuvalet karhanelerle birlikte yokolmuşlardır.

7.3.1.6.Tersane Kışlaları

Tersanede çalışan azaplar, kalyoncular ve kalafatçılar gibi görevlilerin bir düzen altında bir arada bulunmalarını ve barınmalarını sağlamak amacıyla yapılan binalara kışla denilmektedir.

7.3.1.6.1.Kalyoncular Kışları

Bugüne kadar ulaşmış bir yapıdır. Üç katlıdır ve 160 odası vardır. 1990'dan sonra Deniz Kuvvetleri Komutanlığı 'na bağlı Kuzey Deniz Saha Komutanlığı tarafından Karargah Binası olarak kullanılmaktadır.

7.3.1.6.2.Azaplar Kışları

Haliç Tersanesi 'nde ilk yapılan kuru havuz ile Sokollu Mehmed Paşa Cami arasında konumlanan 18.yy yapısı daha sonra yıkılmış.

7.3.1.6.3.Kalafatçılar Kışları

Galata Kürkü Kapısı 'nda yapılmış yapı daha sonra yıkılmış.

7.3.1.7.Eğitim Yapıları

1852 yılına kadar Kasımpaşa'da yer almış Deniz Mühendishanesi bugün Bahriye Hastanesi olarak kullanılmaktadır.

7.3.1.8.Müze

Tersane içinde 1896 yılında Camialtı meydanında bir müze kurulmuş yanında Tarihi Kayıklar Galerisi açılmış.

Ayrıca Aynalıkavak Kasrı Hasbahçe ya da Tersane Bahçesi denilen alanda yapılmış ve günümüze kadar ulaşmış.

7.3.1.9.Atelyerler

- Makina Atelyesi
- Boru Atelyesi
- Ahşabiye Atelyesi
- İnşaiye Atelyesi
- Elektrik Atelyesi

7.3.1.10.Duvar

1547 yılında Kaptanpaşa Sokollu Mehmed tarafından Haliç Tersanesi kara tarafından dev bir duvar ve böylece tersanenin içi artık sadece deniz tarafından görülebilir.Duvar günümüze kadar mevcudiyetini korumuş.

7.3.1.11.Havuzlar

1 nolu havuz ; boy : 118m , en : 20m , derinlik : 13.5m

2 nolu havuz ; boy : 83m , en : 16m , derinlik : 10.5m

3 nolu havuz ; boy : 158m , en : 16.30 , derinlik : 9.50m (Tersane Staj Tutanakları, 1993)

Şekil 7.3. Haliç Tersanesi vaziyet planı, (Staj tutanlığı, 1993)

7.3.2. Haliç ve Camialtı Tersaneleri'ne Bağlı Teçhizatlar

7.3.2.1. Kızaklar

eski kızak ; boy : 56m , en : 18m

yeni kızak ; boy : 70m , en : 22m

7.3.2.1. Vinçler

2 adet 5 tonluk raylı kızak kreyni

1 adet 30 tonluk raylı kızak kreyni

ayrıca havuzlarda 1 adet 5 tonluk Nellen vinci

Lima Vinci : 10 ton büyük kanca , 4 tom küçük kanca

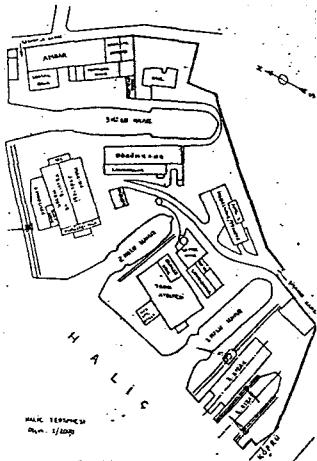
Florantine Vinci : 20 ton büyük kanca , 5 ton küçük kanca

Dökümhanedeki kreynler :

1 adet ray üzerinde 20 tonluk ,

2 adet ray üzerinde 5 tonluk kreyn

Yine inşaiye atelyesinde 15 , 5 ve 25 tonluk, kereste ambarında 5 tonluk ve yine elektrik atelyesinde 2 tonluk kreyn bulunmaktadır.(Tersane Staj Tutanakları, 1993)

Şekil 7.4.Haliç Tersanesi

7.4.Haliç ve Camialtı Tersaneleri'nin Bugünkü Durumları ve Faaliyet Koşulları

7.4.1.Haliç ve Camialtı Tersaneleri'nin Fiziksel Durumu

Tersane bünyesindeki fabrika ve atölyelerin katı ve sıvı atıklarının, gemi yapım, bakım ve onarımında kullanılan kimyasal ve diğer maddelerin cüruf, çöp ve sintinenin tam olarak arıtılması sonucunda Haliç'in suyu kirlenmektedir.

Kirlenen Haliç'teki boyta, gaz ve kimyasal maddeler tersanedeki üç havuzun taşlarında olumsuz etki yapmaktadır.

1 nolu havuzun duvarında çatlaklar, kirlilik, tüm havuz duvarlarında bozulma ve bitkilenme görülmektedir.(Köksal, 1996)

Haliç Tersanesi'ndeki kızaklar uzun süredir kullanılmadığı için paslanmış, ahşapları çürümmüştür.

Tersanedeki tüm atelye binalarında ve diğer binalarda strüktürel yıpranma, cephe kaplama elemanlarında bozulma vardır.

7.4.2.Haliç ve Camialtı Tersaneleri'nin Kullanım Koşulları

Bugün gemi yapım faaliyetleri için tersane alanı yetersiz durumdadır. Özellikle Haliç Tersanesi'nin tam kapasiteyle çalışması halinde mevcut alanlar ve kapalı tesisler bekleniyi güçlükle cevap verebilmektedir.

Mevcut tesislerin büyütülmesi ve tersane alanlarının artırılması ise tersane arazisinin sahip olduğu fiziksel özellikler ve konumu gereği imkansız görülmektedir.

Haliç Tersaneleri bulunduğu yer itibarı ile hem kentin gelişmesini ve suyla buluşmasını engelleyen, şehrin göbeğinde karanlık bir nokta, terk edilmiş bir bölge (halkın giriş çıkış yasak) gibi kalmış, hem de kendi işleyişini ve büyümeyi de sağlayamamış, bu haliyle de tersane teknolojisinin gerisinde kalmıştır.

Tersanelerin zaman içinde parça parça ve plansız şekilde gelişmiş olması sonucunda tesislerde genel anlamda kullanım zorluğu çekilmekte, tersane iç işleyişinde sıkıntı yaşanmaktadır.

Örneğin atelyelerin birbirine çok uzak mesafelerde ve dağınık biçimde konumlandırılmış olması, tersane müdürlüğü gibi tali, ikincil bir işlev sahip binanın tersanenin merkezinde yer alması, tersane atelyesinin yatayda ve düşeyde olumlu biçimde kullanılamamasına (düşeyde kesitten neredeyse hiç yararlanılmamış) yol açmaktadır.

Ayrıca yeni Galata Köprüsü'nün açılma özelliğindeki " ebedi !!! " problemlerden ötürü tersanelerde üretilen tekneler Haliç'ten dışarı çıkarılamamaktadır.

7.4.3.Haliç ve Camialtı Tersaneleri'nin Ekonomik Durumu

1988 yılı itibariyle tersanede gerçekleşen çelik işleme miktarı 925 tondur.Bu da tersanenin ancak % 30 'u kadar bir kapasite ile çalışması demektir.

Üretim kapasitesinin diğer bir deyişle çelik işleme miktarının artırılması ancak modern teknolojiyle , yani teknolojik yeniliklerle mümkün olabilir.

Haliç Tersanesi 'nin 1992 yılı sonu gerçekleşen işler durum raporuna göre :

Tamir gören gemi adedi 17

Havuza giren gemi adedi -

Tamir ve havuz gören gemi adedi 893 ton

Haliç Tersanesi'nin 1993 yılı eylül ayı itibariyle gerçekleşen işler raporuna göre :

Tamir gören gemi adedi 3

Havuz gören gemi adedi -

Tamir ve havuz gören gemi adedi - dir.(Köksal, 1996)

1993 yılı içinde Haliç Tersanesi'nin 130 milyar , Camialtı Tersanesi'nin de 65 milyar zarar ettiği ileri sürülerek adı geçen tersanelerin önce kapatılmasına daha sonra da satışlarına ve ya işletme haklarının devredilmesine karar verilmiş fakat devlet bu doğrultuda hiçbir faaliyette bulunmamıştır.(Köksal, 1996)

Ancak bazı birimlerde çalışmalar durdurulmuş, çalışan eleman sayısında % 90 eksiltmeye gidilmiştir.Şu anda 2001 yılı itibariyle bazı gemilerin bakım ve onarımları yapılmaktadır.Devlet, bu tersanelerin her hangi bir gemi yapım ihalesine girmesini engellemekte, bu tesisleri gözden çıkarmış gibi davranışmakta buna karşın bu bölgeler için hiç bir yapıçı yeni adım atmamakta buraları için yeni bir politika geliştirmemektedir.

Şekil 7.5. Haliç Tersanesi

Şekil 7.6. Haliç Tersanesi

Bundan sonraki bölümde İstanbul kenti bağlamında Haliç Kıyıları ve Haliç Tersaneleri için ön görülen ve ön gördüğümüz senaryolar aktarılacaktır..

8.İSTANBUL HALİÇ KIYI BÖLGESİ ve HALİÇ TERSANELERİ İÇİN YENİ KENTSEL GELİŞİM SENARYOLARI

1995 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı Büyükşehir Planlama Müdürlüğü yapmış olduğu araştırmalar sonucunda kentin gelişim koşullarını göz önünde bulundurarak 2010 yılına kadar İstanbul şehri için yeni kentsel senaryolar üretmiştir.

Planlama Müdürlüğünün konu hakkında yayılmış olduğu dökümanları incelendiğinde, altı tip gelişim senaryosu ortaya çıkmıştır..

1. Senaryoda “Batı ağırlıklı (İstanbul Avrupa Yakası) ” gelişimi öngören yaklaşım benimsenmiş.Bu senaryoda Alibeyköy Kağıthane Bölgesi yeşil alan, Tarihi Yarımada sınırlına kadar Fener – Balat dahil her iki Haliç Kıyası konut alanı, Kasımpaşa – Şişhane – Beyoğlu hattı ve Tarihi Yarımada MIA (merkezi iş alanı), Sarayburnu – Yeşilköy sahili yeşil alan olarak planlanmıştır.
2. Senaryoda, İstanbul’un “ doğu – batı yakalarında dengelik bir gelişim ” öngörülmüş, buna bağlı olarak Tarihi Yarımada’nın güney bölümü ve Şişhane – Beyoğlu hariç tüm Haliç Bölgesi Alibeyköy – Kağıthane dahil konut alanı şeklinde planlanmıştır
3. Senaryoda “ doğal yapının korunması ” öngörülmüş, Alibeyköy’den Yenikapı’ya kadar büyük bir yeşil alan düşünülmüş, Tarihi Yarımada ve Beyoğlu mevkii iş merkezi, geri kalan Haliç Kıyası konut alanı olarak planlanmıştır.
4. Senaryoda “ tarihi ve kültürel çevreyi korumak ” ön planda tutulmuş, Haliç Bölgesi yerleşkeleri mümkün mertebe korunmuş, Tarihi Yarımada ve Beyoğlu Bölgesi MIA (merkezi iş alanı), Sarayburnu Yenikapı arası yeşil alan ve Alibeyköy, Fener – Balat , Alibeyköy Kasımpaşa arası ve Eyüp konut alanı olarak planlanmıştır.
5. Senaryoda “ alt yapı yatırımlarının olmaması ve göçün devam etmesi ” dikkate alınarak Beyoğlu, Şişli, Eminönü, Fatih, Alibeyköy ve Kağıthane bölgeleri iş merkezi, Eyüp, Fener – Balat, Kasımpaşa gibi bölgelerin konut alanı olarak geleceği öngörülmüş.

6. Senaryoda sanayinin gelişimi ve kirletici sanayinin desentralizasyonu esas alınmış,bu doğrultuda Beyoğlu, Şişli ve Tarihi Yarımada MİA, bunun dışında kalan tüm Haliç Bölgesi konut alanı olarak değerlendirilmiştir.(İstanbul Anakent Belediye Belgeleri)

Tüm bu senaryoların sonucunda bir “ alternatif plan ” oluşturulmuş.Bu planda tüm Haliç Kıyıları yeşil alan, Sütlüce sırtları,Kasımpaşa ve Alibeyköy arası orman alanı, Fatih - Aksaray Bölgesi, Beyoğlu ve Şişli Bölgesi MİA, Tarihi Yarımada çevresi ve Alibeyköy düşük yoğunluklu konut alanı olarak öngörlülmüş.

Dünyada kentsel dönüşüm projeleri tarandığında, çok nadir olarak tanıklık edilen proje alanını kesin alt bölgelere ayırmak ve proje programını da bu doğrultuda parçalamak yöntemine , İstanbul Kenti'nin önumüzdeki on yılının planlanması bakımından Haliç Bölgesi içinde başvurulmuştur.

Ancak yine belirtilmelidir ki, bu tip dönüşüm örneklerinde oluşturulan alt bölgeler birbirine çok iyi bir ulaşım ağı ve çok zengin çeşitlilikte dinamik bir program dizgisi ile bağlanmaktadır.

Böylece bu bölgeler kavuşturuldukları yeni kentsel program ve planla, kentin uluslararası çekim noktalarından biri haline, kent için ekonomik, sosyal ve altyapısal bir yaşam kaynağına dönüştürülmektedir.

Kurgulanan on yıllık senaryolar bakımından Haliç Bölgesi'nin aynı kentsel konum ve iddiaya kavuşacağını söylemek mümkün gözükmemektedir.

Oysa Haliç Bölgesi, İstanbul gibi bir metropolün merkezinde, barındırdığı coğrafi, mimari ve şehirsel güzelliği ve tarihi, endüstriyel kalıntıları, yer altı ve yer üstü kaynakları ve kent içindeki konumu ve buna karşılık kentsel yerleşim, ulaşım ve çevre kirliliği problemleri ile her bakımından bütünsel olarak yeniden ele alınmalıdır.Dolayısıyla kurgulanan kentsel senaryolar sonucunda bu bölgenin belki İstanbul'dan da fazla bir kentsel program ve çeşitliliği, sosyal dinamizmi, çağdaş ve uluslararası yaşamsal çekiciliği taşıması gerekliliği yerine getirilmeli, burası yeniden kentin uluslararası odak noktalarından biri, belki de en başta geleni olmalıdır.

Konuya böyle bakıldığında, Haliç Bölgesi için çok farklı ekonomik gelirli, farklı sosyal gruplardan kullanıcılara hitab edebilen, çok çeşitli kentsel program ve işlevlerin (eğlence, eğitim, kültür, spor, konut, turizm, dini merkez, ticaret) birbiri peşi sıra bir sarmal gibi tekrar ettiği, kendi içinde birbirine son derece entegre, dinamik ve açık bir kent strüktürüne, organize ve kolaj bir kentsel planlama sisteminin oluşturulması gerekliliği düşlenmeli, böylece yatayda ve düşeyde Haliç semtlerinin birbiri ile ilişkilendirilmesi sağlanmalıdır.

Son kertede Haliç Bölgesi bir bütün olarak düşünülmeli ve buranın bütünden parçaya kadar bir hikayesi olmalıdır.

Bu hikayenin tutarlılığı ancak önceden benimsenmiş bazı kentsel tasarım ilkeleri ve planlama prensipleri – kararlarıyla mümkün kılınabilir :

- **Çok katmanlı kullanıcılı çok işlevli kentsel program yaratmak**

Hiçbir yerleşim alanı , kent parçası tek bir işlevle yaşayamaz.Her bölge için çok çeşitli işlevleri bir araya getiren ustaca tasarımlar yapılmalıdır.Haliç Bölgesi için düşünülecek böyle bir programlama sistemi bu bölgeyi, hem kendi kendine yeter, hem de kente her türlü kaynağı sağlayan uluslararası bir konuma taşıyacaktır.

- **Bölgelinin ve kentin gelişiminin devamlılığını gözeteden ucu açık, esnek, geçişli kent strüktürü yaratmak**

Her büyük kent gibi İstanbul şehri de fiziksel ve sosyal bakımından çok hızlı değişim göstermektedir.Bu bağlamda kentin sunduğu tüm yaşam kaynaklarının tüketiminde de büyük değişiklikler olmaktadır.

Haliç gibi İstanbul'un merkezinde yer alan ve her türlü değişime açık bir bölgede,İstanbul Kenti'nin sunduğu yaşamasal koşul değişimleri yapılan planlamalarda hesaplanmalı, bu değişimler önceden görülmeli, bu değişimlere önceden mekan yaratabilecek tasarımlar gerçekleştirilmeli, aynı zamanda kente yeni yaşama kaynakları sunulabilmelidir.

- **Bölgede bulunan anıtsallık değeri olan tün binaları, kentsel yerleşim alanlarını, endüstriyel tesisleri, doğal yeraltı ve yerüstü kaynaklarını korumak, yeniden kullanmak ve yeni kaynaklar üretmek**

Bugün Haliç Bölgesi’nde 40 civarında korunmaya değer tarihi bina ve yerleşim alanı ve ayrıca sanayi tesisleri (Sütlüce Mezbahası , Feshane gibi) ve tersaneler bulunmaktadır.Bahis edilen bu miras için koruma ve yeniden kullanım politikaları oluşturulmalıdır.

- **Kamusal alanı maksimize etmek**

İstanbul Kenti ve en çok Haliç Bölgesi’nde kent, düşeyde birbirinden kopuk yerlekeler şeklinde gelişmiştir.Haliç'in her iki yakasında belirli noktalardan tepelere (Sütlüce mevkii ve yukarısı, Kasımpaşa, Beyoğlu, Eyüp ve sırtları, Fener – Balat ve sırtları,Sarçhane – Unkapanı – Şişhane - Beyoğlu gibi) kültürel parklar, kültür, eğlence, spor ve ticaret merkezleri tasarlabilir.Bu arterler Haliç üstünden köprülerle birbirine bağlanabilir.Böylece kentli için düşeyde bir yaşam başlar , üsttekilerle alttakiler arası bir ilişki kurulur.

Yine Haliç Kıyıları’nda planlanacak kültür merkezleri ve konut bölgeleri meydanlarla bu arterlere bağlanabilir.Böylece yatayda da Haliç'in semtleri , dini merkezleri ve eski imalathane yeni kültür merkezleri biribirleriyle ve kentle ilişkilendirilmiş olur.

Yine bir çok dini merkez yakın çevresindeki kötü yerleşimlerle adeta boğulmuş durumdadır,buralarının da tekrar düşünülmesi , bu bölgelerin kaliteli mimariye ve işleyen kentselliğe kavuşması gerekmektedir.

Aksaray, Sarachane, Unkapanı, Şişhane, Galata ve Beyoğlu arteri Unkapanı Köprüsü ile beraber ve yine Çağaloğlu, Eminönü, Karaköy arteri Galata Köprüsü ile beraber ticaret ,eğlence ve kültürel faaliyetler için yeniden planlanmalı, organize edilmeli; Karaköy ve Eminönü kıyı ve meydanları yeniden düzenlenmelidir.

- **Kentin konut rezervine katkıda bulunmak, yeni konut politikaları oluşturmak**

Haliç Bölgesi'nin iki yakasında da (özellikle kuzey yakası) tepelere doğru halk ve sosyal olanaklar zenginleşmekte, deniz seviyesine inildikçe fakirleşmektedir.Bu fiziksel ve sosyal kent gerceği Boğaziçi’nde tam tersi biçimde seyretmektedir.

Kıyıda oluşturulacak yüksek kalitedeki konut bölgeleri ve kamusal mekanlar, rehabilite edilmiş alt ve üst yapı sonucunda kıyıdaki yaşam tepedekini yakalayacaktır.

Böylece aynı zamanda kıyının ve denizin bakımı ve 24 saat yaşaması (kentliyle suyu birleştirmek , harmanlamak) söz konusu olacaktır.

Ayrıca kentin konut rezervine katkıda bulunulmuş olunacaktır.Böyle bir kıyı kullanımının ardından Haliç Bölgesi'nin tepelerine kadar aralıksız biçimde yayılmış uygunsuz alt yapı destekli, kötü planlı ve programlı kötü kalitedeki konutların büyük bölümü yıkılabilecektir.

Yine Fener – Balat, Kasımpaşa ve Eyüp gibi tarihi yerlekelerin rehabilite edilip buraların halk için yeniden çekici hale getirilmesi gerekmektedir.

- Yeşil alan ve parklar için yeni tasarım stratejileri kurgulamak**

Yeşil alanın kıyılarda değil, kıyılardan tepelere doğru belirli arterlerde Sütlüce, Alibeyköy, Eyüp civarı gibi düşeyde, sık ağaçlı orman ve kültürel, dinamik yeşil tematik park olarak iki ayrı biçimde tasarılanması gerekliliği vardır.Bu parklar sayesinde kentli düşeyde de birbiriyile kentle ilişki kurabilecektir.

Yine Haliç Bölgesi'nde bulunan tüm mezarlıkların ve diğer yeşil alanların (kıyıdakiler hariç) korunması gerekmektedir.

Kıyılar boyunca giden yeşil alanlar işlevsiz kalmış, kenti sudan koparmış, kıyılarda bulunan binaları tek başına bırakmıştır.Ayrıca buraları dolgu alanlar oldukları için buralarda ağaç da yetiştirememektedir.Buralarda sadece ot ve yine otun yanında ot yaşamaktadır.

- Koordine bir ulaşım sistemi yaratmak**

Yatayda ve düşeyde kıyıda planlanacak konut ve kültür bantının hemen arkasında E5, TEM, Yeşilköy – Sirkeci – Beşiktaş sahilyolu ve Taksim'e entegre yeni bir ulaşım ağı (metro, hafif raylı sistem, teleferik) tasarlanmalı, bu ağ denizden Haliç boyunca desteklenmelidir.

- Yüksek nitelikli kentsel tasarım ve şeffaf mimari**

Özellikle Haliç Kıyıları'nın işlevini, anlamını yitirmiş yeşil bantla değil yeni ve kaliteli mimariye örnek teşkil edebilecek nitelikte özel ve kamusal mekanlarla (bina – açık alan) değerlendirilmesi, buraların kentli ve turistler için yeni çekici odak noktaları haline getirilmesi gerekmektedir.

Bugün, devlet tarafından neredeyse işlevsiz bırakılmış, gözden çıkarılmış, son onbeş yıldır zarar eden, hiçbir gemi yapım ihalesine sokulmayan, sadece küçük teknelerin bazı onarım işlerini alabilmiş, çalışanlarının %90 kadarını son 12 yıl içinde kaybetmiş, bulunduğu konum itibariyle büyüyemeyen, teknolojisini yenilemeyen , çevreye ve kendisine ekolojik bakımdan son derece zarar veren , yıllardır kentlinin girmesinin yasak olduğu Haliç Tersane Tesisleri sahip oldukları endüstriyel kalıntılar (bina ve teçhizat), coğrafi özellikler ve bulunduğu konum bakımından İstanbul Kenti'nin ve Haliç Bölgesi'nin uluslararası boyutta bahsi edilen odak noktalarından biri olmaya adaydır.

Tersanelerin sahip olduğu bu tarihi ve coğrafik mirasın sağlıklı biçimde değerlendirilmesi , ancak önceden alınacak kentsel dönüşüm proje ilke ve kararlarına sadık kalmakla mümkün olabilecektir.Bu ilkeler belki şimdiden şöyle sıralanabilir :

- **Bölgede yer almış endüstriyel faaliyetin daha verimli bir biçimde yerine getirilmesi ve çevreye zarar vermemesi açısından tesislerin başka bir bölgeye taşınması**
- **Bölgede bulunan ve anıtsallık değeri taşıyan tüm endüstriyel obje ve binaları korumak, sergilemek ve bölge için çok katmanlı kullanıcılı çok işlevli dönüşüm programları üretmek**
- **Bölgeyi kentle bütünleştirmek, şehir içinde açık strüktürlü yeni bir şehir yaratmak**
- **Kentliyle suyu ilişkilendirmek,kentle suyu harmanlamak,su şehri yaratmak**
- **Yüksek nitelikli kentsel ve mimari tasarım**
- **Ulaşım ve alt yapı sistemlerini yeniden kurgulamak**

Böyle düşünüldüğünde Haliç ve Camialtı Tersaneleri, endüstriyel tüm izlerin değerlendirildiği bir üniversite kampüsüne ya da çok işlevli bir kültür park(müze kütüphane , sergi , konferans , konser, sinema, tiyatro, film çekim setleri ya da yüzme, tenis, basketbol gibi spor faaliyetleri veya eğlence; disko gece kulübü, rekreasyon , konut) olarak yeniden planlanabilir.

Herşeyden önce (endüstriyel) arkeolojik değeri olan tüm nesneler (tersanede kullanılan ve bir çok yerde benzeri bulunamayan makinalar,kızaklar (yazlık sinema olarak değerlendirilebilir), vinçler ve havuzlar gece – gündüz açık ve kapalı mekanlarda sergilenmelidir.

Havuzlardan biri yüzme havuzu olarak kullanılırken diğer havuzlarda sergileme ve moda defileleri yapılabilir.

Refik Saydam Caddesi’nden (Taksim ile Unkapı Köprüsü’nü bağlayan yol) Haliç'e doğru yaklaşık 25 metrelük uçurum konser ve konferans salonları, müze, kütüphane ve otopark olarak değerlendirilebilir.

Divanhane Binası’ndan asker çekilebilirse bu bina müze, lokanta ve ya otel olarak; Kalyoncular Kışlası yine otel olarak işletilebilir.

16.yy da inşa edildiği düşünülen 31000 kölelik zindan tekrar planlanabilir ve burası gece kulübü – disko olarak yeniden tasarlabilir.

Düseyde ve yatayda yaya ve araç ulaşımı yeniden organize edilebilir; bu bölgeye denizden de gelinebileceği fikri doğrultusunda bir deniz trafik işleyiş şeması kurgulanabilir.

Özellikle Camialtı Bölgesi için stüdyo tipi konutlar, yine her iki bölge için spor ve gösteri alanları, lokantalar ve yeşil, dinamik parklar tasarlanabilir.

Refik Saydam Caddesi ile deniz arasında ilişki kurmak son derece önemlidir.Denizden tersaneye destek verilebilir ,ayrıca tersaneler arası ve tersanelerin içinde elektrikli tramvay işleyebilir.

9.SONUÇ

Bugün Avrupa'nın bir çok ülkesi, ABD, Avustralya ve Japonya gibi gelişmiş ülkeler kendi topraklarında ön plana çıkmış güçlü şehirlerini dünya genelinde yeni kurallarıyla son 25 yıldır var olan rekabet oyununda baş role soyundurmaya uğraşmakta ; bu doğrultuda yeniden ele aldıkları, bir zamanların işleyen ancak şimdilerde işlevsiz kalmış sanayi kentlerini -girişte belirtilen gerekçelerden ötürü (işlenebilir hammadde ve işgücü sıkıntısı, değişen sosyal ortam ve bekleneler, 3.dünya ülkeleri ile oluşturulan yeni ticaret ilişkileri, refah ortamı ve yeni nüfusun kimliği, dünya genelinde yaşanan barış, teknolojik yenilenme ve ulaşım, iletişim imkanları) her yönden gelişmiş, çok işlevli, ulaşım ve iletişim kurgusu zengin, yeni deneyimler için son derece davetkar ve çekici birer odak noktası haline getirmeye çabalamaktadırlar.

Söz konusu kentlerin eski işlevini yitirmiş tüm sanayi yerleşkeleri, liman ve tersaneleri, kent ekonomisine, sosyal ve fiziksel yaştısına yeni kaynak oluşturmaları bakımından, çok amaçlı yeniden kullanıma ve uluslararası ziyarete ve ilgiye açık birer imaj, birer kent içinde kent, birer müze (imaj) olarak yeniden tasarlanmış; buraları topyekun dönüştürülmüş ve yaşama döndürülmüş yeni adresler, kentlerin yeni gelir kaynakları haline getirilmiştir.

Günümüz siyasi ortamı (artık bir ingilizin Cenova'ya ya da Delhi'ye, bir almanın Brüksel'e sahip olamayacağı son derece açıktır) ve tükenen yer altı ve yer üstü kaynakları düşünüldüğünde, Avrupa kentlerinin sanayi miraslarının bu şekilde yeniden değerlendirilmesi aslında çağımızın ortak gerçeği olmuştur.

Bu doğrultuda tüm mevcut kaynaklar akıllı bir biçimde kullanılmış, hiç bir şey tam olarak gözden çıkarılmamış, her şey misafirlerin beğenisine sunulmuştur.

Bugün Türkiye Cumhuriyeti İstanbul Belediyesi Süleymaniye Külliyesi'ni hala tam olarak gezdiremezken ,almanlar Essen'de maden ocaklarını kültür parkına dönüştürmüşt ve bölgeye turistik geziler düzenlemekte,fransızlar denizaltı tersanelerinde tasarladıkları kapalı tenis kortlarında uluslararası ATP turnuvası düzenleme hazırlığında olmakta,ingilizler tersane havuzlarında yine uluslararası kürek yarışları organize etmektedirler.

İşte böylece yüzyıl ortasında neredeyse birer harabe haline gelmiş, doğru düzgün çalışamayan birer makinayı andıran bir çok dünya kenti, böylesine kapsamlı bir dönüşüm hareketiyle sanayi kentinden iletişim ve finans kentine terfi etmişlerdir.(finans sektörünün sanayi ve ticaret sektörünün karşısındaki göreli ağırlığı artmıştır.(Bilgin,2000)

Bir çok dünya kentinde kurgulanan bu değişim projelendirilmesi önceden belirlenmiş bazı planlama ilke kararları doğrultusunda gerçekleştirılmıştır .Bu kararları kısaca aktarmak mümkündür:

- kentsel çevreyi yeniden bir bütün olarak tasarlamak
- kentin bölgeleri arasındaki kopukluğu gidermek ve kente diğer kentler arası iletişim kurmak
- kenti bir bütün olarak yönetmek
- kentin yeniden canlanmasını sağlamak , kente hayat vermek , kenti doğurtmak
- değişim için planlamak , değişimini planlamak(Finch, 1999)
- sabit ve değişken yoğunluğu dikkate almak , iç ve dış insan ve mal transferlerini yeniden organize etmek (koordine bir ulaşım sistemi)
- çevrenin verimliliğini ayakta tutmak
- binaların yeniden kullanımlarını sağlamak , binaların programlarını dönüştürebilmek
- bölgenin ve şehrin gelişiminin devamlılığını gözeten ucu açık planlama yapmak
- çok katmanlı kullanıcılı, çok işlevli programlar yaratmak
- kentin konut rezervine katkıda bulunmak, yeni konut politikaları oluşturmak
- kamusal alanı uluslararası kalitede maksimize etmek

- yeşil alan ve parklar için yeni tasarım stratejileri oluşturmak
- yüksek nitelikli mimari tasarım
- kente suyu harmanlamak, su şehri yaratmak
- kentin tüm alt yapı sorunlarını çözmek

Bugün mal, sermaye ve bilgi akışının yoğun biçimde yaşandığı dünyamızda Türkiye Devleti'nin Balkanlar ve Karadeniz etrafında oluşan yeni siyasi coğrafya ile birlikte tüm bu bölgelerle, Kafkasya, Ortadoğu ve Kuzey Afrika ile yeni ticari ve kültürel ilişkiler içine girme şansı vardır. İşte İstanbul tüm bu ilişkiler ağının odak noktası, adeta merkezi olma potansiyeline sahip bir şehirdir.

Dolayısıyla artık İstanbul Kenti için de büyük ölçüde geçerliliğini koruyan, ana ilke kararlarıyla, planlama ve uygulama prensipleriyle neredeyse aşağı yukarı her sanayi kentinde ortaya çıkmış bu kentsel dönüşüm hareketi, kentsel silkinme, İstanbul kentinin merkezinde yer almış konumu, zengin coğrafi özellikleri, tarihi, turistik ve ideolojik mekanları, anıtsal değeri yüksek kamusal ve özel yapı stoğu, genel mimari ve kentsel niteklilikleri ve acilen sıkı bir kentsel dönüşüm müdahalesi bekleyen işlev dışı kalmış endüstriyel tesisleri bakımından Haliç Bölgesi'nden başlamalıdır.

İçine düştüğü işlevsizlik, çevreye verdiği ekolojik zarar ve barındırdığı kentsel program ve yasalar gereği kentliden ve kentten tecrit edilmişliği ile, Haliç Bölgesi'nin yaşayacağı bu çok boyutlu kentsel değişimin ve kentsel gelişimin önünü tıkamakta olan Haliç Tersaneleri; oysa sahip oldukları coğrafi konum ve arkeolojik mirasın yeniden değerlendirilmesi, buranın çok işlevli bir biçimde uluslararası kalitede bir kentsel dönüşüm politikasıyla yeniden projelendirilmesi halinde, tam da bu değişimin başlayacağı noktada durmaktadır. Tersaneler geçirecekleri dönüşüm ile ulusal ve uluslararası kalite ve yaşamsal zenginlik bakımından Ayasofya Camii'ne alternatif bir kentsel mekan olmaya adaydır.

Böylece Haliç Bölgesi de uluslararası boyutta sunacağı kültürel, ticari, eğitim ve eğlence zenginlikleriyle İstanbul kentinin yeni bir odak noktası, üreteceği yaşam ve yaşam kaynaklarıyla bu kent için bir gelir kaynağı, yeni bir adres, yeni bir imaj olmaya adaydır.

Böyle bakıldığından, Haliç Bölgesi sahip olduğu kentsel gelişim potansiyeli ile İstanbul'u dünya kentlerinin arasına sokabilecek güç ve dinamizme sahip görülmektedir.

Ancak İstanbul ve İstanbul'lu kendini her anlamda yenilemeli, kendine yeni yaşamsal kaynaklar üretmeli ve yeni iletişimsel dinamizme bir an önce kavuşmalıdır.

Kentler tarihlerini devamlı biçimde yeni baştan yazmak durumundadırlar.Bu da ancak kentlinin kendini dinamize etmesi, kendini sürekli yenilemesi ile mümkündür.Aksi takdirde kendi tarihini yazamayan kentler dünya üzerinden silinip gider.

Bugün bir çok ülke giriştiği kentsel dönüşüm politikaları ile kentlerine yeni yaşama kaynak ve olanakları üretmeye, kentlerini yüzyılın büyük oyununa sokmaya, tarihlerini yeniden ve başka bir biçimde yazmaya gayret etmektedirler(İngiltere Hükümeti son yirmi yılda güttüğü politika ile beş İngiliz şehrini 2021 yılına kadar Avrupa'nın en iyi elli kenti arasına sokmayı hedeflemiştir).

21.yüzyıl ülkelerin değil kentlerin yüzyılı olacak gibi gözükmeye,tipki bir zamanların ortaçağ dünyasında olduğu gibi(Eco).

İstanbul'un oyunun neresinde olacağı ise şimdiden büyük bir merak konusu...

“ BİZ ARJANTİN’İ TUTUYORUZ , ÇÜNKÜ MARADONA BİZİ ŞAMPİYON YAPTI ! ”

Arjantin – İtalya dünya futbol şampiyonası yarı final maçı öncesi Napoli’li gençlerin televizyona verdiği demeç.

Not : Dünya şampiyonasından bir sene evvel Maradona’lı Napoli takımı tarihinde ilk ve son kez İtalya şampiyonu olmuştu.

KAYNAKLAR

- Adam, H, (1998), Kunst Statt Elektriziteat, Bauwelt, No: 40,s.220-232
- Affentranger, C., (2000), Eine Stadt im Umbruch, Deutsche Bauzeitschrift, No:2,s.33-38
- Ayalp, H.,(1975), Kentsel Dönüşüm Estetiği,Mimarlık,no:117,s.48-62
- Ballhausen, N., (1999), Gelandet auf der Herzobase, Bauwelt, No: 34,s.45-67
- Basatemür, B.- S., (2001), Londra' nın Eski Liman Alanları: Docklands, XXI, mart-nisan,s.25-46
- Baumann, A., (1996), Kunst, Landschaft und Ruhrgebiet, Bauwelt, No:48,s.240-248
- Bergen, T., (1993), Eine Probe um Kop van Zuid, Bauwelt, No: 48,s.660-668
- Boeri, S., (1997),The Port of Genoa Plan,Concepts design for a mobile territory,L'arca, ocak,s.52-60
- Boeri, S., (1999), Preliminary Project for the Port Napoli Passenger Area,L'arca, kasım,s.34-37
- Buchanan, K., (2000),Titanic Triumph,Bauwelt,No: 63,s.770-789
- Chaline, C., (2001), Les Docklands de Londres Regeneratition urbaine en Europe, L'architecture d'aujourd'hui, ocak-şubat,s.16-19
- Cres, C., (1997), Docks sur Mediterranee Restructuration, Marseille,techniques-architecture, temmuz,s.47-56
- Domeisen, O., (2000), Monuments to a Nation, Werk Bauen und Wohnen, No: 9,s.23-32
- Drescher, F.,(1991), Umstrukturierung Antwerpen, Bauwelt, No: 29,s.148-157
- Duncan, B., (1999), Centre Allemand du Design, techniques-architecture, temmuz,s.87-93
- Escher, G., (1999), Ausbau des Duisburger Innenhafens, Bauwelt, No: 29,s.160-179
- Eşkar, F., (1997), Liman Kentlerinin Yenilenmesi, Yüksek Lisans Tezi, No: 910,s.24-37
- Finch, P.,(1999), What the Task Force Wants, the architect's journal, temmuz, s.34-50
- Friedrich, J., (2000), An der Elbe in Geestacht, Bauwelt, No: 29,s.157-174
- Geuze, K.,(1996), Neue Projekte am Hafen Schouwburgplein,Bauwelt, No: 48,s.304-318
- Haliç Staj Tutanakları, (1993)
- Hornecker, M.,(2000), Friche Ferroviaire, Munich, L'architecture d'aujourd'hui, nisan,s.23-40
- IBA Emscherpark Kataloğu, (1999)
- Internet, (2001)
- İstanbul Anakent Belediyesi Belgeleri, (2001)

İstanbul Ansiklopedisi

- JFP, (1997), Premices d'une Metamorphose site de Renault a Boulonge, techniques-architecture, temmuz,s.122-120
- Keroman Yarışma Katalogu, (1999)
- Köksal, G., (1996), Haliç Tersaneleri Tarih-Teknoloji Gelişim Süreci ve Korunum Önerileri, Yüksek Lisans Tezi, No: 768
- Llano, P., (1998), Reorganization of the Vigo-Barcelona, Architettura Progetti,No: 8,s.27-34
- Mancke, C., (1996), Tokyo Metropolitan Waterfront Subcenter, JA, yıllık,s.23-34
- Mambro, A., (1998), Boston Deniz Kıysisının Yeniden Düzenlenmesi,L'arca, şubat,s.34-39
- Mead, A., (1998), Conserving a Monument of the Industrial Past, the architects journal, temmuz,16-24
- Molen, C., (1999), Sandwich City, the architect's journal, nisan,s.48-56
- Müller-Wiener, (1994)
- Nadal, L., (2001), Osaka le Port, L'aeroport et la ville globale, L'architecture d'aujourd'hui, ocak,s.78-96
- Novaselic, T., (1996), Rehabilitation the Chelsea Piers, the architect's journal, mart,s.12-15
- O'Looney, B., (2000), New Buildings and Projects, AA Files, No: 40,s.23-58
- Pevsner, N., (1999), Docklands Defined, the architect's journal, şubat,s.36-40
- Powell, K., (1999), Rogers's Projects on Thames, the architect's journal, şubat,s.95-103
- Rompf, P., (1999), Am grünen Strand der Emscher, Bauwelt, No:29,s.180-189
- Schneier-Madanes, G., (2001), Buenos Aires Aborde son Estuaire, L'architecture d'aujourd'hui, ocak,s.23-45
- Stich, T., (1999), Umwandlungsprojekte am Nantes Hafen, Baumeister, eylül,s.67-72
- Stundenberger, M., (1998), Urban Design on VW District, the architect's journal, mayıs,s.42-47
- Tanyeli, G., (1998), Endüstri Arkeolojisi, Artkitekt, temmuz,s.29-35
- Tilman, H., (1999), La Hollande: Refaite ou Defaite, L'architecture d'aujourd'hui, eylüls.67-73
- Wegerhoff, E., (2000), Die Erweiterungder Jubilee Line, Baumeister, haziran,s.71-78
- Welter, V., (1998), New Labour, Neues London, Bauwelt, No:40,s.304-312
- Wenzel, M., (2000), Blick ins Areal der Nachindustriellen Braunkohlelandschaft, Werk Bauen- Wohnen, eylül,s.24-38
- Wettbewerbe, (1989, 1992, 1997)s.23-28,s.72-89,s.55-63

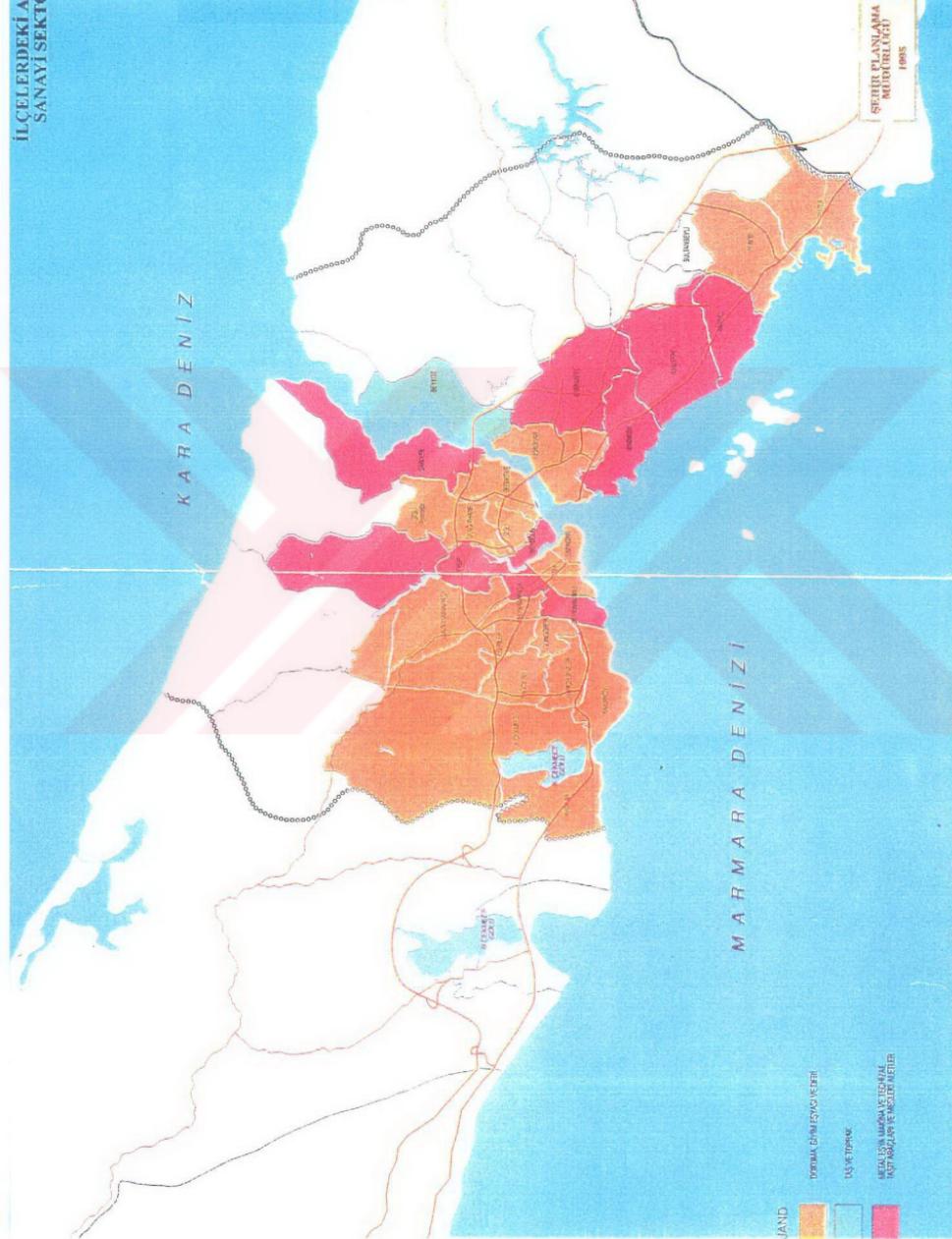
Wilson, A., (2001), Quand L'urbain prend le large ville Ports, L'architecture d'aujourd'hui,ocak,s.46-52

Zaoui, M., (1997), De la Rehabilitation a la Reconversion les fruits d'une culture Sydney, techniques- architecture, temmuz,s.59-67

Ek 1. İSTANBUL KENTİ MEVCUT DURUMU GÖSTERİR HARİTALAR

Ek 1.1. İSTANBUL İLÇELERİNDEKİ AĞIRLIKLI SANAYİ SEKTÖRLERİNİ GÖSTERİR HARİTA

Ek. 1.2. İSTANBUL İLÇE NÜFUS ARTIŞ HİZLARINI GÖSTERİR HARİTA

İSTANBUL İLÇE NÜFUS
ARTIŞ HİZLARI
(1975-1980)

DURAK / 15

K A R A D E N İ Z

M A R M A R A D E N İ Z I

L E A N D

MİNİMAL SERTİFİKALI İLÇE NÜFUS ARTIŞ HİZASI

MİNİMAL SERTİFİKALI İLÇE NÜFUS ARTIŞ HİZASI

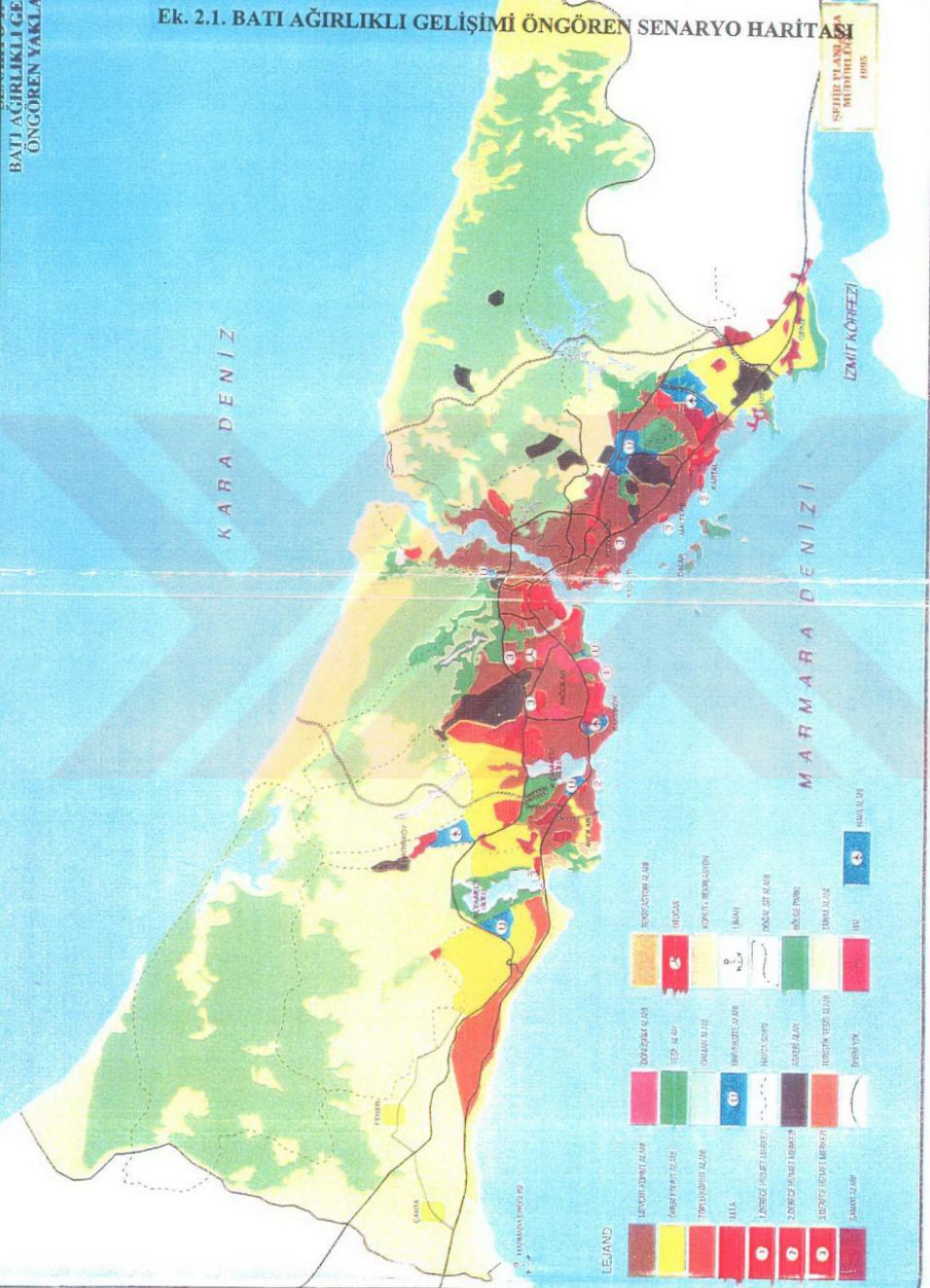
MİNİMAL SERTİFİKALI İLÇE NÜFUS ARTIŞ HİZASI

ŞEHİR PLANLAMA
MİNİMALKİ

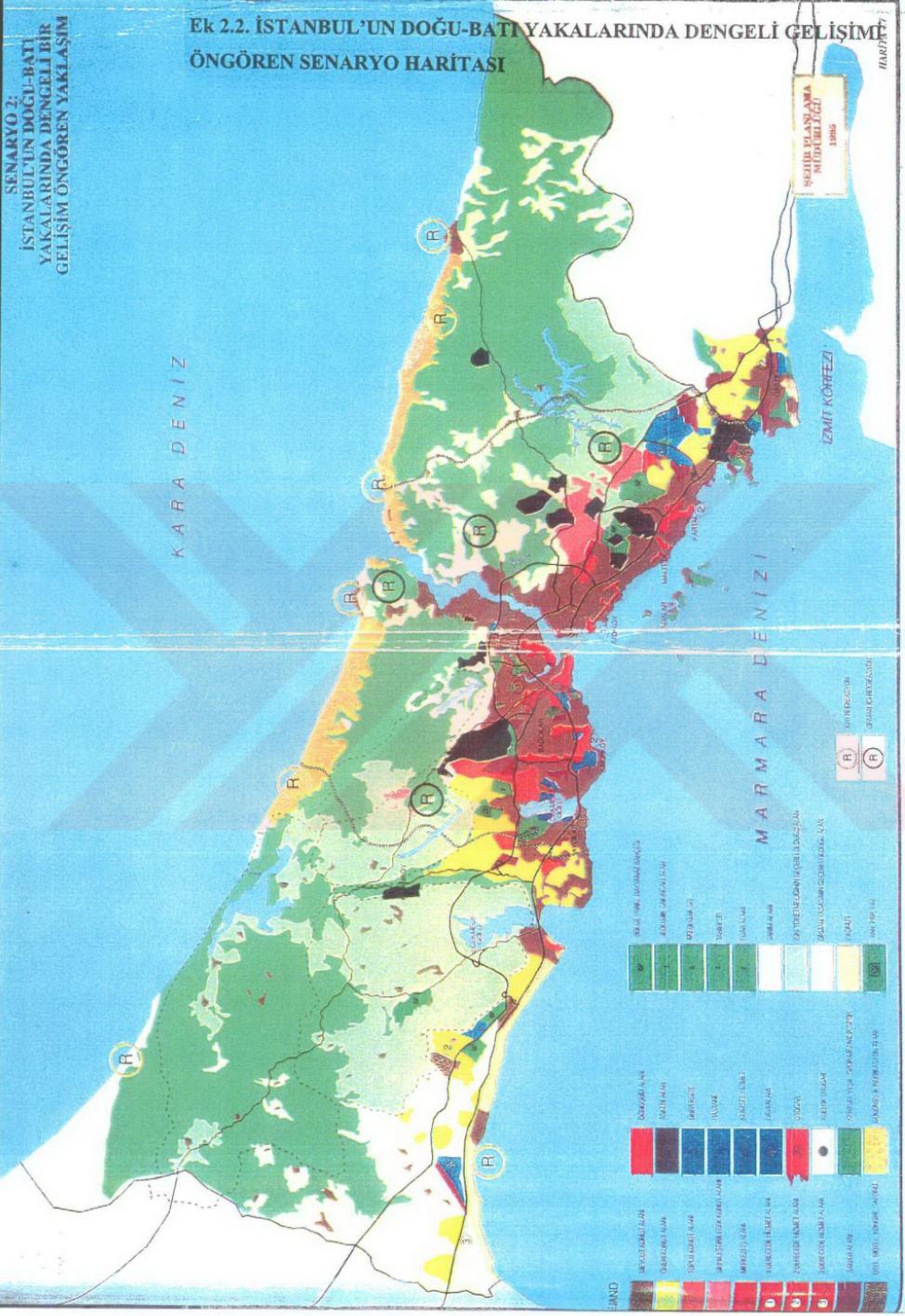
**Ek. 2.İSTANBUL KENTİ İÇİN ÖNMÜZDEKİ ON YIL İTİBARİYLE GELİŞİM
SENYARYOLARINI GÖSTERİR HARİTALAR**

Ek. 2.1. BATI AĞIRLIKLı GELİŞİMİ ÖNGÖREN SENARYO HARİTA

**Ek 2.2. İSTANBUL'UN DOĞU-BATI YAKALARINDA DENGELİ GELİŞİM
ÖNGOREN SENARYO HARİTASI**

SENARYO 2: İSTANBUL'UN DOĞU-BATI YAKALARINDA DENGELİ BİR GELİŞİM ÖNGÖREN YAKLAŞIM

SENARYO 3:
DOĞAL YAPININ KORUNMASINI
ÖNGOREN YAKLASM

Ek 2.3. İSTANBUL'DA DOĞAL YAPININ KORUNMASINI ÖNGOREN SENARYO
HARİTASI

KARA DENİZ

MARMARA DENİZİ

İZMİT KÖFİEZİ

HARİTASI

EJAND

1. ARAZİ	İSTANBUL'DA DOĞAL YAPILARI KORUMAK İÇİN GEREKLİ ARAZİLER
2.	İSTANBUL'DA DOĞAL YAPILARI KORUMAK İÇİN GEREKLİ ARAZİLER
3.	İSTANBUL'DA DOĞAL YAPILARI KORUMAK İÇİN GEREKLİ ARAZİLER
4.	İSTANBUL'DA DOĞAL YAPILARI KORUMAK İÇİN GEREKLİ ARAZİLER
5.	İSTANBUL'DA DOĞAL YAPILARI KORUMAK İÇİN GEREKLİ ARAZİLER

SENARYO
MÜHİMET

SENARYO
YILMIŞ

SENARYO
YILMIŞ

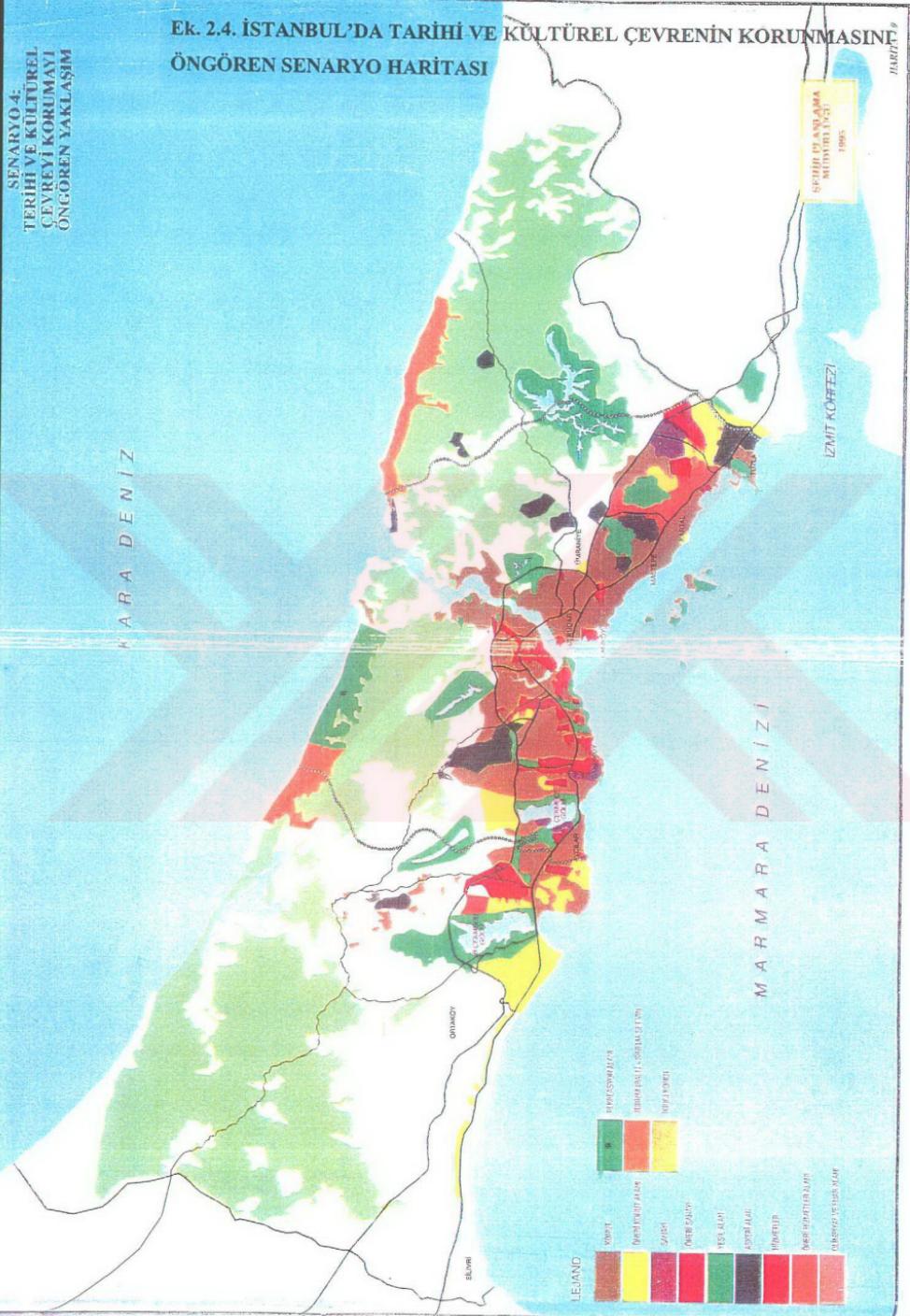
SENARYO
YILMIŞ

SENARYO
YILMIŞ

Ek. 2.4. İSTANBUL'DA TARİHİ VE KÜLTÜREL ÇEVRENİN KORUNMASINA ÖNGÖREN SENARYO HARİTASI

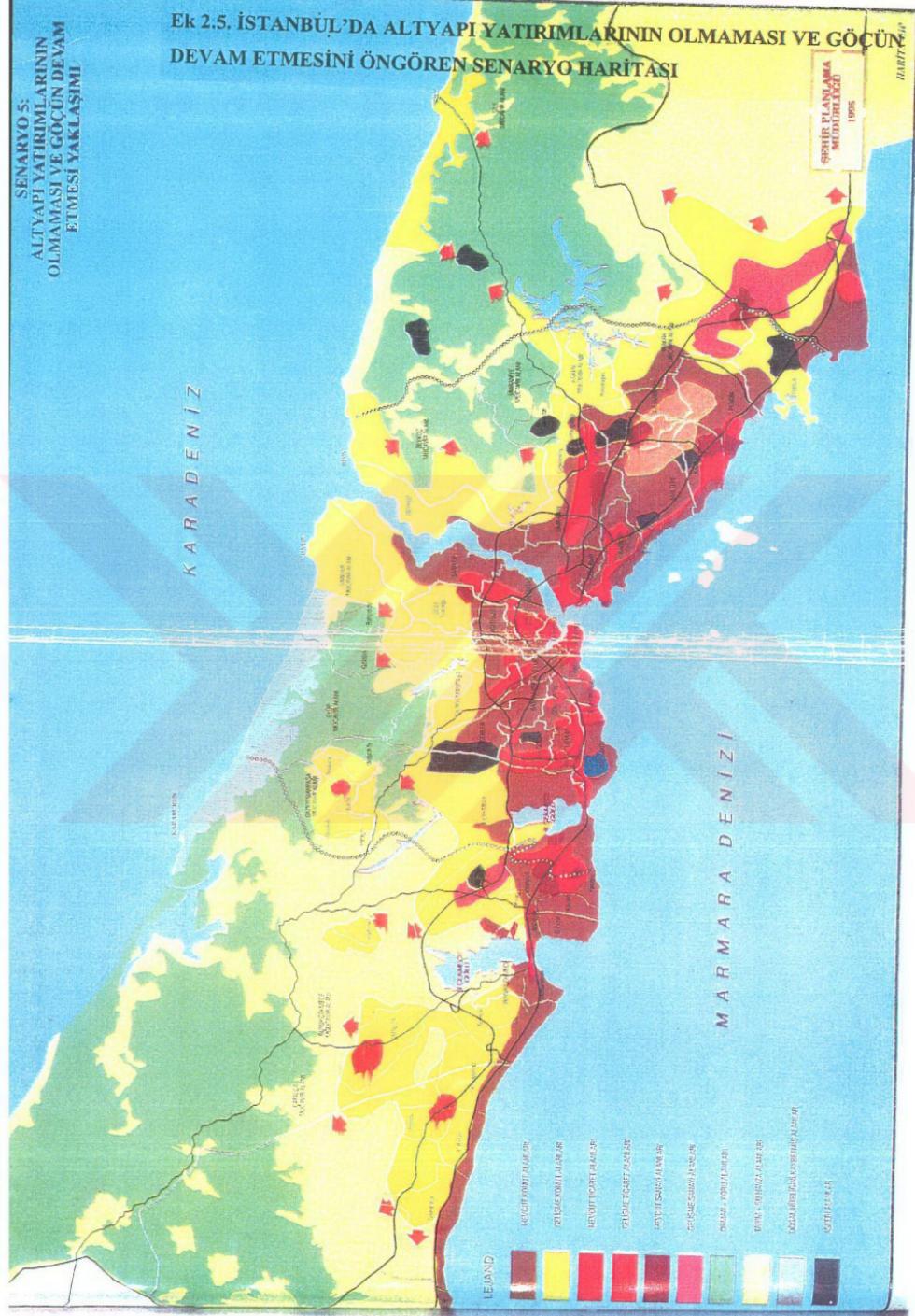
SENARYO 4:
**TERİHİ VE KÜLTÜREL
ÇEVREYİ KORUMAYI
ONGÖREN YAKLAŞIM**

CARADENIZ

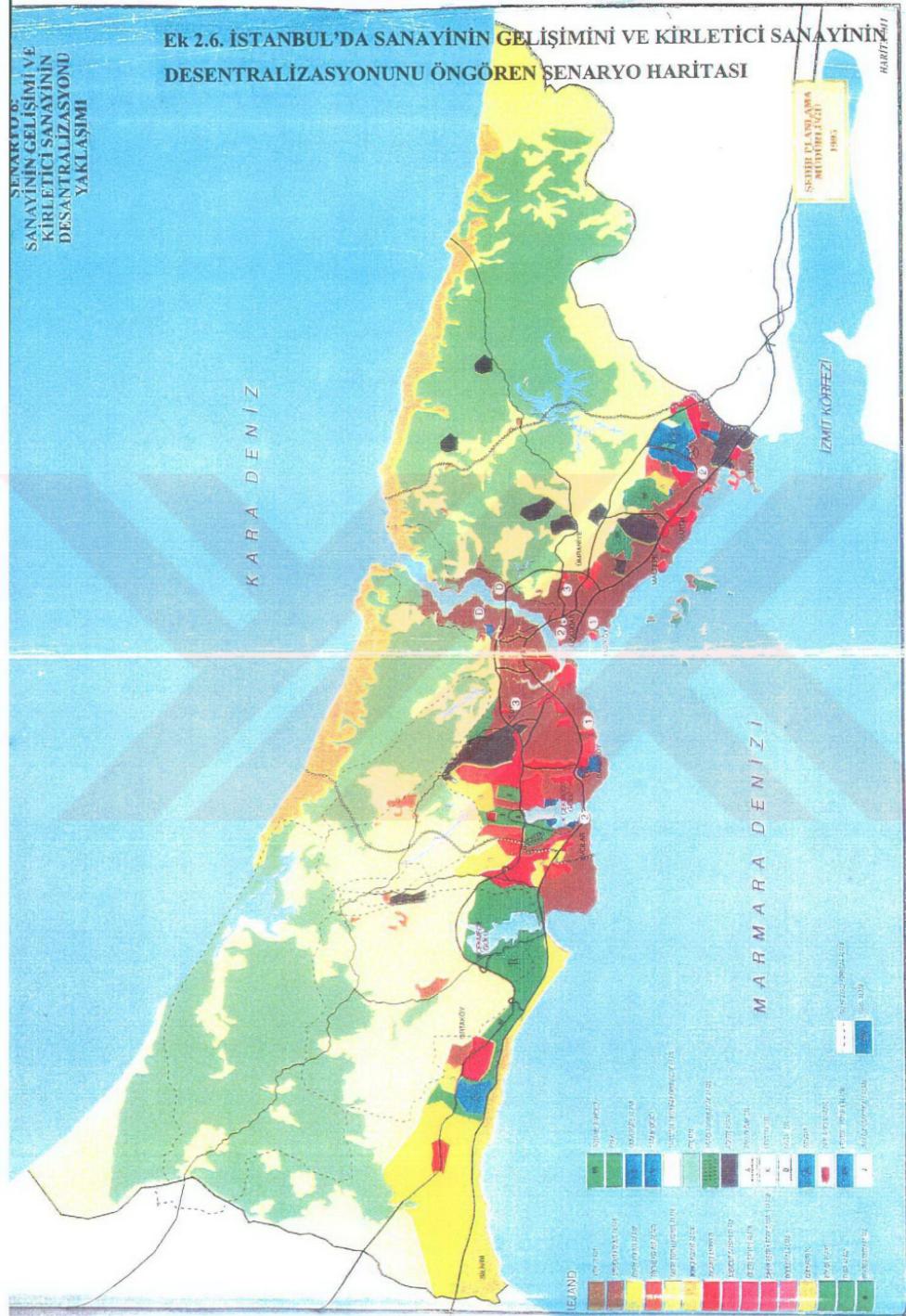
Ek 2.5. İSTANBUL'DA ALTYAPI YATIRIMLARININ OLMAZASI VE GÖCÜN DEVAM ETMESİNİ ÖNGÖREN SENARYO HARİTASI

SENAKO 5:
**ALTYAPI YATIRIMLARININ
OLMAMASI VE GÖCÜN DEVAM
ETMESİ YAKLAŞIMI**

Ek 2.6. İSTANBUL'DA SANAYİNİN GELİŞİMİNİ VE KİRLETİCİ SANAYİNİN DESENTRALİZASYONUNU ÖNGÖREN SENARYO HARİTASI

**SENAUTO 6:
SANAYİNİN GELİŞİMİ VE
KIRLETİCİ SANAYİNİN
DESANTRALİZASYONU
YAKLAŞIMI**

Ek 3. İSTANBUL'UN ÖNÜMÜZDEKİ ON YILI İÇİN KENTSEL GELİŞİM ALTERNATİF PLANI

K A R A D E N I Z

MARRA DENIZI

卷之三

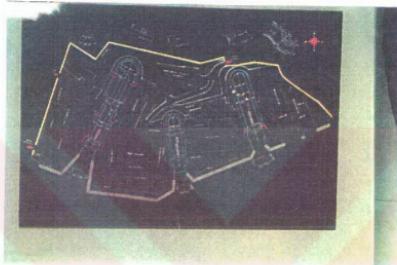
AND

Ek 4. HALİÇ KIYI BÖLGESİ SİLÜET FOTOĞRAFLARI

Ek 5. HALİÇ TERSANELERİ FOTOĞRAFLARI

ÖZGEÇMİŞ :

Doğum Tarihi	16.03.1974
Doğum Yeri	İstanbul
Lise	1985-1993
Lisans	1994-1999 İstanbul Alman Lisesi Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü